N:r 7. ÅRG. 42 10 APRIL 1937 PREN.-PRIS 2: 25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Kinamissionens Verk — en helig arvslott.

Ty Kristi kärlek tvingar oss, eftersom vi tänka så: en har dött för alla, alltså hava de alla dött.

Och han har dött för alla, på det att de som leva icke mer må leva för sig själva, utan leva för honom som har dött och uppstått för dem.

2 Kor. 5: 14, 15.

Då vännerna till S. M. K. i dag här samlas till att fira sin årliga återkommande högtid formar den sig denna gång till en minneshögtid, i viss mån i dubbel mening; dels 50-årsminnet av S. M. K:s arbete och dels 40-års minnet av det stödjande arbetet i denna bygd

Det är tydligt, att ett sådant minne fyller hjärtat med tacksamhet. Med tacksamhet för vad Gud genom detta missionssällskap har fått uträtta till själars frälsning i främmande land och till tacksamhet för vad Han givit dem, som här trätt stödjande in i verket.

40—50 år är ingen lång tid i Guds tideräkning, när det gäller ett andligt verk. Ty allt arbete i andens värld följer andra tidemått än när det gäller människoverk.

Men ändå — 40 år är tiden för mer än en generation. Det betyder alltså, att verket redan har gått i arv. Det är vordet en helig arvslott att bevara och förvalta.

Det hade säkerligen dött, om det icke varit av Gud. Det är inte alltid lätt, att hålla ut i värvet av människor för Gud. Uppgiften är icke lätt. Inte ens kristna vänner göra alltid uppgiften lätt. Missförstånd och kortsynthet vidlåder oss alla. Vore gärningen endast beroende av uppmuntran och medgång skulle länge sedan modet ha förbytts i modlöshet och ivern vara utbrunnen.

Men allt missionsarbete har en annan drivkraft. Aposteln kände den. Paulus beskriver den som ett tvång, ett Kristi kärleks tvång, som en erfarenhet av att Kristi kärlek är en

makt, som håller samman. Det är till sist aldrig yttre skiftande förhållanden, som bestämma missionens verk utan denna inre drivande kraft. Den är en levande springkälla, vilken aldrig sinar ut. Och denna springkälla har sitt flöde ur Kristi kors. "En har dött för alla."

Hindras denna källa att flöda, då dör snart verket, men får den livgivande flöda, då växer missionen alltjämt. "En har dött för alla." Den gärningen söker sig på olika vägar in i vårt liv. Den kommer genom ett ord eller en människa eller en skickelse och leder alltid till att jag ställes inför Kristus. Och då har jag att träffa mitt val. Jag kan säga nej, jag kan säga ja på försök. Så gjorde människorna vid korset: "Stige han nu ned från korset, så vilja vi tro på Honom". Men av ett ja med förbehåll varder intet.

Det är inte m i n a vinningar och framgångar som Gud begär. Mannen, som hade uppfyllt kraven, fastat, givit tionde och som stod långt framme i templet — gick icke hem rättfärdigad. Det var den ensamme vid dörren, som intet hade, men som uttryckte sin hjärtans åstundan i bön. Han hade blott sin fattigdom att bära fram. Så blev Guds kärlek utgjuten i hans hjärta. — Så smal är vägen, men på den finna vi alla dem, som mottagit Kristi kärlek.

Så skapas en ny syn på livet. Det blir att leva "icke för sig själva". Det blir en strävan att tjäna och offra inte för att vinna inflytande utan därför, att kärlekens väg är tjänandets. Och aldrig blir livet rikare än då det uppfylles av Kristi kärleks tvång.

Så frammanar denna minneshögtid hjärtats stora tack. Tack för att Kristi kärlek gripit hjärtan, tack att den burit och uppehållit, tack att den är kraftkällan i allt Guds verk. Tack att den källan aldrig sinar.

I den tacksamheten firas denna minneshögtid rätt och välsignat. Buret av denna tacksamhet skall denna missionens arvslott väl bevaras och förvaltas åt kommande släkten också dem till välsignelse. Ära vare Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Amen.

Inledningsanförande av kyrkoherde Anselm Lindström vid Kinakretsens i Skellefteå 40-års jubileum.

Små glimtar från 40-års jubileet i Skellefteå.

Välsignelser i fullt mått — det hade vi i veckor nedbedit över vår högtid — välsignelser i fullt mått — det fingo vi även mottaga under våra oförgätliga dagar den 19—20 mars.

Högtiden var av mera ovanlig art, inte endast av den orsaken att vi finga se tillbaka på de 40 åren i Missionens gärning, utan även därigenom att så många vänner från staden och dess omnejd — 28 byar voro representerade — kommo med oss och delade vår tacksamhet och glädje. Därtill kommo vänner ända från Luleå, Boden, Piteå, Glommersträsk, Mörön och Ersnäs samt från Umeå, som hade trotsat snöhinder och gjort stora uppoffringar. Att deras närvaro i hög grad förhöjde vår glädje och att samvaron med alla våra vänner band oss fastare vid vår stora uppgift att vara medhjälpare, till glädje såväl för varandra, som för Kinas folk, är ju självfallet. Allt gick också i tacksamhetens och lovsångens tonart.

Sedan en fulltalig menighet sjungit "Hela världen fröjdes Herren" trädde Kyrkoherde Anselm Lindström på predikstolen och höll ett hjärtligt och inspirerat tal, vilket i sammandrag återfinnes å annat ställe i tidningen. Guds gode

Helige Ande vilade över oss mäktig och rik.

Lisa Blom gav oss så en hälsning från Gud själv med orden ur Jes. 43: 10, 19, samt 5 Mos. 8: 2, "Och du skall komma ihåg allt vad som har skett på den väg Herren, din Gud, nu i fyrtio år har låtit dig vandra". Därefter uppläste hon ett femton-tal hälsningar, som blev oss till mycken uppmuntran. De voro från bl. a. vår egen föreståndare Erik Folke samt från föreståndaren på fältet, Carl Blom, den kom precis till dagen, från vår ordf. doktor Karl Fries, August och Augusta Berg m. fl., våra egna missionärer Estrid och Maja samt från vår snart färdigt utbildade Martin Markgren. Det var som om strålkastarljuset belyste det gångna — det närvarande — och det kommande i vår missionsgärning.

Därefter kom missionär Hanna Wang och gav oss inblickar i Missionens begynnelse, lät oss se livsbilder därutifrån, som allt vittnade om att bönerna och arbetet ej varit förgäves.

Sedan sade Kyrkoherden några väl valda ord om dem som stått med i arbetet från begynnelsen, men som nu gått in igenom den port genom vilken ingen återvänder. Namnen på de missionärer, som varit hos oss, men nu höra till den triumferande församlingen, samt våra hemgångna vänners namn upplästes. Det blev en oförgätlig tyst andaktsstund, då vi under några minuter i bön och tack fingo böja oss inför Gud och i minnet frammana bilderna av våra trofasta, älskade syskon, och vänner. Helt naturligt stod då de oförgätliga vännerna Anna och Herman Dillner, som plöjt de första fårorna och sått de första kornen på den teg, som fick namnet "Kinakretsen" i Skellefteå, främst. Deras minne lever än i dag, ljust, älskat och aktat. Kyrkoherden avslutade andakten med orden ur Joh. 4: 38, Matt. 9: 37, 38, och Sv. Ps. 204: 5. Därefter sjöngo "De Våras" sångkör "Få vi mötas i Eden en gång". De gladde oss med flera sånger och bidrogo därigenom att göra samvaron rikare.

Sedan kom allas vår Lisa Blom med orden i Joh. 1: 48: 'Förrän Filippus kallade dig, såg jag dig, där du var under fikonträdet". Allvarligt, stilla och gripande, på det sätt som är henne eget, utlade hon orden. Stark och mäktig kommer den stunden att på ett särskilt sätt etsa sig in i vårt minne.

Bänk efter bänk tågade vi så fram till det med ljusspiror och en mångfald av blommor dukade bordet, där offerskålen stod. Det synliga resultatet av offerstunden var 2.006:— kr: men de osynliga offren — vem kan räkna dem! Det kan icke heller med ord uttryckas, vad vi den heliga stunden fingo erfara. Vi tro att det för många blev till ny överlåtelse — vårt allt fingo vi lägga ner inför Jesu Kristi kors. Han som ser i det fördolda — Han såg allt. Gud hjälpe oss att inte svika ett enda löfte — såsom vår Fader icke sviker sina. Han går med oss och skall själv föra vår kamp till seger, göra oss till bättre bördebärare i vår heliga missionsgärning. Det är, som tonade det i själens värld; Gud offrade sitt bästa — Jesus offrade sig själv — även vårt offer är det som ger livet värde och välsignelse.

Sedan var samkväm anordnat för ett 170-tal vänner. Där hälsade rådman Granberg på sitt eget hjärtliga sätt oss alla välkomna. Alla gäster presenterades från städerna och "byavis" från byarna. Supén åts raskt och sedan var det fria vittnesbörd. Fru Björling hade skrivit en versifierad hälsning och maning till missionsvännerna; den kan ledsamt nog för utrymmets skull ej intagas i tidningen. Några vänner yttrade sig över frågan: Huru kom jag in i missionen, och vad har den givit mig? Komminister Bergbom avslutade dagen med aftonbön. Så var den första dagen i högtiden tillända, det var svårt att skiljas.

Marie Bebådelsedag deltogo vännerna i församlingens gudstjänst. På e. m. fortsatte S. M. K:s möten. Musikdirektör Harlin från Luleå hade till ämne valt: "Under Guds ledning. Vi ställdes inför härliga upplevelser av "Guds ledning", och vi blevo, säkert alla, ännu en upplevelse rikare. När så Hanna Wang

talade över: "Herren behöver den, men han skall strax sända den tillbaka hit", och särskilt påpekade missionsvälsignelsernas växelverkan i hednaland och hemförsamling, när Lisa Blom innerligt och trosstärkande talade över: "I haven icke utvalt mig, utan jag har utvalt eder och bestämt om eder att I skolen bära frukt — och att eder frukt skall förbliva", kom det som ett avskedsord och som ett underbart löfte från vår Gud. Det blev som ett harmoniskt slutackord till den högtidsfirande församlingen om att: "Gud är mäktig". "Allt förmår jag genom Honom". Jag är svag, men Han är stark. Låt oss aldrig glömma dessa två högviktiga sanningar.

Pastor Aug. Furberg avslutade så med aftonbön.

Till alla Kinavänner — nära och fjärran — sända Skellefteåkretsen härmed sin varma hälsning med Es. 43:1, 10, 19.

"Och vi samlas till högtid och skiljas
ej mer
då den eviga morgonen grytt.
Och vår vandring i tro ibland skuggorna här
blir till åskådning evigt förbytt."

Aina Bäärnhielm.

Axel Goës †.

Det namn, som vi denna gång få sätta under korset, bars av en man, som var oss alla mycket kär.

Axel Goës växte samman med S. M. K. mycket fort. Det syntes så tydligt, att han ingick uti en av Gud för honom beredd gärning, då han med stor kärlek ställde sig med i ledet bland dem som i Göteborg arbetade för vår Mission.

En älskad, värderad och uppoffrande medarbetare var han alltid. Hans kärlek till Missionen växte sig starkare och starkare, och ödmjukt tackade han Gud för att de i hemmet fingo nåd att giva sonen Gösta för den heliga tjänsten.

På våra Bibel- och Ungdomsveckor hade vi ett kraftigt stöd i Axel Goës. De unga älskade honom och fingo kärlek tillbaka. Han förstod ungdomen och var som en av dem. Hur lycklig var han ej förra sommaren över att få ordna med en "vecka" i sin hemförsamling. "Länkarna" bar han på sitt hjärta, och deras möten i Göteborg voro ett stort böneämne för honom. Nu saknas vår vän djupt över allt. Hemmet har blivit tomt, i arbetet och bland oss inom S. M. K. här hemma och ute i Kina har tomrummet blivit stort.

Vi tacka och lova Gud för att ibland oss har stått en sådan Hans tjänare. Vi bedja. att Han som är all hugsvalelses Gud må komma med tröst och hjälp till alla Avel Goës kära och särskilt tänka vi då på Gösta ute i Kina.

Den 21 mars, Palmsöndagen, fick Axel Goës hembud.

Välsignat vare hans ljusa minne!

Lisa Blom

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Missionssekreterare Martin Lindén anlände välbehållen hem till Stockholm den 1 april. Vi tacka Gud för att han bevarat och uppehållit honom under den långa färden och för all den uppmuntran och välsignelse han fått vara till bland missionärerna och våra infödda vänner.

Nu glädjas vi över att ha honom hemma bland oss igen.

Missionär Morris Bergling måste på grund av hjärtlidande vårdas på sjukhus och ligger f. n. på Serafimerlasarettet i Stockholm.

Den övriga familjen är inbjuden att tills vidare vistas på Bränninge egendom, adr. Södertälje.

Vi äro tacksamma för missionsvännernas förböner för våra syskon i denna prövning.

Läget i Shensi var enligt senaste brev sådant, att inte alla missionärerna ännu kunnat återvända dit. De hoppas

dock, att förhållandena snart skola bliva bättre, så att arbetet kan upptagas i hela distriktet.

Kinalänkarna samlas på vår expedition torsdagen den 15 dennes kl. 7 e. m. Välkomna!

Vår Missions 50-årshögtid 5—8 nästkommande maj anbefalles i våra vänners hågkomst och förbön. Vi hoppas att tillfälle skall givas för många att närvara.

Oscars Kyrkl. Ungdomsförbund anordnar försäljning och aftonunderhållning för Arne Bendtz underhåll lördagen den 24 april i Oscars Församlingshem, Fredrikshovsgt. 8. Försäljningen börjar kl. 4 e. m. aftonunderhållningen kl. 7 e. m.

Kära Missionsvänner!

Då nu tiden för vår vistelse i hemlandet är slut och vi återigen äro på väg mot vår kallelses land, ville vi sända Eder ett varmt tack och en hjärtlig hälsning.

Somliga av Eder ha vi fått gästa, och av många ha vi blivit uppmuntrade och stärkta till hängiven tjänst för kinesernas frälsning. Många, som inbjudit oss, ha vi med stor ledsnad sett oss förhindrade att besöka. Till alla ville vi uttrycka vår stora tacksamhet. Till alla ville vi få rikta en varm vädjan: Hållen ut i trogen och ivrig bön för Kina och det verk Herren Jesus där kallat oss alla till.

Inför den stora påskhögtiden och det stora kärlekens offer Gud i Kristus givit och den härliga seger oss tillgodo, som Kristus vunnit, känna vi en allt starkare längtan att såsom den förste missionären helt få utöva "försoningens ämbete" och få gå som "Kristi sändebud". 2 Kor. 5: 14—21.

Vi närma oss nu Genua. Vår båt har blivit något försenad, emedan vi råkade ut för storm i Biscayabukten, och därför att vi sökt undvika de farofyllda spanska farvattnen så mycket som möjligt. I Genua vänta vi 85 nya passagerare till vår klass, vilka kommit med tåg från olika platser på kontinenten. Några passagerare komma till i Port Said, därmed äro alla platserna upptagna — "som vanligt på denna båt".

Våra medpassagerare äro till största delen "kolonimänniskor", bland vilka holländarne, på väg till sina Ostindiska besittningar, bilda huvudparten. Fyra brudar äro på väg till brudgum och bröllop. En belgisk katolsk dam, som är en varm kristen och som arbetat såsom sjuksyster bland mödrar och spädbarn i Indo-China och därvid blivit nedbruten till hälsan, är nu, efter en tids vistelse i hemlandet, på väg till Tsingtao, Kina.

Några kineser äro också våra medpassagerare, unga män, som studerat vid universitet och tekniska skolor och industriella anläggningar i Europa. Att sammanträffa med dem var som att möta landsmän i främmande land.

Vi ha glädjen att ha sällskap med en svensk missionärsfamilj, herr och fru Leander med dotter, vilka verkat i många år i svenska baptistmissionen i Shangtung. De äro missionär Martin Berglings goda vänner, sedan hans tid i Tsingtao, och besökte för några år sedan vårt missionsfält.

Med en varm hälsning till alla missionens vänner.

Edra
Elsie och *Carl Johan Bergquist.*

Medelhavet, ombord å "Potsdam" den 17/3 1937.

Chiehhsien, Sha. den 5/2—37

Kära vänner!

I går hade jag mina fem elever här med mig ut på promenad, då även fröknarna Sjöström och Vidén samt en bibelkvinna var med. Vi besökte då denna stads mest märkvärdiga och berömda plats, nämligen ett tempel. Det finns många tempel i denna stad likaväl som i alla andra kinesiska städer, och ändå är det *ett* som är så märkvärdigt, att det giver ära och berömmelse åt denna stad! Vad är det för märkvärdigt, undra ni väl. Jo, det är ett stort tempel med

många mindre tempel och paviljonger samt stora områden omkring — — — allt avskiljt för dyrkan av den kinesiska krigsguden, Kwan-di. Han är född i detta distrikt, endast 7—8 km. från staden, och därför är denna plats berömd som hans födelseort, och i templet som är byggt till hans ära, samlas stora skaror för att tillbedja honom. Han har också tempel — som äro uppbyggda för att dyrka honom — på många platser i detta land, och de kinesiska soldaterna likaväl som deras officerare måste dyrka honom vid bestämda tillfällen. Undra ni på, att jag ville eleverna skulle få se ett så märkvärdigt tempel?

Men nu måste jag tala om, hur denne man blev en gud! Han föddes omkring 160 år efter Kristus. Först vandrade han omkring och sålde "bönmos", ett slags massa av pressade bönor, och senare slog han sig samman med en krigare, och blev själv en krigets hjälte. Under ett krig dog han också, sedan han blivit mycket prisad för sin tapperhet. Efter hans död började människorna dyrka honom som en gud, men egentligen endast i de trakter, där han varit under livstiden, så att han var känd där. Många hundra år senare hände det en gång, att huvudstaden belägrades av en fientlig här. Under natten blevo de skrämda av någonting och flydde, och därpå utspredo avgudaprästerna ryktet om, att det var Kwan-di, som kommit under natten och räddat staden från fienderna. Då beslöt kejsaren, att Kwan-di skulle upphöjas till rang, heder och värdighet av "nationalgud", d. v. s. han skulle tillbedjas av hela landet, ej endast av somliga trakters befolkning. Sedan dess firas han över hela Kina som krigsguden, och han får mycken tillbedjan överallt.

Men det var ej endast tanken på krigsguden, som upptog mina sinnen, då vi vandrade omkring på det stora området mellan de olika tempelbyggnaderna i går. En annan tanke blev åter väckt hos mig — som ofta förr, då jag sett, vad kineserna kunna göra för sina hedniska gudar: När skall de kristna kineserna bli så nitiska, så offervilliga att uppföra sådana väldiga tempel och utföra sådana stora ting för den Levande Guden? Måste jag ej i ödmjuk syndabekännelse komma inför Gud, då jag jämför mitt själviska liv med dessa hedniska kinesers offervillighet? Hur mycket ha de ej varit villiga att offra, innan dessa väldiga tempel blivit en verklighet! Och om Herrens tempel av levande stenar en gång skall stå där till Hans ära — stort och underbart — då kräves det av oss, som bekänna oss tro på vår Herre och Frälsare, att vi ej längre leva "oss själva till behag", leva självskhetens liv. Nej, vi måste leva för Jesus, till Hans ära, och för att vinna andra med oss som levande stenar i det stora tempelbygget som pågår över hela jorden för att i evighet vara till Herrens pris!

Måtte vi lära av hedningarna, som så ofta giva "det bästa de ha" åt sina gudar!

Hjärtliga hälsningar!

Ingeborg Ackzell.

Sinan, Ho. den 9 febr. 1937.

Kära Missionsvänner.

"Honom, som förmår göra utöver allt, vida mer än vi begära eller tänka, efter den kraft, som verkar i oss, Honom vare ära."

Ef. 3: 20, 21.

Förlåt en, som tänker att skriva och tacka för allt gott i form av julgåvor, privat och till Barnhemmet, men som alltid blir efter, när det gäller att sätta sin önskan i verket.

Ville nu söka en genväg till ett gemensamt mål, det att be' om plats i Sinims Land för ett varmt tack till kamrater och missionsvänner, som så rikligt denna jul sänt oss brev och gåvor. Herren löne en var av eder. Genom att jag i januari var tjugo dagar i Loyang, har jag kommit efter med en del som måste utföras.

Här i staden och omnejden bor nu en ansenlig truppstyrka, och vi ha mycket

att tacka Gud för att de icke tvingat sig att bo härinne, som de gjort annorstädes, där de ha försökt att få bo på missionsstationen.

Det är svårt för folket, och Shao är dagligen ute i byarna och delar ut medel till sådana, som äro hopplöst utfattiga. Det är staden, som fått låna av staten några tusen dollar till utdelning bland de mest vanlottade.

I dag kom ett kärt brev från en vän därhemma i Sverige, 78 år gammal strävar hon ännu med sitt arbete för att sända oss medel. Är inte det missionssinne, som Herren säkert skall löna.

Kriget kan kanske denna gång avvecklas, då nu tågen nå fram till Sian-fu. Av den modiga armén gåvo på en dag sexhundra sina liv. Det betyder seger, — må inte vi, som Guds kämpar bli' efter dessa soldater, som trots allt gå fram till seger.

Vi äro alla vid hälsa och åtnjuta så mycket gott. I natt föll ett tunt snötäcke. Måtte det snart komma mera nederbörd.

Genom vår missionssekreterares besök bereddes oss stor glädje, då vi muntligen kunde få tala om vad som ligger oss om hjärtat och sända hälsningar hem.

Barnhemmet känner djupt förlusten av vår kära vän Ellen Berg, som ända till det sista hade oss i hågkomst. Frid över hennes minne! "Herren gav och Herren tog." Osökt kommer J. A. Bengels ord mig i minnet: "När dörren till himmelen går upp vid en av våra käras inträde där, så fläktar emot oss något av den himmelska luften därifrån".

Allas eder i Herren tillgivna

Maria Pettersson.

Skall porten vara öppen eller stängd?

Stadsportarna i Kina påminna mig så ofta om porten till den himmelska staden. När man är ute på resor ligger den tanken så nära till hands: "Skola vi hinna in i staden innan portarna stängs?" Det har ännu ej hänt mig någon gång, att jag behövt stanna utanför porten någon natt, men jag kan ändå så väl tänka mig vilken underlig, vemodig känsla, som vid ett sådant tillfälle skall komma över en, frånräknat besväret att tillbringa natten på något uselt värdshus. Ty endast det, att vara där utanför porten och vänta och undra om den skall öppnas eller ej, är nog att föra tankarna till den dag, då det är av evighetsbetydelse om porten öppnas eller förblir stängd. — —

Vi voro nyligen ute på resa från Yuncheng till Shanhsien — Ida Söderberg och jag. Tåget på Shansi-sidan var ungefär fem timmar försenat, och detta samt en rätt långsam flodövergång orsakade att vi ej kom över till Shensi förrän vid mörkrets inbrott.

En kristen kines, som var ressällskap med oss, ordnade med vårt bagage, och själva gingo vi så småningom uppför backen mot Tungkwans stadsport. Porten stod på glänt och inifrån hördes rösten av en soldat, som på sjungande dialekt började ställa en hel del frågor till oss om varifrån vi kommo, vad vi skulle göra, hur många vi voro, till vilket land vi hörde m. m. Uppe från muren ljöd det entoniga ljudet av ett kinesiskt blåsinstrument. De tonerna bröto även av tystnaden och skapade en särskild stämning medan vi stodo där utanför och väntade på vårt gods, ty vi fingo inte komma in förrän allt och alla voro där.

Blicken gled ut över den mörka floden och de svaga konturerna av Shansis kust, jag lyssnade till soldatens frågor, hans, som stod bakom den tunga porten, och tankarna rörde sig kring det, som jag nämnde om i början: "Utanför himmelrikets port!" — Där skall du också bli tillfrågad om varifrån du kommer och vart du hör, inte till vilket land du hör, men om du tillhör Honom, som är "Stadens ljus", Lammet, som löst oss från våra synder med sitt blod.

Denna gång fordrades ej något pass vid porten, men det händer även ibland att de begära det. Men när du står utanför himlaporten, skall man förvisso fråga efter ditt pass, fråga vad du äger för bevis på att du har tillträde till staden. —

Porten öppnades för oss i Tungkwan, vi fingo sova trygga inom stadsmurarna under natten, och fortsatte sedan färden följande dag. Framemot kvällen voro vi framme i Shanhsien, där Martin Bergling mötte oss vid stationen. Här bo vi nu för tillfället hos Martin och Birgit medan vi vänta på att vägen tillbaka till Hoyang skall öppnas för oss.

Sedan vi kom hit ha vi varit på en utstation, Lingpao, i sex—sju dagar. Där ha vi haft kurs för församlingsmedlemmar, Martin för männen och Ida och jag för kvinnorna. Men det kom inte endast församlingsmedlemmar utan även sökare och hedningar med och hörde på.

Tanken går nu tillbaka till dessa, som nåtts av ordet om Honom, som allena är vägen, som leder till den himmelska staden. Skola de månne stå utanför en stängd eller öppen himlaport en gång? De ha alla hört ordet, somliga ha väl ännu ej fattat mycket vad det har gällt, andra ha börjat förstå, men ej tagit det avgörande steget, andra åter ha tagit de första stegen på trons väg, en och annan har hunnit lite längre. Det var t. ex. en liten gumma, som sade till mig, när vi läste en liten kör om att Jesus skall komma tillbaka: "När Han kommer vill jag följa Honom med glädje, jag har ingen på jorden, ingenting som binder mig."

Så ha de hunnit, somliga kortare, somliga längre på himlavägen. Skola de alla hinna fram och finna en öppen port? Beror det inte till stor del på din och min förbön om dessa skola nå målet. Visst beror det först och främst på Honom, som är trons begynnare och fullkomnare, och dock, Han har kallat dig och mig till bönetjänst. Må vi befinnas trogna! Bed att den säd, som i mänsklig svaghet men i förlitande på Herrens makt, blivit utsådd i hjärtana dessa dagar må bära frukt! Bed att ej fienden må plocka bort utsädet!

O, att få möta många av dessa själar en gång, när portarna slås upp till den himmelska staden.

Shanhsien den 22 febr. 1937.
Astrid Löfgren.

Loyang den 20 febr. 1937.

Kära vänner!

Nu nalkas våren och sommaren här i Kina. "Vårfesten" eller det kinesiska nyåret, — det förra är den officiella benämningen, — är över och likaså den efterföljande veckan som vi bruka kalla evangelisationsveckan. Förra veckan lade jag läsningen "på hyllan" och var ute mest hela dagarna för att "utbreda läran", om jag nu skall så direkt översätta det kinesiska uttrycket "bu dao". Det var en utomordentligt lärorik erfarenhet, och nu ville jag berätta litet om hur det gick till.

En dag hade jag beslutat mig för att gå till landsbygden norr om staden. Först gick jag till gatukapellet eller läsrummet, som ligger alldeles invid gatan, Norra Stora gatan. Kapellet ligger innanför gården.

Några av våra trognaste och mest varmhjärtade församlingsmedlemmar hade samlats där. En del undrade vart de skulle gå i dag, men efter en stunds resonerande voro vi färdiga att draga våra färde. Gamle Lu med öronskyddarna (små huvor av tyg med päls invändigt, rätt vanlig persedel i Kina), två småpojkar i 11—12 årsåldern och jag tycktes bli de enda som gingo åt norr. Vi hade inte väl kommit ut på gatan, förrän Lu lade sin vittnariver i dagen, i det han stannade både här och där för att dela ut en traktat och säga några ord, men snart blev han alltför ivrig med traktaterna. De hade nog inte räckt utom stadsporten, om jag inte tagit hand om bunten. Mycket långsamt gick det väl för den gamle mannen, men så småningom kommo vi dock ut på landsvägen norr om staden och över järnvägsbanken, där vägen sluttar så sakta uppför kullen eller åsen. Äntligen uppe på toppen är man väl så där hundra meter ovan stadens nivå, men det skulle dröja en god stund ännu, innan vi voro där.

Vi gick genom en hålväg, djupt nedskuren i den gulockerfärgade lössjorden, där fattiga människor byggt upp sina anspråkslösa små hus av obränt tegel, allt

i samma smutsgula färg. Där träffade vi på en gammal gråhårig man, som vår vän Lu strax måste tala om för, att han borde lära känna Frälsaren och bli frälst och komma till kyrkan och "lyssna till läran." Naturligtvis fick han också ett par traktater. Jag både gladdes och förundrade mig över det nit han hade att vittna om sin Herre, denne farbror Lu. Ja, det smittade strax mig också. Som ni väl alla prövat, är det en förunderlig glädje att få uppmana människor att tro på Jesus.

På en sådan där väg, urgröpt till ett brett dike genom vindens och den flitiga användningens hjälp, kanske också vattnets någon gång, var det som jag mötte en ung bonde eller vad han kunde vara. Han gick där på kanten av åkern, där folk så ofta har trampat en hård stig på den fina åkerjorden. Jag räckte honom en traktat nerifrån vägen. Han inte bara stannade utan hukade sig ner och satte sig på hälarna, så som kineserna ofta göra, isynnerhet på landet. Han undrade visst vad det var frågan om. Vill minnas att traktaten handlade om syndens lön, och i några få ord försökte jag säga vad synd är, men att tron på Jesus räddar oss ifrån döden. Om nu de kristna ha svårt att fatta vad synd är och innebär, så var säker om att en hedning så mycket mindre kan det. Endast om Guds Ande får följa ens ord in i hjärtat, finns det hopp om frukt, och om jorden därtill är djup och beredd. Sent skall jag glömma denne mans spörjande och forskande blick. Fanns det månne inte en längtande själ bakom, — — sökande den levande, ende Guden och hans frid!

Då vi gått en stund hunno ett par andra, som också ärnade sig ut att "bu dao", upp oss. Det var herr Chang och herr Chin. Herr Chang visade sig vara en god predikant för hedningar, så det var väl att han kom med. Det är något helt annat att tala till hedningar än till kristna, med andra ord, en alldeles särskild konst. Det är svårt bara att hålla deras uppmärksamhet så lång stund att de förstå vad man vill dem.

Denne Chang började alltid med att presentera vår Gud för lyssnarna såsom "Gamle Far i Himmelen" (Lao Tien Ye). Ni ha väl hört talas om att det finns ett himmelens tempel, där förr kejsaren brukade offra till himmelens Gud en gång om året, för sig och folket. Denne Gud, som stod över alla andra, är i folkets mun Lao Tien Ye, ibland också kallad Tien Fu, och på mandarindialekten är han i allmänhet Shang-Di. För min del tror jag att det är den ursprungliga uppfattningen av den ursprunglige Guden, alltings Skapare och Beskärmare, som levat kvar genom årtusenden och som påträffas hos de flesta folk på jorden. Det var samme Gud som Abram ensam och i helig envishet höll fast vid bland avgudadyrkarna i världstaden Ur.

Chang hade inte väl nämnt detta, förrän ett leende for över allas ansikten, liksom om en välbekant sak ställts i ett nytt intressant sammanhang. Några sade: "Jaså är det verkligen den Guden ni predika och vet så mycket om."

Är det inte underbart, att trots att Gud finns i allas medvetande, har aldrig under tidernas lopp någon avgud eller beläte formats för att dyrka honom på samma sätt som alla andra gudar! Men det tragiska är, att man ändå inte vågar tillbedja honom, — — varför? Jag tror att det är för syndens skull. Gud är en rättfärdig och helig, förtärande eld, som vi försöka komma ifrån genom att synda, och för att känna oss säkrare omhulda vi synden och göra den till vår avgud. Men härute är den personifierad i avgudabeläten. Därtill ha vi ofta anledning betänka, att de onda andarna och deras furste stå som en verklighet bakom för att alldeles fördunkla själarnas naturliga ljus, som vi fått ifrån Gud.

Vi gingo in i fyra byar den dagen och försökte säga något om Gud och Frälsaren. På fyra ställen fingo vi en god lyssnarskara, men på ett femte ställe fingo vi en dålig, d. v. s. en som inte ville höra på. Då var det som om Gud ville visa oss, hur nödvändigt det är att vi gå med bedjande hjärtan till verket. Men på nästa ställe vi samlades i samma by var det så mycket mer välsignat. Där

köpte fem personer evangelierna och apostlagärningarna.

Min uppgift kanske var mest att samla folk, ty alla vilja gärna se en utlänning. Då jag sade några ord, syntes de bara förvånade över att "han verkligen kunde tala kinesiska".

Småpojkarna var förtjusta över promenaden, sjöngo, sålde böcker och delade ut traktater.

Med hjärtliga hälsningar till vänner och länkar!

Eder i Herren tillgivna
Gösta Goës.

Från arbetet i Östra Honan-distriktet år 1936.

> Min frid giver jag eder —. Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda. Joh. 14: 27.

Faran för krig och kommunister har under det gångna året skapat mycken oro på vårt fält, dock ha förhållandena i Östra Honan-distriktet varit betydligt bättre än å många andra delar av fältet, så att arbetet kunnat pågå utan nämnvärda hinder.

Missionärerna i Shansi tvingades på våren att lämna sin provins och komma över till Honan. De flesta kommo till Loyang.

I februari hade Maja Lundmark och Gerda Gustafsson blivit förflyttade hit. De beräknade att under våren kunna hålla kurser för kvinnor ute i distriktet. Maja Lundmark hann besöka Yi-iang, men sedan fingo de taga emot "flyktingarna". Under den allmänna oron och osäkerheten var det sedan ej rådligt att arbete ute på landsbygden, men i denna stora stad fanns det tillräckligt med möjligheter till verksamhet för alla dem, som tvingades att tillbringa större delen av våren här.

En splittring inom stadsförsamlingen orsakade under våren en hel del ofrid inom denna, och några lämnade oss för att på annan plats samlas till gudstjänst. Även om detta varit en svår prövning för församlingen, så har det dock blivit större endräkt i den skara, som är kvar. Djävulen söker på allt sätt tillintetgöra Guds verk genom krig och yttre ofrid och genom att bland Guds barn skapa tvedräkt och strid, men då kommer Herrens ord hugsvalande till oss "Min frid giver jag eder — Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda".

Den avgående klassen i Evangelistseminariet avslutade sin termin i Loyang. Under de två månader, skolan var förlagd hit, fingo eleverna göra en god insats i arbetet inom församlingen genom att på söndagarna besöka de närliggande utstationerna.

Till vårens stormöte i Loyang hade vi tidigt kallat pastor Yang från Shansi som talare. Han besökte nämligen under våren en del av Kina Inland Missionens stationer i Honan. Han hade dock nekande besvarat vår kallelse, då han borde återvända till sin uppgift i Shansi. Oroligheterna i den provinsen gjorde det omöjligt för honom att återvända som beräknat, och han kunde således komma hit.

Som vanligt vid detta vårens möte var det en stor skara samlad, och pastor Yangs allvarliga och djupa förkunnelse fick hjälpa mer än en.

Att vi kunnat ha höstens många stormöten utan några yttre hinder synes oss nästan som ett under, ty i september var det fullt med rövare utöver hela vårt distrikt, men myndigheterna lyckades återställa ordningen. Vid stormötet i Loyang talade pastor Wu från Augustanamissionen. Yi-iangmötet blev till stor uppmuntran för ledarne på platsen, som fingo se, att en ovanligt stor skara samlades trots all nöd och fattigdom, och att även Gud försedde med allt.

Mötet i Sunghsien var samtidigt allmänt möte för Honan-presbyteriet. Det var första gången Sunghsien besöktes av en så stor skara utlänningar, sex till antalet, och för de flesta av de kinesiska delegerade var det nog även det första besöket. Det var en stor högtid för denna församling, som vid detta tillfälle fick inviga sitt nya, stora kapell. Det har varit uppmuntrande att se, huru de

kristna i denna del av vårt distrikt offrat för byggande av kapellet. Äldste Hou på platsen har varit byggmästaren och ledaren för allt.

I Ich'ungförsamlingen ordnades med smärre möten på flera platser. Genom denna anordning blev det möjligt för åtskilliga kristna att komma med, som under nuvarande nödtid ej kunnat komma till ett större gemensamt möte. Arbetet är synnerligen uppmuntrande på mer än en av dessa platser i den stora församlingen, som för något år sedan var så söndersliten av villoläror.

Hancheng, Ho. församlingen fick detta år samlas i sitt återuppbyggda kapell. Detta rymmer ej så få, men det var ändå nödvändigt att ordna med paralellmöten för kvinnorna, som i denna församling utgöra en stor procent.

Förutom dessa sedvanliga stormöten måste vi anteckna det första stormötet i Ch'ichuang, en stor by uppe på höjderna, cirka en och en halv mil norr om Hancheng, Ho. En f. d. tältevangelist från Augustanamissionen kom till Ch'ichuang i början av året och började förkunna evangelium. Guds Ande hade berett jordmånen, och mottagligheten var stor. Snart samlades stora skaror och evangelistens dotter började en skola. Som möteslokal ha de använt ett stort hus, som en tid stått öde och tomt.

Under året ha dop förrättats endast inom Loyang- och Sunghsien församlingarna. Tillsammans ha 89 personer döpts. Ledarna i de övriga församlingarna kände, att de ej kunnat giva de många sökarna den hjälp och undervisning, de behöva, varför de få vänta till kommande stormöten. Det är också av stor vikt, att alla de, som döpts de senaste åren, få den hjälp och vård de behöva.

I februari månad hölls i Loyang en 10-dagars bibelkurs för män, huvudsakligen ledare inom församlingarna. Av de sextio deltagarna voro några från Sinan- och Mienchihdistrikten. Förutom den sedvanliga kursen i januari för bibelkvinnor i Honan-presbyteriet ha sju kurser för kvinnor hållits i de olika församlingarna. Dessa kurser ha pågått från 10 dagar till 3 veckor. Maja Lundmark och Gerda Gustafsson ha här fått göra en betydelsefull insats i arbetet bland kvinnorna.

Predikotältet var under våren i en större by norr om Loyang. Sedan tältet togs ned, hyrde församlingen en lokal, i vilken de nya sökarna kunde samlas till regelbundna gudstjänster. Det har dock varit svårt att här hjälpa på det sätt, som behövts då den ledare, som vi hoppades skulle bära ansvaret, senare drog sig undan detta.

Skolverksamheten har även detta år kunnat pågå utan något ingripande från myndigheternas sida. Tvärtom har det visat sig, att elever, som gått igenom vår folkskola i Loyang, mycket lätt vunnit inträde i regeringens mellanskolor. Nödtiden har även inverkat på elevantalet, som under höstterminen i de olika skolorna varit lägre än vanligt. Ett par småskolor ha för tillfället måst stängas. Kvinnoskolan började åter denna höst efter att ha varit stängd ett år. Andan i skolan har varit god, och de två nya lärarinnorna ha samarbetat väl.

Förutom genom nämnda placering av Maja Lundmark och Gerda Gustafsson här har det under året blivit ytterligare förstärkning i missionärskåren genom att Gösta Goës efter sommaren kom hit. Han har dock hittills fått ägna sin mesta tid åt språkstudier.

Det gamla året har fått sluta under rätt dystra förhållanden. Hungersnöd synes oundviklig, och inbördeskrig hotar, men Herren vill även i detta fullborda sina avsikter, och vi få åter taga orden till oss: "Min frid giver jag Eder —Edra hjärtan vare icke oroliga eller försagda".

Loyang den 26 januari 1937.

Erik Malm.

Rapport från Puchengs Distrikt. Senare halvåret 1936.

Hösten blev en arbetsam tid, då flera viktiga frågor angående verksamhet och stationer lågo och väntade på lösning. En av dessa var, huru vi skulle kunna bevara våra stationer från att bli beslag-

tagna för militärinkvartering. Kommunister norrut hade nämligen börjat tränga neråt landet, och extra militär blev nu utanordnad för att stävja deras framfart. Vi hade knappast kommit hem från Kikungshan förr än en ung sekreterare från en dagen förut ankommen truppkontingent kom in å vår kapellgård och helt enkelt förklarade, att den nu komme att tas i anspråk såsom högkvarter åt chefen.

Då vid vårt sammanträffande jag förklarade, att eftersom order utfärdats om lägenhetens annektering, och vi i så fall äro maktlösa, jag ingenting annat kunde göra än rapportera saken till generalissimus avgörande, eftersom han förut förklarat, att missionsstationer icke skola besättas av militär.

Tonen sjönk nu med ens, varför jag kunde begära att chefen själv skulle tala i saken. Denne sände då först stadens borgmästare, som bad mig godhetsfullt tillmötesgå honom och medgiva några dagars inkvartering, då han var obekant med staden och ej nu genast kunde ordna om lokaler annorstädes. Faran härvidlag är, att om inkvartering på en plats en gång påbörjats, det sedan kommer att fortsättas. Efter bön till Herren kände jag mig böra medgiva inkvartering på en månad i bibelskolans lägenheter, och detta visade sig bli till belåtenhet å ömse sidor. Missionen hade ju visat sin erkänsla för regeringens nit att beskydda vår domsaga.

Så hade vi frågan om förvärvandet av vår hittillls intecknade stationslägenhet i Tali.

Underhandlingar hade förts under sommaren genom ombud och följts av oss på Kikung under mycken bön. Resultatet hade blivit, att ägaren nu var villig att sälja gården åt oss hellre än till en general, som också var spekulant. Nu gällde det att få saken förd till ett gott slut, sådant kan i Kina ta åratal, när det gäller en så pass stor sak.

Tvenne gånger kom ägaren och hans folk till Pucheng, och långa och svårhanterliga underhandlingar fördes. Bön, tro och tålamod fingo vara våra vapen. Till sist kommo vi genom Herrens nåd till ett för missionen acceptabelt pris och preliminärerna uppsattes; egendomens uppmätning och lagfarten skulle utföras i Tali.

Vid denna tid hade emellertid husägaren blivit allvarligt sjuk. Utslaget angående lagfarts beviljande åt utlänningar, som måste erhållas innan borgmästaren i Tali kunde utföra nödvändig stämpling av köpekontraktet, lät alltjämt vänta på sig.

På grund av ägarens sjukdom måste jag på hans kallelse resa till Sianfu och hoppades där få kontraktet i våra händer. Jag ville skriva förbindelse på betalningens erläggande så snart regeringens gynnsamma utslag skulle komma, men ägaren ville icke giva oss kontraktet mot garanti. Han ville först ha pengarna i handen; hedning, som han var, fruktade han att bli bedragen. Och sjukdomen förvärrades varje dag, så att läkarne nu fruktade för hans liv.

Nu hade den viktiga saken i sanning kommit i ett kritiskt läge; vad skulle hända, om ägaren dog utan att vi hade fått kontraktet? Och missionskassören i Sianfu, som lovat giva mig kontanter mot en missionsväxel — och jag behövde några tusen dollars — förklarade nu, att hans kontanta kassa blivit alldeles tom.

I min dagbok för den dagen har jag nedskrivet följande: "Jag kände mig vid gemensamma bönemötet styrkt vid tanken på Herrens Jesu uppståndelses kraft, som han vill låta komma oss till hjälp i alla de ting, som angå oss såsom hans tjänare." Se, huru jag också fick se detta besannas.

Jag hade tidigare genom en väns bemedling kommit i beröring med en person, som hade inflytande i regeringskansliet. Denne spårade upp vår sak, fick kanslichefen att genast handlägga ärendet och sända ett meddelande. Just då vi kommo ut från bönemötet, ankom min väns fru med ett brev, som innehöll meddelandet från ovannämnde person om att saken nu var klar, och att order utfärdats

till borgmästaren i Tali att stämpla kontraktet. Före bönemötet meddelade också missionskassören, att han helt oväntat fått motta flera tusen dollars i kontanter.

Nu dröjde det inte länge förr än bud sändes till husägarens ombud, som kallade honom att komma för att avsluta husköpet. På omkring en halv timmes tid efter hans ankomst var gården betald och kontraktet i min ägo. Vilket jubel i själen över att så på nytt få bevittna Herrens nådefulla ingripande. Dagen därpå kunde jag så återvända hem och nästa dag företa en färd till ett par predikoplatser, där jag fick vara med om ett dubbelbröllop och möten av olika slag.

Då snart därpå bud kom, som meddelade om den sjuke f. husägarens död ett par dagar efter vår återresa, blev det ju ny anledning att prisa Herren.

Missionsverksamheten i distriktet hade under tiden haft sin gilla gång. I början av september höllo vi i Pucheng en veckas bön och bibelstudier med evangelister från stationerna, tältpredikanterna och bokspridarna.

Senare bildades ett arbetsråd med medhjälparna på denna station, män och kvinnor, med uppgift att, även i missionärens frånvaro, ordna och tillse verksamheten utåt, såväl som gosskolan, enligt av detta råd godkända principer. Ledaren skulle allt emellanåt kalla till sammanträden, och rapporter angående verksamheten skulle avgivas även vid församlingens möten närhelst tillfälle därtill kunde finnas.

I början av oktober hade vi glädjen få välkomna Ebba Vidén; detta så mycket mera tacknämligt som kvinnoverksamheten hade lämnats utan föreståndarinna, då Hanna Wang i början av april reste hem till Sverige. Två dagar efter ankomsten hade Ebba Vidén sina saker uppackade och sin bostad inredd och var färdig att bege sig ut på missionsresor till bistationer och predikoplatser i de fyra domsagorna. Där höll hon bibelkurser och möten på olika platser och efter hemkomsten en bibelkurs för kvinnor i Pucheng jämte dopkursen för kvinnor före höstmötet.

För männen höllo vi också dopkurs i Pucheng och därpå höstens "stormöte" under fyra dagar. Vi hade därvid glädjen att genom dop få uppta i församlingsgemenskap 13 personer, som förut genomgått förberedelse. Det blir under året 29 nya församlingsmedlemmar.

Snart därpå började i Pucheng vår bibelkurs för läskunniga män, då tvenne lärare medverkade i undervisningen. Detta är alltid ett tacksamt och mycket viktigt arbete. Svårigheten är dock att i denna dyrtid få med ett skäligt antal deltagare, ty dessa skola vara självunderhållande; blott litet tunn hirsvälling, salt och peppar bestås av bibelskolan, men intet bröd.

Den förut annonserade sedvanliga bibelskolan för predikanter, evangelister och lärare under 12:te kinesiska månaden måste på grund av de utbrutna oroligheterna i landet helt inställas.

Goss- och Flickskolorna med sina respektive skolhem måste av samma anledning avslutas något tidigare. Vi äro så tacksamma till Herren för den nåd, som vilat över våra skolor och att inga allvarliga sjukdomsfall inträffat.

Höstens tältarbete har Gud rikligen välsignat: 6 hela familjer och ett 30-tal andra sökare blevo antecknade.

Mot slutet av november hade vi glädjen få se Martin Lindén ibland oss. Det blev nu åter resor till en serie möten på olika platser, som pågingo i Puchengs och Tali distrikt t. o. m. den 13:de december. Då hade upproret i Sianfu utbrutit och jag var glad att få sända vår Sekreterare över Gula Floden till våra syskon i det ännu lugna Shansi.

Då upproret spred sig och fick kommunistisk färg, kände vi i Pucheng oss nödsakade att den 8:de jan. 1937 utrymma stationen och flytta till Tali, vårt gamla hem.

Då senare även Hoyangsyskonen ankommo dit, blevo vi till sist tio svenskar samlade där. Och då krigsutbrott syntes knappast kunna undvikas, kände vi, att vi borde resa över till Shansi.

Då detta skrives är Pucheng ännu bevarad och stationen i sitt gamla skick,

och som ställningen något ljusnat torde det inom ej så lång tid bli möjligt åtminstone för män att återvända.

Så ha vi då fått nya anledningar att prisa Herren för all hans nåd.

Lars Hugo Linder.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1937.

Allmänna missionsmedel.

329. K. S., Vinslöv, "Herrens del" 50:—
330. En länk, prov. å H. S. Ö. .. 5:25
333. "Mattias" 24:75
334. Kinavänner i örviken, att anv. för både andlig och lekamlig nöd 10:—
335. Barnsyfören. Kinabarnen till Maja Lundmarks underh. 347:74
339. J. L., Svensbyn ..... 1:—
340. H. J., Eslöv ..... 10:—
341. Linneryds Mfg. ..... 25:—
342. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
344. K. G., Uppsala ..... 25:—
345. E. o. C. J., Tenhult, Fil. 4: 18—20 50:—
346. "27. 2. 1936" ..... 5:—
347. "Onämnd", gm. Luth. Missions-exp., Östersund ..... 60:—
348. "Rom. 10:12", till Gösta Goës underh. ..... 60:—
349. K. F. U. M:s Missionskrets i Hbg, till Martin Berglings d:o 300:—
350. E. W., Karlstad ..... 20:—
351. A. L., Duvbo ..... 5:—
352. "14:de marsoffer i Vetlanda" 540:50
353. A. J., Vetlanda 7:75
354. L., d:o ..... 100:—
355. T. B., Ödeshög ..... 4:—
356. E. O., Huskvarna ..... 5:—
357. Koll. på K. F. U. K., d:o ..... 70:—
358. Ö. H. K. U—d, koll. uppburna vid August Bergs resor i Östra Härad: Boda 7:—, Mörteryd 15:—, Björkö 5:69, Naglarp 31:67, Ulriksdal 97:50, Missionsoffer och sparbössemedel Karstorp 91:60, Fifflekull 19:08, Eckerda 7:05, Koll. o. sparbössemedel Näsby 70:15, Rösa 9:14 353:88
959. "14 mars" ..... 50:—
360. "Ur ett vitt kuvert" ..... 45:—
361. A. L., Älvsbyn ..... 10:—
362. Kulla Mfg. ..... 75:—
363. "14. 3." ..... 100:—
364. A. E., gm E. L., Ovanmyra .. 20:—
367. "Med tack för 75 lyckliga år" 500:—
368. E. A., Gbg, "14 mars" ..... 15:—
376. A. P. N. 2:25
377. Överskott vid pastor Gihs möten 279:—
378. "5 mars. S. J." ..... 300:—
379. A. S., Hörby ..... 5:—
382. Källeryds Arbetsfören. ..... 50:—
383. A. o. E. S., Eksjö, till Arvid Hjärtbergs underh. gm. A. H... 11:03
384. Insaml. vid missionsafton i Skärvsta småskola, gm. F. B., Sollefteå ..... 78:—
385. Koll. på K. F. U. K:s hem vid Hornsgatan vid I. Aspbergs besök 9:55
386. M. L., Visby, "offer 14 mars".. 5:—
387. Jak. 1: 17 ..... 10:—
388. L. S., Rögle ..... 5:—
389. E. B., Flisby, "En liten blomma på Fars grav den 11 mars" .... 5:—
390. B. K. L. ..... 30:—
393. "Ett tack för sextio år", gm A. B., Skellefteå ..... 40:—
394. B. o. A. P., Ursviken ..... 20:—
395. "Tackoffer 14 mars" ..... 10:—
396. "14 mars" ..... 10:—
397. Insaml. vid symöte hos fru M. D., Häggenås. 12:10
398. K., Gbg. ..... 100:—
399. H. W., Ursviken ..... 10:—
400. S. W., Norrköping ..... 5:—
401. Kinagruppen i Gbgs K. F. U. K., på 50-årsdagen, 14 mars ..... 50:—
402. F. P., Björklinge, offergåva 14 mars ..... 50:—
403. E. S. H. ..... 100:—
405. P. A. B., Ursviken ..... 5:—
406. G. N., Skellefteå ..... 2:—
407. E. D., Gbg, "14 mars" ..... 50:—
408. A. M., Hemse ..... 10:—
409. "14 mars" ..... 35:—
410. S. T., Maspelösa ..... 300:—
411. "14 mars" ..... 5:—
412. Kinakretsen, Alingsås, 14 mars. 125:—
413. E. V., gm G. W. L., Sjötorp .. 2:50
414. E. F., Herrljunga ..... 10:—
415. S. N., gm dto ..... 5:—
416. O. F., gm dto ..... 11:—
420. "Offer 14 mars" ..... 5:—
421. Offergåvor vid 14 mars mötet i Stockholm ..... 1200:—
422. Ps. 103: 1 ..... 50:—
423. V. o. V., Yttervik gm A. B., Skellefteå ..... 20:—
424. A. M., Visby, G-s minne, 50-årshögtidsoffer ..... 100:—
425. A. S., Adelsö ..... 30:—
426. M. B., Umeå, "14 mars" ..... 50:—

427. Kinabössan, Karlskrona 53:50
428. Böneringen, d:o, "offer 14 mars" 66:—
432. N. S., Laxviken, "14/3" ..... 25:—
433. Sparbössetömning i Höganäs 13/3, gm J. L. 158:50
434. M. B., Fors station ..... 5:—
435. Södra Distr. K. F. U. M., koll. fr. Lund, till Martin Berglings underh. 4:50
436. H. H., o. K. G—g, "14 mars" .. 20:—
437. „Gåvor vid bönestund, 14 mars," gm A. B., Klippan ..... 14:—
438. J. L. L., Uppsala ..... 25:—
439. E. A., Borås, Offerdagen ..... 20:—
442. M. L., Sunnansjö ..... 10:—
443. Vänner i Hägerstad, "14 mars", gm H. H., Kättilstad ..... 60:—
444. Syfören. Anspråkslös, Hårdkrankeryd ..... 50:—
445. L. E. P., Ödeshög ..... 100:—
446. H. R., Uppsala ..... 20:—
447. Onämnd, Vrigstad ..... 10:—
448. A. J., Vänfors ..... 25:—
449. H. A., o. E. B., Flisby, "14 mars" 10:—
450. Auktionsmedel fr. Vetlanda, gm W. P. ..... 860:—
453. E. L. ..... 400:—
454. "Fröken Malin Stertzells minne" 2000:—
455. K. F. U. M:s Mellersta distr., resebidrag. ..... 100:—
456. Offer i Ovanmyra Missionshus 20—21/3, vid Aug. Bergs besök 106:81
457. D:o i Gulleråsens bönehus 20/3 9:23
458. En fickspärbössa 3:09
459. E. S. ..... 15:—
460. I. H., Sm. Taberg, gm d:o .... 10:—
461. "Två vänner" 20:15
462. Syfören. i Malmö, offerstund .. 150:—
463. L—n H—g, påskgåva ..... 5:—
464. "14 marsoffer" ..... 10:—
465. Kinavänner i Umeå med anl. av 50-årsjub. ..... 30:—
467. M. B., Hejde ..... 72:—
468. Skolbarnens sparbössepengar, gm d:o ..... 10:—
469. H. S., Trelleborg ..... 10:—
472. H. L. ..... 2000:—
474. En sparbössa 73:65
475. K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh. ..... 450:—
476. Koll, fr. Drabo o. Rya i Oppeby församl. ..... 16:—
477. A. B., Hjoggböle, sparb. medel 12:50
478. Koll. i Fahlmark 25:30
479. P. N., Alviken, till Selfrid Erikssons underh. ..... 5:—
480. Kinakretsen, Bureå 42:10
481. Koll i D:o 31:28
482. Några unga flickor i d:o ..... 10:—
483. H. G., d:o, "en minnesgåva till min 60-årsdag från mina kära Länksystrar" ..... 16:—
484. Offerstunden vid Skellefteå Kinakrets 40-årsjubileum, till Estrid Sjöströms o. Maja Lundmarks underh. ..... 2006:—
485. Koll. i Bergsbyn, Palmsöndagen 1937. ..... 30:50
488. E. C., Sthlm, "14 mars" ..... 50:—
489. L. o. H. B., en blomma på Axel Goës bår. ..... 10:—
490. Kinalänkarna, Klippan, till Hanna Lundbergs underh. ..... 100:—
491. A. L., Sthlm, sparb. medel 14:59
492. L. H., Kiruna ..... 10:—
493. A. E. ..... 50:—
494. H. M., Sala ..... 5:—
495. Koll. i Jugansbo o. tillägg ..... 22:—
496. A. W., Sala ..... 5:—
497. Koll. i Bjursås kyrka 60:40
498. D:o i Hosjö ..... 30:—
499. C. R., Gävle ..... 20:—
500. Koll. i Johannisberg, Delsbo .. 12:—
501. D:o i S. bönehuset, Söderhamn 17:75
502. Gm O. N., Hälsingmo ..... 10:—
503. Koll. i Edsbyn 37:10
504. E. o. J. G., Sthlm, i st. för blommor på Axel Goës bår ..... 10:—
505. M. Ö., Stocksund ..... 100:—
506. En sparbössa 90:10
507. E. F., Norrköping, "14 mars" .. 10:—
508. A. O., Norderön ..... 20:—
509. A. H., Gbg, i st. för blommor till Axel Goës bår ..... 5:—
510. A. L., Uppsala, d:o ..... 10:—
511. A—B., till d:o minne ..... 10:—
512. A. o. L. W., Sthlm, i st. för blommor till d:os bår ..... 10:—
513. N. G., Traneberg, d:o, Jesus sade: "Jag lever i skolen ock leva" ..... 25:—
514. S. B., Åkarp, till Axel Goës minne. ..... 5:—
515. G. K., Björköby ..... 20:—
516. "Naglarp 14-marsoffer", Fil. 4:6, gm L. B. ..... 92:—
517. B. N., Åstorp ..... 200:—
518. H. H., Gbg, i st. för blommor vid Axel Goës bår ..... 5:—
519. H. W., E. J., o. E. A., Höganäs, gm J. E. L., Strandbaden ..... 46:—
520. H. H., Virserum, "Herrens tionde" ..... 30:—
521. S. o. R. V., Billdal, en blomma på Axel Goës grav ..... 20:—
522. Y. A:s bibelkrets inom Jkpg Kristl. Ynglinga fören., till Åke Haglunds underh. ..... 100:—
525. Onämnd, påskkoll. ..... 5:—
526. C. O., Örsundsbro ..... 10:—
527. L. R. ..... 3:—
528. A. o. A. B., Duvbo, en blomma på vännen Axel Goës bår. ..... 5:—
529. F. B., Ovesholm ..... 50:—
530. A. W., Gbg, i st. för blommor på Axel Goës grav ..... 25:—
531. K. O., Mariestad, "födelsedagsblommor" ..... 20:—
534. G. D., till Axel Goës minne .... 3:—

Kr. 16,796:35

S. M. K:s Pensionsfond.

380. G. A., Flisby ..... 10:—
Kr. 10:—

Särskilda ändamål.

331. A. H., Sthlm, till Ingeborg Ackzell att anv. efter gottf. ..... 45:—
332. A. P., Grebo, till E Malm d:o .. 15:—
336. Tenhults Mfs koll. vid avskedsmöte för E. o. C. J. Bergquist, att anv. för deras verks. i Kina 25:—
337. E. L., Uppsala, "till Lisa Gustafssons missionstation" ..... 25:—
338. A. R., Innervik, till de nödl. .. 25:—
343. "Ett litet strå", till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. .... 45:—
365. "14 mars" till Gerda Carlén, d:o 25:—
366. Vännerna R. L., V. V. o. A. H., till Maja Lundmark, d:o ..... 16:—
369. "En vän," till Judith Hultqvist, enl. överensk. ..... 15:—
370. "Portopengar, Fil. 4: 6" till Gösta Goës för de nödl. ..... 30:—
371. L. A. W., till d:os hjälpverksamhet för hungr. kristna i Kina .. 156:50
372. Daggryningen i Skellefteå, till Maja Lundmark att anv. till de hungr. barnen i Loyang. gm A. B. 100:—
373. Vänner i Skellefteå till evang. Kao-chueng-chen underh., gm E. G. ..... 160:—
374. E. S. L., Skelleftehamn, till Maja Lundmark för en skolflickas underh. ..... 5:—
375. I., till d:o för d:o ..... 5:—
381. L. H., Halmstad, till Judith Hultqvist, att anv. efter gottf. .. 25:—
391. E. M. F., "14mars" till ett barn i Sinan barnh. Marci 10: 16 .. 50:—
392. N. o. E. E., Hjo, till I. o. E. Malm att anv. i arbetet inom Loyang distr. efter gottf. ..... 100:—
404. Obbola K. F. U. K., till Dagny Nordgren att anv. till de nödl. .. 76:50
417. G. W. L., Sjötorp, till Gerda Carlén, att anv. efter eget gottf. 15:—
418. S. F., Herrljunga, till Barnh. i Sinan ..... 20:—
419. E. L., Umeå, till Dagny Nordgren, att utdelas bland de nödl. 30:—
429. A. E., Karlskrona, till Maria Petterssons barnh. ..... 5:—
430. A. H., d:o till Lisa Gustafsson att anv. enl. överensk. ..... 20:—
431. O. B., Örebro, till I. Malm, för hungr. i Loyang ..... 10:—
440. H. I., Älgarås, i st. för blommor vid fru Andersson, Hjärsta, Örebro, bår, till barnh. i Sinan 5:—
441. Kinakretsen, Uppsala, till evang. underh. i Hoyang ..... 425:—
451. A. L., Umeå, till Dagny Nordgren, att utdelas till de nödl. .. 10:—
452. E. L., till barnhemmet i Sinan .. 100:—
466. D. U. F:s i Kåge barnsyfören., till barnmissionsuppgifter ..... 57:—
470. L., till evang. underh. i Pucheng 10:—
471. I. A. M., till 3 evang. underh. .. 300:—
473. "14 mars" till Maria Pettersson att anv. efter gottf. ..... 50:—
486. H. R., till Maria Petterson för "Frost" ..... 10:—
487. M. G., Medalby, till Judith Hultqvist, att anv. efter gottf. ..... 5:—
523. Askims Kyrkl. syfören., till Gösta Goës till de nödl. ..... 100:—
524. Norra Skärstads Friförsamling, till evang underh. ..... 50:—
532. S. S., Älgarås, till barnh. i Sinan, gm H. I., ... 5:—
533. Vänner i d:o, till d:o gm d:o .. 16:—
Kr. 2,187:—

*

Allmänna missionsmedel	*16,796: 35*
S. M. K:s Pensionsfond	*10: —*
Särskilda ändamål	*2,187: —*
S:a under mars mån. 1937 Kr.	*18,993: 35*

Med varm tack till varje givare!

Jesus sade: "Min Fader verkar ännu alltjämt; så verkar och jag." Joh. 5: 17.

INNEHÅLL:

Kinamissionens Verk — en helig arvslott. — Små glimtar från 40-års jubileet i Skellefteå. — Axel Goës. — Från Red. och Exp. — Från Missionärerna. — Redovisning.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 8. ÅRG. 42 25 APRIL 1937 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

ÅRSBERÄTTELSENUMMER.

Svenska Missionens i Kina 50:de verksamhetsår.

Jämförande svenska avstånd: Karlstad · Eskilstuna Stockholm

JUBILEUM.

Det klagas, icke utan skäl, över att bibelkunskapen är ringa i vårt land. Ett bevis härpå skulle man kunna finna i det vårdslösa sätt, varpå ordet "jubileum" ofta användes. Man tillkännager sin avsikt att fira 40-årsjubileum och 25-årsjubileum och 10-årsjubileum. Jag tror mig till och med ha sett något om ett 5-årsjubileum. Detta visar tydligt nog, att vederbörande äro djupt okunniga om den ursprungliga betydelsen och användningen av ordet jubileum och om det bibelställe som ligger till grund för "jubileum", nämligen 3 Moseb. 25: 8—17. Dessa verser kunna icke här anföras i sin helhet, ej heller kunna de på alla punkter tillämpas på vårt jubileum, men vissa delar därav kunna giva oss undervisning och inspiration. Så v. 10, 11, 12, 15 o. 17: "I skolen helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess inbyggare. Det skall vara ett jubelår för eder. — Ett jubelår skall detta femtionde år vara för eder. — Heligt skall det vara för eder. — Efter antalet år från jubelåret skall du betala din nästa — I skolen icke göra varandra orätt, ty du skall frukta din Gud, ty jag är Herren, eder Gud!"

Jubelåret hade i Israel en ingripande social betydelse. Det medförde en allmän egendomsreglering, och det övade inflytande på alla de uppgörelser som träffades under mellantiden. Det stod liksom med lyftat finger och varnade: "I skolen icke göra varandra orätt." Men det var icke blott hänsynen till nästans rätt som skulle utgöra bevekelsegrunden till ett riktigt handlingssätt, än mindre fruktan för straff eller hopp om belöning för egen del. Den väsentliga bevekelsegrunden skulle vara vördnaden för — och kärleken till Herren Gud.

Vi förknippa vanligen med ordet jubileum tanken på högtid och fest — och vi ha nog rätt därtill — men vi glömma alltför ofta den djupt allvarliga innebörden av jubileet i dess ursprungliga betydelse. Det skall mana oss till självprövning och till uppgörelse med Gud och med våra medmänniskor. Och vidare skall det för oss vara en anledning till förnyad iver i att "utropa frihet i landet för alla dess inbyggare". Detta var ju vår Frälsares uppgift, enligt ordet i Luk. 4: 18: "Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig. Han har sänt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda och till att predika ett nådens år från Herren".

Och den uppgift, som vår Frälsare fullgjorde intill sin död på korset, har han lämnat i arv åt sina lärjungar i alla tider och i alla länder enligt ordet: "Sådan Han är, sådana äro ock vi i denna världen." (1 Joh. 4: 17).

Jubileet vill erinra oss härom. Det skall giva oss ny kraft att bliva trogna den uppgiften. Må Herren genom sin Ande så tala till oss och så stärka oss, att vi icke fåfängt fira jubileum, utan att de kommande femtio åren må bliva bättre i alla avseenden än de gångna!

Karl Fries.

DEN ÖPPNA DÖRRENS HEMLIGHET.

Fem gånger i vårt N. T. möta vi det bildlika uttrycket dörr eller öppen dörr i samband med evangeliets utbredande under den första kristna tiden. Bilden är träffande och åskådlig. Dess innebörd torde kunna återges med tillfälle eller möjlighet att förkunna evangelium och i ett fall att mottaga detsamma. Efter Pauli första missionsresa berättar han och Barnabas för församlingen i Antiokia "huru stora ting Gud hade gjort med dem, och huru han för hedningarna hade öppnat en dörr till tro." Apg. 14: 27. I 1 Kor. 16: 9 och 2 Kor. 2: 12 talar Paulus om huru han som apostel och missionär hade i Efesus "funnit en öppen dörr till stor och fruktbärande verksamhet" och i Troas "till verksamhet i Herren". Han uppmanar kolosserna att bedja för honom och hans medarbetare, att Gud måtte för dem "öppna en dörr för ordet". Kol. 4: 3. Slutligen heter det i Upp. 3: 8 om församlingen i Filadelfia: "Se, jag har låtit dig finna en öppen dörr, som ingen kan tillsluta". Den följande versen visar, att med den öppna dörren menas även här tillfälle och möjlighet till andlig verksamhet.

Stängda dörrar! Öppna dörrar! Dessa två ord kunna sättas som rubrik över hela världsmissionens historia. Vem kan tälja den kärlek, den kamp och det offer, som ligger bakom varje öppen dörr för Guds eviga evangeliums segertåg! Guds eget verk är det, genom återlösta och tacksamma syndares tro, verksam i kärlek.

Ännu äro de stängda dörrarna flera än de öppna, som vi glädja oss över. Huru skola vi som mission, hur skall jag som missionär eller missionsvän eller enskild kristen finna öppna dörrar för vittnesbördet om Kristus Jesus? Millioner hedningar i främmande land, flertalet medmänniskor i vårt eget s. k. kristna Sverige och många många, som vi träffa i vår dagliga gärning, ja kanske i våra hem, utgöra alltfort sådana stängda dörrar, som vi önskade skulle öppnas. Vad är den öppna dörrens hemlighet?

De nämnda ställena i vårt N. T. kasta ljus över denna fråga. Det är Gud, som ensam kan öppna de stängda dörrarna. Paulus betonar, att det är Gud, som gjort stora ting med dem, det är Han, som för hedningarna öppnat en dörr till tro. I Efesus har Paulus många motståndare. Men motståndarna äro ofta bästa beviset på att Gud själv verkar. Det är Gud, som för missionären Paulus öppnar en dörr, genom vilken han kan gå in och finna ett verksamhetsfält, och Gud öppnar en trosdörr åt dem som hörsammat kallelsen. Han är den som har Davids nyckel. Han upplåter, och ingen kan tillsluta, Han tillsluter, och ingen upplåter. Upp. 3: 7.

Och dock är detta Guds verk betingat av en sak: bönen. Inför det vemodiga faktum att skörden är mycken men arbetarna så få, visste vår Frälsare inte om mer än ett botemedel: "Bedjen skördens Herre!" Paulus var förvisso en stor bedjare, en bönemänniska som få, men han var

också beroende av kolossernas förbön, om det skulle kunna öppnas en "dörr för ordet". Och trots hans naturliga vältalighet, måste de bedja för honom, så att han skulle kunna uppenbara Kristi hemlighet med de rätta orden. Bedja vi sådana böner för Herrens vittnen i hemland och hednaland?

Församlingen i Filadelfia hade ringa kraft. Däri låg dess styrka. Den förblev fattig i anden, beroende av Gud, vars kraft fullkomnas i de svaga. Den är den enda av de sju församlingarna, som icke bestraffas av Herren. Och den enda som funnit en öppen dörr. Ty den hade tagit vara på Herrens ord och icke förnekat Hans namn. Guds makt samt bön och förbön kunna aldrig öppna någon dörr för mitt vittnesbörd, om jag själv är otrogen mot Guds ord och förnekar min Herres namn på ett eller annat sätt. Otrohet mot Guds ord och förnekelse av Herrens namn gå f. ö. alltid hand i hand.

Må så din och min heliga framtidslösen vara den, att vi såsom nya skapelser i Kristus och Guds verk alltid vilja gå i de åt oss av Gud beredda gärningarna! Då kan Gud öppna ständigt nya dörrar för vårt vittnesbörd, då kan Han skänka nåds och böns ande åt oss och våra trogna förebedjare. Och Guds ord och Hans heliga namn blir då genom oss känt och ärat, till frälsning för oss själva och dem som höra oss.

Joh. Aspberg.

Ethel L. Blom 60 år.

Den 8 maj fyller fru Blom 60 år. Under 32 år har hon vid sin makes sida troget utfört sin kallelses gärning därute i Kina. Den har varit av växlande natur. Men vare sig hon kallats att tjäna vid sekretariatet i Yuncheng och därmed ingå i uppgifter "vid borden" eller hon kallats till tjänst vid sjuklägren och där kämpat för våra Syskons liv eller hon fått sin uppgift i Kinas fängelser att där bära vittnesbörd om Jesu frälsande makt eller hennes väg lett till hemmen till Kinas kvinnor och barn eller hon kallats att intaga platsen på skolkatedern, alltid har hon varit redo och villig.

Herren har givit fru Blom rika gåvor, och då därtill dessa helgats till Mästarens tjänst, har välsignelsen ej uteblivit. Vi tacka Gud för ljuvlig gemenskap i det enskilda umgänget och i arbetet under alla de år vi fått förmånen att äga fru Blom som medarbetare, och vi tillönska henne en välsignad framtid i Herrens tjänst.

Erik Folke.

Svenska Missionens i Kina Årsberättelse för dess 50:de verksamhetsår.

Och I skolen helga det femtionde året —. Det skall vara ett jubelår för eder.

3 Moseb. 25: 10.

Under det gamla förbundets tid var Herren angelägen om att påminna sitt Israel, att det skulle vara ett högtidsfirande folk. Därför gav han dem sabbater, sabbatsår och jubelår och därtill påsk, pingst, försoningsdag och lövhyddohögtid samt nymånad. Dessa bära alla namnet Herrens högtider, och de voro förenade med heliga sammankomster. "Mina högtider äro dessa", säger Herren.

Vi, det nya förbundets barn, hava i ännu fullare mening kallats att vara ett högtidsfirande folk, ty om oss heter det, "att vi ha kommit till en högtidsskara och församling av förstfödda söner, som äro uppskrivna i himmelen". Men har det genom frälsningens nåd blivit vår lott att dagligen få sitta vid Frälsarens bord, där han håller måltid med de sina, ha dock även vi särskilda tider, som framför andra bära högtidsprägel. Även vi ha våra jubelhögtider. Så är för oss inom S. M. K. det innevarande året ett jubelår, då vi fått avsluta femårtionden på vårt verksamhetsfält i Kina.

Vid en återblick på de gångna femtio åren träda några drag i Herrens handlande med oss särskilt i förgrunden. Först gripas vi av storheten av hans nåd, att han trots all vår synd och brist, otro och klentro ändå behållit oss i sin tjänst och ansett oss vara förtroende värda att bland den stora skaran av sju miljoner människor, som leva inom vårt missionsfälts gränser, få vara hans vittnen. Ansvar och nåd! Ansvar för stort och tungt att ensamt bäras av den fåtaliga vittnesskara, som nu står därute; nåd, som borde väcka varje Jesu lärjunge till heliga beslut att deltaga i verket.

Under den långa tid, som femtio år rymmer, ha flera cyklonartade stormar dragit fram över våra bygder därute såsom boxarförföljelsen 1900, revolutionen 1911, nationalistvågen 1927 och nu senast den röda kommunistödeläggelsen, men vi ha fått se, huru nöden och lidandet varje gång förberett tider av välsignelse. Väckelsetider ha följt på lidandestiderna. Guds rike har hela tiden gått segrande fram, förnyat och fördjupat. Guds kallelse till sitt folk att ingå i de gärningar, som han på ett underbart sätt berett, har varje gång ljudit starkare och allvarligare. I närvarande stund kunna vi säga, att dörrarna till land och folk i Kina stå vidöppna för evangeliet. "Herren har låtit sin frälsning bliva kunnig, han har uppenbarat sin rättfärdighet för hedningarnas ögon."

Ett annat ämne ägnat att väcka tacksägelse och skapa högtidsstämning är, att Herren därute bland en befolkning, som för ett halft sekel sedan var helt och hållet försänkt i hedniskt mörker nu "fått ett folk som kan kallas efter hans namn" (Ap. 15: 14), ett förstlingsfolk, av vilket en stor skara redan ingått i den triumferande församlingen, och en ännu större skara står fortfarande i vittnenas led härnere. För femtio år sedan fanns därborta endast en enda kämpande och längtande själ, som i sin ensamhet ej visste, hur hon skulle finna väg och sätt att tillbedja sin Gud. Nu finnas större och mindre församlingar spridda över hela fältet, som samlas regelbundet till gemensam gudstjänst och som söka lysa för Jesus i sin omgivning med exempel och vittnesbörd. Skulle vår väg till Kina stängas, finnes där en församling som håller samman i kärlek och som är besluten att leva och vittna för sin Frälsare. Grunden är lagd, och den är fast, ty den är Guds Andes eget verk.

Vi ha vidare anledning att hålla högtid, ty vi ha här ibland vårt eget folk fått bevittna, hur år efter år unga män och kvinnor varit redo att helga sina liv år Her-

ren för tjänsten därute. Utan att kunna räkna med några synliga garantier, endast i förlitande på Herrens egen omvårdnad ha de gått ut, och vi ha till vår tros stärkande fått se ständiga bevis på att den som sätter sin förtröstan till Herren aldrig kommer på skam. Det folk är saligt, som får tacka för sådan nåd.

Lägga vi därtill all den kärlek, all den nardus som utgjutits av missionsvänner, vilkas hjärtan utströmmat kärlek till Jesus och därmed även till hans tjänare och till alla våra medbröder i tron därute ävensom till allt det folk, bland vilket vi blivit kallade att vittna om hans frälsning, huru högt bör då ej lovet ljuda. Den renaste, den rikaste högtidsglädje är oss given. Sådan är Herrens tjänares lott, och vi få med psalmisten säga: En lott har tillfallit oss i det ljuvliga, ja, ett arv som behagar oss väl. (Ps. 16: 6).

Välsignad vare Herren, som unnar sina tjänare gott, och välsignade vare alla Herrens vänner, som älska, offra och tjäna för hans namns skull.

Att godhet och nåd även följt oss under det närmast flydda året, därom vittnar vår sista årsberättelse, som nu följer.

*

ÅRSBERÄTTELSE FRÅN FÄLTET FÖR ÅR 1936.

Det gångna året har varit synnerligen oroligt. Detta har emellertid varit så vanligt under de senare åren, att störningarna inverket mindre på missionsarbetet, än om de inträffat under i allmänhet lugnare perioder.

Vid början. Att börja med syntes allt synnerligen lovande, och mottagligheten var till och med större än vanligt på alla områden, och skolarbetet och tältpredikan började tidigt. Även de sedvanliga Bibelstudiekurserna för bibelkvinnor i var och en av de tre provinserna och för medhjälpare av olika slag på skilda stationer samt särskilda sådana för kristna och forskare kunde sammankallas under januari och februari. Ledarekonferenserna i Hoyang och Pucheng, då plan för arbetet uppgjordes, voro väl besökta.

Kommunist-invasion. Första vågen av oro varsnades, när kommunisterna i Shensi sökte tränga fram mot söder över vårt fält, och de våra i Hoyang fördenskull måste taga sin tillflykt till Shansi med Ishih som tillfällig vistelseort. När detta försök avvärjts och de våra från Hoyang just hunnit tillbaka till sin station, kom underrättelsen, att kommunistarmén lyckats komma från Shensi över Gula floden längre i norr och därifrån trängde söderut mot vårt fält i Shansi.

De stränga mått och steg som vidtogos av myndigheterna mot kommunistisk agitation, hemlig eller offentlig, försvårade även missionsverksamheten. Det blev snart omöjligt att bedriva tältpredikan ävensom att samla de troende, eller besöka dem. Även skolorna måste efterhand upplösas i Shansi och en del i Shensi. De röda trupperna spredo sig snabbt över ett stort område och intogo eller belägrade städerna, varvid ett antal missionärer, som ej hunnit sätta sig i säkerhet, blevo inneslutna och avskurna från förbindelse med kusten. En ständig ström av flyktingar, mest kineser men även några utlänningar, drog med järnvägen undan angriparna.

När kommunisternas förtrupper visade sig blott några mil från Yüncheng, tillrådde polismyndigheterna utrymmandet av våra stationer i Shansi, varför alla missionärerna därifrån drogo sig ned till Loyang i Honan för att där invänta händelsernas vidare utveckling. De erhöllo all nödig hjälp, och stationerna skyddades under deras frånvaro, fastän verksamheten inskränktes.

Våren och sommaren. Vårens stormöte tillika med dithörande dopkurser inställdes på de flesta av stationerna i Shansi. Detta liksom orostillståndet i allmänhet inverkade starkt på antalet under våren döpta, ity att även i Shensi och Honan jämförelsevis få kun-

de samlas. Då emellertid kommunisternas framträngande hämmades genom centralregeringens trupper, blev det möjligt för manliga missionärer att återvända till en del av de utrymda stationerna i Shansi och Shensi. Vissa skolor hade kunnat fortsätta utan avbrott, medan andra kunde öppnas för att komplettera vårens kurs. I Yüncheng och Juicheng höllos särskilda sommarskolor med glädjande resultat. I Honan hade intet avbrott skett i verksamheten, och även i de andra två provinserna återställdes under sommaren mera normala förhållanden. Det var egentligen endast de kvinnliga missionärerna, som något tidigare än vanligt fingo taga sin sommarsemester, samt att efterhand alla missionärerna samlades på Kikungshan, där också sedan under augusti missionärskonferensen hölls istället för som vanligt i Yüncheng i juni månad.

Evangelistseminariets avslutningsklass förflyttades till Loyang för att där fort-

sätta den avbrutna kursen och sätta eleverna istånd att utan onödig tidsutdräkt avlägga sin avgångsexamen. Denna tillfälliga förflyttning berodde huvudsakligen på ovissheten om möjligheten att på hösten återupptaga verksamheten.

Under tiden hade åtgärderna mot kommunistpropaganda övergått till förföljelse mot de kristna och särskilt mot evangeliska arbetare på en del trakter. Med anledning av att en del agitatorer föregivit sig vara kristna predikanter, hade en order utfärdats till polismyndigheterna att vara på sin vakt emot sådana uppviglare. Denna order missförstods och tillämpades istället mot de kristna, så att åtskilliga sådana. särskilt ledare, fängslades och underkastades pinligt förhör, samlingslokaler stängdes och kristna vägrades resetillstånd, t. o. m. från by till by inom sitt eget distrikt. Åtminstone två blevo oskyldigt skjutna. Till slut blevo vi nödsakade att med stöd av inflytelserika män i Yüncheng göra telegrafiska framställningar till provinsens högste styresman och även på andra vägar söka inverka på ämbetsmännens inställning till den kristna församlingen. Dessa ansträngningar buro frukt, och efterhand blevo alla fängslade försatta på fri fot, fastän det för somliga dröjde månader, och även verksamheten för övrigt befriad från alla restriktioner. Skräcken hade emellertid satt djupa märken hos många, så att de ej vidare vågade bekänna sin tro. och även hos hedningarna hade förföljelsen lämnat det intrycket, att kristendomen ej längre ägde laga skydd, vilket medförde åtskilliga mera lokala trakasserier. Så sökte byfolket på flera platser indriva tempelskatt och avgifter till teaterföreställningar till gudarnas ära, vilket på åratal ej förut förekommit. Å andra sidan hade betrycket drivit de kinesiska kristna och missionärerna närmare tillsammans i gemensam bön och omsorg om de lidande. Församlingarne fingo tydligare syn på nödvändigheten av att själva taga på sig bördan och ansvaret för verksamheten, när de utländska ledarne blevo ur stånd att tjäna. Alla förnummo sitt ytterliga beroende av Gud, och bönen blev ett uttryck därför. Fängelsedirektören i Yüncheng, fastän icke kristen, uttalade vad de alla kände, när han vid underrättelsen om kommunistiska härens annalkande sade till de kristna kvinnorna i fängelset: "Nu är tiden inne att bedja."

Kristna kvinnor i fängelset. Foto: Olga Styrelius

Hösten. Skolverksamhetens återupptagande var det som började höstens arbete. Inga hinder lades i vägen för skolornas öppnande utom i Hoyang, där frågan om inregistrering med anledning av personlig ovilja upptogs av en medlem av den politiska partiledningen på platsen. Församlingen svarade

emellertid nej, alldenstund inregistrering skulle medföra att kristendomsundervisningen måste bort från schemat, och inga andaktsövningar heller fingo förekomma i skolan. Saken fördes genom alla instanser till provinsens undervisningsdepartement, vilket även gav utslaget att skolan måste inregistreras eller stängas. Församlingens svar var att i så fall stängning var enda utvägen, men att skolan i verkligheten var ett organ för religionsundervisning med en del profana ämnen tillagda, varför på grund av den lagstadgade religionsfriheten skolan ej kom under statsmyndigheternas kontroll. Härmed slutade konflikten, och som för övrigt det bästa samförstånd äger rum mellan både ortsmyndigheterna och befolkningen å ena sidan samt missionen och församlingen å den andra, så har skolarbetet ostört sedan kunnat bedrivas där, men med strängt undvikande av allt som kunde ge anledning till missförstånd eller förvecklingar eller sammanblandning med statens skolor på platsen.

Våra skolor ha i flera fall lidit av bristen på tillräckligt utbildade lärare och lärarinnor. Genom att till evangelistseminariets ämnen även lägga en pedagogisk kurs ha vi sökt i någon mån avhjälpa denna brist, vilken under de 10 år, som seminariearbetet varit nedlagt, blivit alltmer kännbar. För lärarinnorna utgöres motsvarande undervisning huvudsakligen av en påbyggnad på bibelkvinnoskolans lärokurs, avsedd för särskilt valda elever. För folk- och småskoleverksamheten i Shansi uppgjordes en plan, varigenom eleverna i de två högre årsklasserna av småskolorna skulle få tillfälle att erhålla sin undervisning i Yüncheng och därigenom bättre förberedas för uppflyttning till folkskolan därstädes. Denna anordning torde bli mera kostsam än den hittillsvarande, men bör göra de två första årens undervisning i de lokala skolorna mera effektiv, då en lärare fått sköta fyra klasser. Likaså hoppas vi, att undervisningen i Yüncheng, där var klass får sin lärare, skall sätta eleverna istånd att vinna bättre resultat. För kostnaderna skola medel anskaffas genom frivilliga bidrag, och företaget synes ha väckt stort intresse.

Ishih flickskola. Foto: Lisa Gustafsson

Yüncheng församling förlorade sin pastor och missionen en värderad medarbetare, när pastor Kao på trängande kallelse från det teologiska seminariet i Fenghsien flyttade dit vid höstterminens början. Församlingen har kallat den till äldste valde Yang Yao-chang att övertaga arbetet efter pastor Kao, och betalar nu

en fjärdedel av lönen men hoppas genom årlig ökning av bidragen efter tre år bekosta hela hans avlöning. I Hoyang invigdes pastor Wang till sitt ämbete vid höstens stormöte. Han har sedan flera år tillbaka varit Hoyang-Hancheng- presbyteriets egen missionär i Yichuan, norr om SMK:s egentliga fält i Shensi, och underhålles helt av presbyteriet.

Höstens möten inklusive presbyteriekonferenser kunde hållas utan hinder och visade en glädjande livaktighet och talrikt deltagande. Skolarbetet kunde även återupptagas, och de kristna äro ivriga att deras barn skola få en kristen uppfostran, fastän fattigdomen lägger hinder i vägen för många, och missionen ej heller förmår ekonomiskt bistå de enskilda. Inom de flesta stationsområdena har tältverksamhet eller motsvarande resepredikan varit i gång och stor mottaglighet ådagalagts. Som en frukt av evangelisationsverksamheten ha ej blott många enskilda kommit till avgörande för Herren, utan på många platser flera tiotal familjer förklarat sig vilja lämna avguderiet och bliva kristna. En stor by har så gott som mangrant intagit ställning för kristendomen och begärt undervisning. Omkring 200 personer samlas dagligen till bön, och söndagsgudstjänsterna bevistas av omkring 500, varav större delen måste vara i fria luften på grund av lokalernas otillräcklighet. Särskilda ambulerande bibelkurser anordnades i en del distrikt, så att alla de kristna skulle få tillfälle att tillgodogöra sig undervisningen utan att behöva vara borta från sina hem. Mathållningen vid kurser på stationer eller utstationer utgör annars alltid en svårighet och skulle varit så detta år mer än vanligt på grund av dyrtiden om de hållits där. Trots all fattigdom ha också stora uppoffringar gjorts både direkt för arbetet och för anskaffande av gudstjänstlokaler. Så ha under året tre stora kapell kunnat invigas, vartdera rymmande fyra à femhundra personer, och flera äro under uppförande eller hålla på att på annat sätt anskaffas.

Denna offervillighet är en bland de mest lovande företeelserna i arbetet, även om den stora nöden fortfarande lägger stora hinder i vägen för församlingarnas ekonomiska oberoende d. v. s. att de ej kunna bära hela ansvaret för avlönade församlingsföreståndare eller pastorer, gudstjänstlokaler, skolverksamhet o. d. som rör församlingen, än mindre bedriva effektiv missionsverksamhet, som täcker hela fältet. Det är också en mycket allmän längtan efter djupare andliga erfarenheter och otillfredsställdhet med den ytliga övertygelse, som ofta tages för tro. Visserligen händer det att denna sinnesriktning åtföljes av bristande sans i de religiösa känslornas uttryck, och även, att den ger tillfälle till söndrande inflytelser från vissa grupper och individer, men detta visar blott att mera och grundligare undervisning behöves, ävensom mer enskild själavård. Detta behov är det väsentligen, som missionen avser att fylla genom evangelistseminariet, eller åtminstone därigenom sätta församlingarne i tillfälle att själva fylla, så att de troende ej på grund av okunnighet ryckas med av varje lärdomsväder. En annan åtgärd i samma riktning är det, att två presbyterier anordnat särskilda korta utbildningskurser för lokala ledare, vilka ej äro anställda av församlingen eller missionen utan avse att ge frivillig tjänst. Gott vore om denna metod kunde utsträckas och kurserna upprepas, så att fältets mest trängande behov i det avseendet fylldes.

Vintern. De politiska och militära förvecklingarna i Shensi under december månad nödvändiggjorde upplösandet av skolor och utbildningskurser tidigare än vanligt. Under striderna på båda sidor om Wei-floden gjordes också intrång på utstationerna, fastän ingen större skada åstadkoms. Den offentliga verksamheten på södra delen av Shensifältet måste inställas, men missionärerna kunde stanna på sina stationer och varken medhjälpare eller andra kristna ha förlorat livet. Röda trupper ha rapporterats vara i besittning av

Yichuan, och rövarband ha härjat i Ch'eng-hsien och även i Hanchengs bergstrakter, men trupperna, vilkas befälhavare förklarat sig stödja centralregeringen ha hållit städerna och tillbakaslagit angriparna. I Shansi har allt varit lugnt och arbetet kunnat fortgå ostört. Detsamma är förhållandet i Honan, om man bortser från ett infall av kommunister i Lushih, vilka snart fördrevos . Inom en del församlingar är dock mycken tvedräkt, vilket försvagar vittnesbördet och arbetskraften och särskilt påkallar förbön.

*

Med tanke på all den oro som rått under det gångna året, är det underbart att antalet döpta uppgår till över sexhundra. Visserligen är det ett par hundra färre än i fjol, men man skulle ha kunnat vänta större skillnad. Sökandet efter ljuset är ingalunda mindre och särskilt är det påtagligt att studerande och bildat folk i allmänhet äro mera tillgängliga och vänligare än vad varit fallet under en följd av år.

Missionen har fått göra en smärtsam förlust genom Gudrun Boqvists död, men vi tro att även detta har sin uppgift i Guds plan för henne och för oss alla. Den förstärkning, som ankommit genom Carl och Ethel Bloms och Ida Söderbergs samt Judith Hultqvists återkomst till fältet, mer än uppväges av de sex hemresande, Nils och Olga Styrelius, Johannes och Ingrid Aspberg, Hanna Wang och Elna Lenell, men så ha vi också haft glädjen att välkomna de tre nya medarbetarna, Astrid Håkanson, Ella Dahle och Arne Bendtz, vilka vi hoppas skola efterhand kunna ge effektiv hjälp i arbetet och fylla de gamlas platser. Martin Lindéns besök har varit ett glädjeämne och torde bli fruktbärande även för hemarbetet. Att vi utom allt annat gott även detta år fått missionens ekonomiska behov fyllda är en stor anledning till tacksamhet. Sålunda kunna vi ännu en gång sluta ett år med tack för att Guds goda hand varit över oss, och med frimodighet se framtiden an, fastän oron i Shensi ser skrämmande ut. Alla våra tider äro i Herrens hand.

Carl F. Blom.

*

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén för S. M. K. Sedan förra årsberättelsen skrevs, har rektor *Johannes Rinman* på grund av hälsoskäl ansett sig nödsakad att begära sitt utträde som ledamot av kommittén. Rektor Rinman har varit medlem i kommittén ända från år 1897 och har under denna långa tid deltagit i dess arbete tidvis som ordinarie, tidvis som rådvigande, en tid även som suppleant, beroende på de möjligheter han på grund av andra uppgifter haft att direkt ägna tid och krafter åt kommittén. Med aldrig svikande kärlek och intresse har han sökt främja vår missions arbete, som rektor vid Svenska Bibelinstitutet genom att giva våra missionärskandidater utbildning, i kommitténs rådplägningar genom sin rika missionsinsikt och praktiska erfarenhet, i den personliga gemenskapen med missionärerna och missionsvännerna genom uppmuntran och maning till uthållighet och vidare genom goda uppslag till fromma för Missionens utveckling. Vid tanken på den stora förmån vi haft av ett så nära samarbete under så många år, vilja vi av hjärtat tacka Herren för vad han givit oss i och genom honom och vi tillönska vår Broder ännu en lång fruktbringande tjänst för Herren vid bönealtaret, där han alltid troget intagit sin plats.

Ännu en förändring i kommitténs sammansättning har ägt rum genom att folkskolläraren *Thure A. J. Carlsson,* Jönköping, och fröken *Ella Josephson,* Vetlanda, båda inträtt som suppleanter. En suppleantplats är, då årsberättelsen skrives, vakant.

I *Missionens kvinnokommittés* sammansättning har ingen förändring under året ägt rum.

Kommitténs funktionärer äro: Fil. d:r

Karl Fries, ordförande; missionsföreståndare *Erik Folke,* v. ordförande och marinintendent *O. von Malmborg,* kassaförvaltare.

Kommitténs sekreterare är missionssekreterare *Martin Lindén.*

Kommitténs Arbetsutskott består av följande personer: D:r *Karl Fries,* missionsföreståndare *Erik Folke,* missionär *August Berg,* marinintendent *O. von Malmborg* samt fröken *Lisa Blom,* ordinarie ledamöter och som suppleanter musikdirektör *Harald Gillgren* och tandläkare *J. von Malmborg.*

Fullständig uppgift på kommitténs ledamöter, på medlemmarna i Missionens kvinnokommitté, på medlemmarna i S. M. K:s Californiakommitté och i dess Minnesotakommitté samt på missionärerna och Missionens ombud återfinnes längre fram.

Missionärskåren. Med stor saknad och med djup smärta dröja vi vid vår älskade Syster Gudrun Boqvists minne. Förlusten av en så lovande kraft i den alltjämt fåtaliga skaran av arbetare på vår stora åkerteg därute i Kina känns mycket stor. Men vi ha också anledning till tacksägelse, då vi se, huru Herren gör sina tjänares liv rikt fruktbringande, även då det för oss kan tyckas ha varit alltför kort, såsom fallet var i fråga om denna vår Syster.

Under hösten återvände fröken *Judith Hultqvist,* nu för tredje gången till fältet, där hon åter inträtt i sin gamla verksamhet på Juichengs station, och i hennes sällskap utreste de tre nya missionärerna, som omnämndes i förra årsberättelsen, *Arne Bendtz, Ella Dahle* och *Astrid Håkansson.*

Att Herren så återställt missionär *Carl Johan Bergquists* hälsa, att han redan under denna vår med familj kunnat anträda återresan ditut, är ännu en av Herrens undergärningar, som han detta år gjort med oss, så mycket större som därigenom ett mycket kännbart behov av förstärkt arbetskraft därute har delvis blivit fyllt.

På grund av vacklande hälsa har åter en hemresa blivit nödvändig. Missionär *Morris Bergling* har blivit nödsakad att med familj lämna Kina och har just anlänt till hemlandet. Vi påminnas genom denna nya prövning om behovet av missionsvännernas förbön, att Guds verk ej må lida avbräck och att hans tjänares krafter måtte stärkas.

Expeditionen. Under missionssekreterare Martin Lindéns frånvaro på resa i Kina har fröken Lisa Blom jämte överinseendet av Missionens räkenskaper även skött sekreterarens arbetsuppgift, därvid biträdd av sin syster, fröken Hildur Blom. För övrigt har ingen förändring ägt rum i fråga om personal eller deras respektive åligganden.

I detta sammanhang vilja vi även nu giva uttryck åt vår tacksamhet för alla de oskattbara uppmuntringar vi på expeditionen fått mottaga från vänner när och fjärran genom brev och besök. Vi ha därigenom fått så stor hjälp ifråga om tro och förtröstan till Gud, att vi aldrig kunna nog tacka därför.

Missionens publikationer. Genom *vår tidning* har under ännu ett år vi härhemma och våra missionärer därute fått stå i kontakt med varandra, och vi ha därigenom ständigt fått erfara, huru bönen och förbönen med tacksägelsen fått ny kraft och betydelse. Därför känna vi ett djupt behov av att tacka alla, som häri varit Missionens trogna vänner och skaffare.

Vår *kalender* har i år haft en synnerligen glädjande avsättning. Upplagan blev rätt tidigt utsåld, och vi ha fått känna välsignelsen av det budskap den ville bringa.

"Ämnen för bön och tacksägelse" har även nu som förut utsänts till våra vänner, och vi ha skäl att hoppas, att detta lilla blad alltjämt fått giva ledning för bönetjänsten.

Den lilla skriften: *Marys Hemlighet* har också rönt välvilligt mottagande och har genom sin innerlighet fått stärka kärleken till Herren och hans missionsverk.

Den nya upplagan av *Sändebud till Sinims Land* med redogörelse över verksamheten under de gångna femtio åren, som omnämndes i vår förra årsredogörelse, är nu färdig.

Ekonomien. Även nu, då vi avsluta detta verksamhetsår, står Herren inför oss såsom han en gång gjorde det inför sina första lärjungar med denna sin fråga: Icke fattades eder något? Och även vi få giva samma svar som de: Intet. Samma nådefulla omsorg, samma trofasta vård har han ägnat oss. Vi ha upprepade gånger blivit påminta om, huru Herren bokstavligen talat med de sina om Missionens behov, och dessa ha kommit till oss direkt sända av Herren. Det är med himmelskt bröd Herren dukat bordet för oss. Honom vare ära evinnerligen!

Möten och reseverksamhet. Även under förliden sommar hade vi glädjen att möta en stor skara vänner, äldre och yngre, vid våra Bibel- och Ungdomsveckor. Tre sådana höllos, den första i Vittsjö, Skåne, juni 23—29, den andra omedelbart därefter i Sandås, nära Göteborg och den tredje på Mauritzberg, juli 21—27. Till vår stora glädje få vi se, huru skaran av dem som härhemma träda fram till stöd och hjälp ökats, och den insats som av dem göres i vårt arbete får alltmer karaktär av en andlig maktfaktor. Från den komma alltjämt nya missionärer, de inträda alltmer målmedvetet i förbönens ämbete, de giva i allt rikare mått kärlek och uppmuntran, de äro välsignade gåvor av Herren till välsignelse.

En kinakrets

Utom veckorna ha vi samlats till andra större och mindre möten sådana som vårt trettondedagsmöte och 14 mars möte i Stockholm, Göteborgsmötet i oktober, Örebromötet under november, minnesgudstjänsten efter Gudrun Boqvist i Östersund samt de sedvanliga välkomst- och avskedsmötena för våra missionärer. Kinakretsen i Eksjö firade under februari en särskild högtid till minne av sin 47-åriga tillvaro och Skellefteå Kinakrets hade sin 40-års jubileumsfest under mars månad. Som högtider minnas vi ock

våra missionärsinvigningar, den av Arne Bendtz i Stockholm vid sista årsmötet, den av fröken Astrid Håkansson i Vittsjö under "veckan" därstädes samt den av fröken Ella Dahle i Jönköping under augusti månad. Flera s. k. "länksammandragningar" ha ägt rum på olika platser. Möten ha som vanligt anordnats på många olika ställen i Östra Härad och annorstädes i Småland, på Gottland, i Skåne, Norrland och på många andra platser i vårt land.

Genom det förtroendefulla intresse vi mött hos missionsvännerna landet runt, genom den aktiva del dessa tagit i Missionens arbete, genom det kärleksfulla sätt varmed de givit sitt stöd åt verksamheten, välkomnat oss i sina lokaler och givit sina offer, genom sådan kärlek stärkas händerna och uppehålles frimodigheten. Vi ha under den gångna tiden till förfogande haft flera krafter i reseverksamheten, och den gästfrihet dessa åtnjutit har givit oss många anledningar till tacksägelse. Hos våra ombud, i missionskretsarne, i missionsvännernas hem och i umgänget har tillgivenhet och kärlek rikligen kommit oss till del, vilket allt Herren skall löna.

Missionshemmet, Duvbo har under missionär och fru Bergs ledning fått tjäna flera av våra hemmavarande missionärer som tillflykt och hem, och vi ha även fått välkomna dit flera av våra vänner i hemlandet för vistelse längre eller kortare tid. Med tacksamhet tänka vi på alla dem, som sänt hjälp till hemmets vidmakthållande.

På vår *ombudslista* har under året en del förändringar ägt rum.

Till högre tjänst har Herren hemkallat följande av våra kära medarbetare: Folkskollärare *C. Nylin, Örebro;* kyrkoherde *G. Klingner,* Göteborg; stationsinspektor *H. Törnblom,* Söderhamn; folkskollärare *F. G. Dahlberg,* Lundsbrunn; teckningsläraren *Axel Goës,* Billdal; sjuksköterskan *Ossie Granath,* Grycksbo; fröken *Hilma Johansson,* Forssa bruk, samt fabrikör *Vilh. Gustafsson,* Tibro.

Vi tacka Gud för all den trogna, offrande kärlek, varmed de deltagit i missionens arbete.

Deras plats i ledet blev tom, men Gud har fyllt den genom att följande personer villigt trätt in bland ombuden, nämligen: Herr *J. F. Engstrand, Edane;* handlande *Bror Gustafsson,* Ersnäs; folkskollärare *Nath. Granath,* Stockholm; kyrkoherde *M. Möllervärn,* Häggenås; kyrkoherde *John Sjöberg,* Mönsterås; kyrkoherde *Fridolf Ternéus,* Öja; sjuksköterskan *Dagmar Carlsson,* Sundbyberg; fröken *Emma Eriksson,* Mörön, Ersnäs; fru *Nilsalie Hallencreutz,* Djursholm, sjuksköterskan *Anna Hellman,* Grycksbo; fröken *Aino Lindgren,* Kristianstad; fru *Märta Löfqvist,* Visby; folkskollärarinnan fröken *Emilia Nilsson,* Fryele.

Må Herren välsigna deras ingång i arbetet! De äro en gåva av Gud till Missionen, och vi tacka honom av allt vårt hjärta. Vi anteckna ock den uppmuntran besöket av ledarne i Kina Inland Missionen: missionärerna Gibb, missionens direktor, och Hogben, missionärskandidaternas ledare, gav oss och vidare den inspiration vår unge kinesiske broder pastor Gih genom sitt eldiga vittnesbörd ingöt.

Genom allt och i allt har Herren åter velat säga oss: Varen fasta, orubbliga, alltid överflödande i Herrens verk, eftersom I veten, att edert arbete icke är fåfängt i Herren.

Statistiska uppgifter rörande Svenska Missionen i Kina (fältet) för år 1936.

Stationer	Missionärer manl.	Missionärer kvinnl.	Inf. medarbetare manl.	Inf. medarbetare kvinnl.	Huvudstationsområden	Ordnade församlingar	Hela antalet nattvardsber.	Döpta under året	Döpta från missionens början	Söndagsskolor	Elever i sönd.-skolor	Skolor för vuxna: Antal	Skolor för vuxna: Antal elever, manl. o. kvinnl.	Evangelist- och Bibelskolor	Elever i Evangelist- och Bibelsk. manl.	Elever i Evangelist- och Bibelsk. kvinnl.	Vardagsskolor	Elever i vardagsskol. manl.	Elever i vardagsskol. kvinnl.
Yuncheng	3	5	12	6	1	1	325	15	—	2	250	1	20	2	30	24	4	84	75
Ishih	—	2	9	3	1	1	542	56	—	3	110	—	—	—	—	—	3	38	38
Chiehhsien	—	2	13	3	1	2	193	25	—	3	105	1	8	—	—	—	1	—	13
Juicheng	—	2	8	2	1	1	154	9	—	1	90	—	—	-	—	—	1	28	—
Yungtsi	2	1	7	3	1	1	157	10	—	4	240	—	—	—	—	—	2	30	23
Hancheng	—	—	39	8	1	4	624	53	—	24	682	1	15		—	—	2	58	—
Hoyang	2	3	28	6	1	4	530	50	—	21	635	—	—	—	—	—	5	64	40
Pucheng	1	2	16	5	1	4	468	25	—	3	?	—	—	—	-	—	3	17	13
Tali-Tungkwan	—	3	11	5	1	5	450	39	—	9	?	—	—	—	—	—	2	15	14
Shanhsien	1	1	8	6	1	6	527	60	—	6	445	-	—	—	—	—	2	8	10
Mienchih	—	—	23	2	1	21	1,277	152	—	16	273	—	—	—	—	—	3	11	51
Sinan	—	1	8	3	1	1	293	45	—	2	300	—	—	—	—	—	4	151	72
Loyang	2	3	43	6	1	5	1,344	89	—	4	150	1	23	—	—	—	5	147	40
Summa	11	25	225	58	13	56	6,884	628	10,111	98	3,280	4	66	2	30	24	37	651	389

Anm.: Ovanstående statistik upptager endast det antal missionärer, som under arbetsåret varit i verksamhet på stationerna. Ytterligare fem hava varit i Kina, tre på språkskolorna och två »lånade» till Lutherska Teologiska Seminariet i Shekow. Hela antalet missionärer är 63, av vilka dock 11 ej äro i aktiv tjänst och fyra äro anställda i hemarbetet. Inkomsterna på fältet uppgingo under året till kr. 25,218: —. På Barnhemmet i Sinan finnes omkring 125 barn.

REVISIONSBERÄTTELSE.

Följande redogörelse över verkställd revision få undertecknade vid Svenska Missionens i Kina årsmöte 1936 valda revisorer härmed avgiva.

Missionens ekonomiska ställning vid räkenskapsårets början och slut samt inkomster och utgifter framgå av nedanstående översiktliga tablå ur de i fullständigt bokslut sammanförda räkenskaperna.

Behållning den 1 jan. 1936.

I hemlandet.

Donerade medel i värdepapper och bankmedel.

För Missionshemmet	12.373:68
A. Koskulls Konto	2.000:—
S. Sundins Konto	3.000:—
För pensionering	112.533:52
Roberts Barnhem	11.500:—
G. och A. Svenssons Konto	2.000:—
Emelie Åkerlunds Konto	2.500:—
Margit Erikssons minne	1.000:—

Allmänna Missionsmedel:

På bank innestående	4.578:28	
Kontant i kassan	629:15	

Diverse ändamål:

På bank innestående	225:—	

Fastigheter och inventarier:

Fastigheter i Duvbo	48.000:—	
Inventarier i Duvbo	1.256:73	
D:o på exp. i Sthlm	1.162:35	202.758:71

I Kina:

Fastigheter	86.803:20	
Andelar i Sv. Skolan i Kina u. p. a.	31.800:—	
Kr.	118.603:20	

Inkomster under 1936.

Gåvomedel:

Allm. missionsmedel	156.834:62
Div. ändamål	27.400:27
För pensionering	1.170:52

Inkomster av tidning och bokförlag:

Pren.medel för tidn.	4.870:93
Sålda böcker och kalendrar	3.120:71

Räntemedel:

Utdeln. och räntor på obl., aktier och inteckningar	6.010:60	
Bankräntor	407:17	199.814:82
Kronor		402.573:53

Utgifter under 1936.

Missionsarbetet i Kina, missionärers och missionärskand. underhåll samt resor till och från Kina	122.220:38	
Diverse ändamål uts. till Kina	27.960:59	
Underhåll för hemarbet., missionsresor, omkostn. för miss. exp., porton, annonsering m. m.	38.730:89	
Omkostnader för missionshemmet	2.502:61	
Kostn. för tidning och bokförlag:		
Tryckning och exp. av tidningen	6.432:14	
Tryckning för bokförlaget	1.826:81	
För pensionering:		
Utb. enl. Komm. beslut	791:70	
Kursförlust	64:14	
Avskrivning på inventarier	241:90	200.771:16

Behållning den 31 dec. 1936.

I hemlandet:

Donerade medel i värdepapper och bankmedel:

För Missionshemmet	12.373:68	
A. Koskulls Konto ..	2.000:—	
S. Sundins Konto	3.000:—	
För pensionering	114.772:50	
Roberts Barnhem	11.500:—	
G. och A. Svenssons Konto	2.000:—	
Emelie Åkerlunds Konto	2.500:—	
Margit Erikssons minne	1.000:—	
Allmänna Missionsmedel:		
På bank innestående	2.136:62	
Kontant i kassan	207:39	
Diverse ändamål:		
På bank innestående	135:—	
Fastigheter och Inventarier:		
Fastigheter i Duvbo ..	48.000:—	
Inventarier i Duvbo ..	1.131:06	
Inventarier på exp. i Sthlm.	1.046:12	201.802:37
I Kina:		
Fastigheter	86.803:20	
Andelar i Sv. Skolan i Kina u. p. a.	31.800:—	
Kr.	118.603:20	402.573:53

Skulder: Inga.

Till hågkomst och manande efterföljd må omnämnas, att i årets gåvobelopp ingå influtna testamentsmedel med kronor 36.681:41 efter följande avlidna missionsvänner:

Fröken Andrea Lindquist, Göteborg		4.170:58
Fröken Anna Johansson, Höganäs ..		200:—
Fröken Anna Eriksson, Duvbo		2.715:07
Fröken Adele Westman, Stockholm		4.460:—
Från Okänd		75:—
Fröken Amanda Emilia Carlsson, Vetlanda		490:—
Fröken Anna Zenzén, Helsingborg		8.000:—
Fröken Alma Pettersson, Hackvad ..		1.500:—
Herr A. W. Jonasson, Guddarp		3.035:—
Fröken Hilda Kristina Palm, Habo	6.000:—	
D:o till pensionering	896:42	6.896:42
Diakonissan Kerstina Nilsson, Stockholm		75:—
Sjuksköterskan Ossie Granath, Gryckskbo		1.000:—
Fröken Helena Sofia Andersson, Värna		478:50
Fröken A. A. S. Sandberg, Sundbyberg		2.625:84
Fröken Ottilia Sandén, Kumla		960:—

Vi tillfoga de manande, rika löftesorden: "Den som sår rikligt, han skall skörda rikligt." — "Den som sår vid många vatten, han skall ock skörda vid många vatten."

Räkenskaperna äro förda med reda och omsorg, och dess samtliga inkomst- och utgiftsposter styrkta med tillhörande verifikationer. Den siffergranskning, som även detta år verkställts av utsedd granskare, N. Johannesson, har enligt dennes skriftliga intyg icke givit anledning till någon anmärkning.

Missionens åtkomsthandlingar, försäkringsbrev, inteckningar, obligationer, aktier m. m. äro på ett betryggande sätt förvarade i kassafack i bank. De bokförda behållningarna i banker överensstämma med oss företedda bankbesked. Såsom synes av nämnda tablå, är bokförda värdet av missionens fastigheter i

Kina och av dess andelar i Svenska skolan förda innanför marginalen. Protokoll med tillhörande handlingar hava varit för granskning tillgängliga.

Revisorerna hava besökt missionshemmet i Duvbo, vilket fortfarande har förmånen att som föreståndare och värdfolk räkna för denna uppgift särskilt skickade missionärsparet August och Augusta Berg. Som utrymmet, då antalet av hemmavarande missionärer och barn varit mindre, medgivit, att andra gäster kunnat mottagas, har inackordering av sådana ägt rum, vilket ur ekonomisk synpunkt varit fördelaktigt.

Att missionsvänner å skilda orter tänkt på hemmets behov av naturaprodukter och skänkt sådana, vilket varit en kärleksfull uppmuntran och till stor ekonomisk hjälp, är en glädje att anteckna.

Såsom förr om åren hava även nu en del mindre reparationer förekommit såsom nytt staket, tapetsering, målning m. m. Dylikt nödvändigt arbete och en uppmärksam eftersyn av allt övrigt ha synnerligen billigt och till största del utförts av å hemmet tillgängliga krafter, till vilka i första hand får räknas Helmer Hjärpe, som sedan elva år tillbaka varit hemmets "faktotum".

Som den företagna revisionen icke givit någon som helst anledning till anmärkning eller erinran, få revisorerna tillstyrka, att kommittén och dess funktionärer med tacksamhet beviljas full ansvarsfrihet för den tid revisionen avser.

Inför missionens 50:de årshögtid vilja vi till sist uttala vår glädje över den tjänst för Guds rikes utbredande, som S. M. K. hittills fått utföra, samt tillönska densamma för kommande dagar Guds välsignelse i arbetet på den av missionens Herre anförtrodda åkern i det väldiga Kina.

Stockholm den 16 april 1937.

T. G. E. Dahlin. *P. E. Werner.*

E. Alfred Jansson.

Förteckning på kommittérade, missionärer, hemarbetare och ombud.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter:*

Karl Fries, fil. d:r, ordförande, Storängen (r. 1897, o. 1908, r. 1921, o. 1925).
Erik Folke, missionsföreståndare, vice ordf., S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, Stockholm (1907).
O. von Malmborg, marinintendent, kassaförvaltare, Stockholm, (o. 1919, uttr. 1927, s. 1929, o. 1935).
G. Arbman, kyrkoherde, Järpen (o. 1922).
August Berg, missionär, Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg (o. 1929).
Lisa Blom, fröken, Stockholm (s. 1935, o. 1936).
Ester Fredberg, fru, Vrigstad (s. 1928, o. 1935).
Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (o. 1921).
J. von Malmborg, tandläkare, Stockholm (r. 1922, o. 1927).
K. Nilenius, apotekare, Göteborg (o. 1921).
Gust. Törnqvist, disponent, Norrköping (o. 1924).

b) *suppleanter:*

Knut Bergh, med. d:r, Tranås (r. 1897, s 1926).
Thure A. J. Carlsson, folkskollärare, Jönköping (s. 1936).
Harald Gillgren, musikdirektör, Ulvsunda (r. 1922, s. 1926).
Ella Josephson, fröken, Vetlanda (s. 1937).
J. Th. Sandberg, komminister, Bergvik (s. 1936).
V. Wisborg, ingeniör, Malmö (s. 1927).

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
Elin Holmgren, fru (1902).
Bell Fries, fru (1908).
Inez Bölling, fru (1910).
Louisa Tottie, överstinna (1921).
Karin Wennerström, fru (1922).
Judit Högman, fru (1928).
Emma Kruse, fröken (1928).
Augusta Berg, fru (1933).
Lisa Blom, fröken (1933).
Jane Guinness, doktorinna (1936).
Elsa Tottie, fru, (1936).

S. M. K:s Californiakommitté.

O. Pearson, mr, kassör.
Ole Alen, mr, sekr.

Årtalen angiva året för inval i kommittén. Teckenen o. = ordinarie; r. = rådgivande; s. = suppleant.

John Loven, mr.
K. G. Lindkvist, mr.
Carl Fahlén, mr.
E. H. Lindquist, rev.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

C. J. Södergren, pastor, teol. d:r, ordf.
Albert M. Johansson, pastor, sekr.
Samuel M. Miller, pastor.
Erik Dahlhielm, redaktör.
Josef G. Williams, mr.

S. M. K:s missionärer

samt året för deras första ankomst till Kina.

a) *Ej i aktiv tjänst.*

Carl Henrik Tjäder	1889
Hilma Tjäder (f. Blomberg)	1892
Anna Hahne (f. Watz)	1893
Anna Janzon	1890
Dagny Bergling (f. Aas)	1893
Emma Anderson	1895
Inez Bölling (f. Berzelius)	1902
Richard Anderson	1905
Hildur Anderson (f. Engström)	1908
Judit Högman (f. Gustafsson)	1905
Maria Hultkrantz	1907

b) *I aktiv tjänst.*

Frida Prytz	1890
Carl Fr. Blom	1892
Ethel Blom (f. Usher)	1901
Hugo Linder	1894
Marie Linder (f. Bordson)	1903
Maria Pettersson	1896
Gerda Carlén (f. Wetterstrand)	1904
Maria Nylin	1904
Malte Ringberg	1908
Ida Ringberg (f. Andersson)	1903
*Nils Styrelius	1909
*Olga Styrelius (f. Ahlman)	1905
Ingeborg Ackzell	1912
Estrid Sjöström	1915
Judith Hultqvist	1916
Carl Johan Bergquist	1916
Elsie Bergquist (f. Rudvall)	1928
*Nath. Engbäck	1919
*Elsa Engbäck (f. Engström)	1921
*Elna Lenell	1919
*Hanna Wang	1921
*Johannes Aspberg	1922
*Ingrid Aspberg (f. Israelsson)	1929
*Morris Bergling	1922
*Carola Bergling (f. Rudvall)	1922
Lisa Gustafsson	1923
**Martin Bergling	1925
**Birgit Bergling (f. Brandin-Olsson)	1931
Ida Söderberg	1926
Wilhelm Bergling	1929
Margaret Bergling (f. Linder)	1931
Ebba Vidén	1930
Maja Lundmark	1930
Thyra Lindgren	1931
Gerda Gustavsson	1932
Åke Haglund	1932
Erik Malm	1932
Ingrid Malm (f. Berg)	1932
Carl-Gustaf Nordberg	1932
Arvid Hjärtberg	1933
Hanna Lundberg	1933
Astrid Löfgren	1933
Selfrid Eriksson	1934
Dagny Nordgren	1935
Gösta Goës	1935
Arne Bendtz	1936
Ella Dahle	1936
Astrid Håkansson	1936

* Vistas f. n. i hemlandet.
** Hemvändas under sommaren.

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare	1887
Mimmi Folke (f. Beskow)	
August Berg, husfader på missionshemmet	1890
Augusta Berg (f. Hulander), husmoder på missionshemmet	1892
Martin Lindén, sekreterare	1916
Anna Lindén (f. Ahlgren).	
Gustaf Adolf Österberg, reseombud.	
Lisa Blom, fröken, kassör.	
Hildur Blom, fröken, korrespondent.	
Svea Pettersson, fru, bitr. kassör.	
Vera Axelson, fröken, expeditionsbiträde.	

S. M. K:s ombud.

a) *Manliga ombud.*

Almgren, Knut, kyrkoherde, Bålsta.
Andersson, Anders, lantbrukare, Gisselås.
Andersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård, Norrköping.
Andersson, Fred., lantbrukare, Brodderud, Mariestad.
Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
Andersson, Gust., lantbrukare, Hagshult, Klevshult.
Andersson, Nils, herr, Håkansta, Brunflo.
Andersson, Valfr., predikant, Vetlanda.
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre).
Aspan, Otto, kyrkoherde, Sturefors.
Beinhoff, E. O., kyrkoherde, Kungsängen.
Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.
Björklund, Carl A., kyrkoherde, Nerkes Bo.
Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
Blom, F. G., läroverksadjunkt, Wästbroga, Älvsjö.
Bolin, Rud., landstingsman, Alfva, Hemse.
Boman, E. G., kyrkoherde, Hammerdal.
Bredin, J. A., kyrkoherde, Byarum.
Brodin, E., fabrikör, Madängsholm.
Byström, E., kyrkoherde, Råneå.
Carlbom, A. E., kyrkoherde, Backe.
Carling, O., prost, Borgholm.

Carlsson, E., grosshandl., Fjugesta.
Carlson, Henrik, kyrkoherde, Sanda.
Carlsson, S. A., herr, Vetlanda.
Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
Dahlström, O., predikant, Malmbäck.
Danielsson, And., köpman, Karlstad.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Engstrand, J. F., herr, Edane.
Eriksson, C. Th., fabrikör, Berga Stenhuggeri, Kumla.
Eriksson, E., mjölnare, Ullungsfors, Edsbyn.
Fagerström, J. W., herr, Kramfors.
Feldt, Oscar, redaktör, Vittsjö.
Flodin, Hj, handl., Motala.
Forsell, Ruben, herr, Lövriset.
Forsgren, Fred., disponent, Sundsvall.
Forshell, J., Plym-, kyrkoherde, Jönköping.
Forsman, O., häradsdomare, Forshem.
Fridén, Joh., herr, Ulricehamn.
Granath, Nath., folkskollärare, Stockholm.
Granberg, Carl. rådman, Skellefteå.
Gunnardo, K. A., stationsföreståndare, Åsaka.
Gustafsson, Bror, handlande, Ersnäs.
Gustafsson, K., lantbrukare, Sunneränga, Flisby.
Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenässjön.
Gustafsson, P. J., lantbrukare, Tenhult.
Hahne, Olof, komminister, Karlskrona.
Hall, G., hemmansägare, Rök.
Hallencreutz, Percy, komminister, Kälarne.
Hannerz, Rune, tandläkare, Sigtuna.
Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
Hansson, O., kontraktsprost, Sollentuna, Norrviken.
Helgesson, Hjalmar, stationsinspektor, Gunnarstorp.
Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
Hemberg, A., grosshandlare, Axvall.
Hilberts, Hj., kontraktsprost, Kättilstad.
Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
Horsner, Gösta, rektor, Karlskoga.
Hult, Rudolf, lärare, Hult.
Hultberg, N., f. d. folkskollärare, Värnamo.
Häger, Nils, prost, Vadstena.
Högqvist, Sigurd, t. f. kyrkoherde, Asby, Asbysand.
Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
Jansson, Alfr., grosshandlare, Ålsten.
Johansson, Anton, kyrkvärd, Skärblacka.
Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla Ramfall.
Johansson, Arvid, lantbrukare, Jonsund, Järlåsa.
Johansson, Erik, lantbrukare, Rosshyttan.
Johansson, F., lantbrukare, Tyskagården, Kinnemalma.
Johansson, J. Georg, folkskollärare, Oviken.
Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
Johansson, S., handl., Eksjö.
Johansson, S., grosshandlare, Luleå.
Johansson, Valfrid, lantbrukare, Husaby.
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping.
Johnsson, J. F., folkskollärare, Hovslätt.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Johnson, G. P., direktör, Norrköping.
Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
Jonsson, Per, lantbrukare, Käringstorp, Stensjön.
Jonsson, Per, lantbrukare, Bodåker, Söräng.
Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
Karlsson, David, lantbrukare, Åsen, Ekenässjön.
Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bohult.
Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
Kårström, Aug., stationsinspektor, Sprängsviken.
Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelungsmakare, Hemse.
Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
Larsson, Nils, S., komminister, Hultsfred.
Larsson, Lars, kommunalordf., Ålsta, Norderön.
Larsson, Oscar, lantbrukare, Ånaryd, Brötjemark.
Leckström, W., sjökapten, Sjötorp.
Leijonhufvud, K., kontraktsprost, Södertälje.
Lindberg, Joh., komminister, Stockholm.
Lindelöw, Josef, folkskollärare, Åmmeberg.
Linder, Josef, lärare, Strandbaden.
Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden.
Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
Lindkvist, Erik, kontraktsprost, Flisby.
Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
Markgren, Albert, kyrkoherde, Umeå.
Mogensen, F., handlande, Mörby.
Mårtensson, John, sekr., Stockholm.
Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
Möllervärn, M., kyrkoherde, Häggenås.
Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.
Nilssén, Ernst, kantor, Vimmerby.
Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby.
Olofsson, Erik, herr, Dvärsätt.
Olson, Anders, nämndeman, Norderön.
Olsson, Carl, kyrkoherde, Fryele.
Olsson, Carl, frisör, Mariestad.
Olsson, Erik, sekreterare, Göteborg.
Olsson, Filip, lantbruksingenjör, Falun.
Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
Olsson, Joel, fabrikör, Borås.
Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
Persson, G., lantbrukare, Halffara, Askekärr.
Persson, Ivar, lantbrukare, Hagedahl, Önnestad.
Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.

Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
Petersson, N. Aug., fabrikör, Värnamo.
Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölnbo.
Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
Pettersson, J. A., herr, Götene.
Påhlman, Axel, kontraktsprost, Rök.
Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
Renqvist, K. A., överlärare, Piteå.
Rinman, Knut, kontorschef, Göteborg.
Rosén, N., disponent, Ystad.
Rudvall, K., rektor, Tenhult.
Rylander, K. G., komminister, Högboda.
Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckseda.
Samuelsson, Emil, resesekr., Nye.
Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.
Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Sjöberg, John, kyrkoherde, Mönsterås.
Sjöbeck, Frans, smidesmästare, Hedvigsdal.
Sjöqvist, Karl, folkskollärare, Huskvarna.
Skoglund, Edm., direktör, Stockholm.
Stéen, Martin, bokhandlande, Östersund.
Stenbeck, C., prost, Örebro.
Stendahl, B., sekreterare, Malmö.
Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
Sundby, Gustaf, kamrer, Finspong.
Sundén, C. V., fabrikör, Lindesberg.
Swensson, J., postmästare, Uppsala.
Svensson, N. B., kantor, Älgbultsby.
Svensson, Nils, herr, Laxviken.
Svensson, Ragnar, folkskollärare, Åstorp.
Svensson, Robert, kyrkoherde, Arjeploug.
Svärd, G., mjölnare, Hörle.
Söderström, J., folkskollärare, Nederby, Värnamo.
Ternéus, Fridolf, kyrkoherde, Öja.
Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa.
Tideström, Hj., kontraktsprost, Bjursås.
Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
Wahlström, A., köpman, Göteborg.
Wallerstrand, Alfr., folkskollärare, Skillingaryd.
Wœrneman, A., Kyrkoherde, Gudhem.
Westman, A., direktör, Korsnäs.
Westling, V., kyrkoherde, Lindesberg.
Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
Witterncrona, A., kontraktsprost, Gränna.
Voss, C.-G., sekr., Gävle.
Öhrn, Eber, apotekare, Alingsås.

b) Kvinnliga ombud:

Ahlström, Frideborg, fru, Järvsö.
Andersson, Edit, fru, Kvidinge.
Andersson, Elin, fröken, Vadstena.
Andersson, Elisabeth, fröken, Vetlanda.
Andersson, Hilda, fru Appleryd 3. Brömsebro.
Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
Andersson, Maria, fröken, Älvdalen.
Andrén, Hedvig, fröken, Karlskrona.
Anjou, J., fru, Trollebo, Herrljunga.
Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
Billing, E., fröken, Flisby.
Björk, Agnes, lärarinna, fröken, Hjoggböle.
Boberg, E., fru, Kalmar.
Bogren, Astrild, fröken, Klippan.
Bohlin, Elise, fru, Källunge.
Bohlin, Maria, lärarinna, fröken, Hejde.
Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp. Björköby.
Bostedt, Frida, lärarinna, fröken, Sollefteå.
Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
Brunskog, Eva, fröken, Mullsjö.
Brusewitz, H., fröken, Hova.
Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, fröken, Skellefteå.
Burman, Thelma, lärarinna, fröken, Fahlmark, Hjoggböle.
Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
Carlstedt, Elin, fru, Gränna.
Carlsson, Dagmar, sjuksköterska, Sundbyberg.
Carlsson, Ester, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
Dahlberg, Maja, lärarinna, fröken, Kristdala.
d'Albedyhll, Daga, friherrinna, Stockholm.
Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
Danielsson, Brita, fröken, Yttergärde, Oviken.
Didoff, K., fröken, Växjö.
Dunell, Anna, lärarinna, fröken, Skattungbyn.
Edstam, Märta, fru, Göteborg.
Ek, Maria, fröken, Jönköping.
Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
Ekström, Hanna, fru, Stockholm.
Eriksson, Anna, fru, Laxå.
Eriksson, Anna, fru, Katrineholm.
Eriksson, Emma, fröken, Ersnäs.
Eriksson, Helena, fröken, Kilafors.
Eriksson, Nina, lärarinna, fru, Gummark.
Flodberg, Bertha, fröken, Uppsala.
Forsell, Adelia, fröken, Lobonäs.
Forssander, Elin, fru, Herrljunga.
Gahnström, Nora, lärarinna, fröken, Etelhem. Gotland.
Gallander, G., fröken, Uppsala.
Gavelin, Hulda, fru, Stöde.
Granlund, Agnes, fröken, Skellefteå.
Gunnardo, Elna, fröken, Norrtälje.
Gustafsson, Jenny, fröken, Vadstena.
Göransson, Emma, lärarinna, fröken, Brunflo.
Habbe, H., lärarinna, fröken, Virserum.
Hallencreutz, Nilsalie, fru, Djursholm.
Hedberg, Ida, fröken, Skelleftehamn.
Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.
Hellman, Anna, sjuksköterska, Grycksbo.
Hofverberg, Olga, fröken, Ursviken.
Johansson, Alida, fru, Storegården, Kinnemalma.
Johansson, Anna, fröken, Framnäs, Köping..
Johansson, Annie, fröken, Bor.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärarinna, fröken, Boden.
Johansson, Sophie, fru, Skärblacka.
Jonsson, A., fru, Arnäs, Österäng.
Jonsson, Augusta, fru, Vänfors, Spöland.
Larsson, Kerstin, lärarinna, fru, Åre.
Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
Lindberg, E., fru, Malmö.

Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru Bjärmelund, Fåker.
Lindgren, Aino, fröken, Kristianstad.
Lindqvist, Elin, lärarinna, fröken, Huskvarna.
Ling-Wennerus, Elin, fröken, Lidköping.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna, Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Löfqvist, Märta, fru, Visby.
Magnusson, Rut, fru, Näs, Enköping.
Marklund, S., fru, Bastuträsk.
Nilsson, Emilia, folkskollärarinna, fröken, Fryele.
Nilsson, Hanna, fru, Jönköping.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Nyblad, Selma, fröken, Uppsala.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Pettersson, Anna, fröken, Tidaholm.
Pettersson, Emilie, lärarinna, fru, Ljungby.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Pettersson, Hanna, fru, Karlstad.
Pettersson, Hanna, fröken, Sjömarken.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Reuterswärd, Maria, fröken, Södertelje.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
Steen, Helene, fröken, Vetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.
Sundell, J., fru, Stockholm.
Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Svenson, M., fröken, Visby.
Söderstedt, Thyra, fröken, Sala.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Stockholm.
Weinberg, E., fru, Karlstad.
Vennér-Tommos, Anna, fru Häverösund.
Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
Westerström, Emelia, fru, Stockholm.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.
Öhman, Rut, fru, Göteborg.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Missionens 50-årsberättelse, Sändebud till Sinims Land, är nu färdig. Vi anbefalla den åt våra vänner och äro tacksamma över hjälp med försäljningen. *Dr Karl Fries* har skrivit om *Missionsväckelsen på 1880-talet. Missionsföreståndare Erik Folke* om *Svenska Missionens i Kina begynnelse. Missionär Carl Blom* om *Utvecklingen av arbetet på S. M. K:s fält genom tiderna. Missionssekr. Martin Lindén* om *Medarbetare i hemlandet. Fröken Lisa Blom* om *Guds Fadersomsorg,* då det gäller personliga krafter och medel för arbetet.

Missionär August Berg har skrivit om *Våra hemgångna.*

Dessutom följer porträtt på kommittéerna, hemarbetarna och missionärerna samt bilder från missionsstationerna.

Vi hoppas att kunna sätta priset så lågt som till kr. 3:—. Om 5 ex. eller därutöver rekv. lämnas 25 % rab.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor under sommaren 1937.

Denna sommar hava vi ånyo förmånen att inbjuda till två Bibel- och Ungdomsveckor. Den första veckan kommer att anordnas på *Norderön,* en ö i Storsjön, Jämtland, *den 22—28 juni;* den andra veckan som vanligt på *Mauritzberg,* Östergötland, *20—26 juli.* Utförligare meddelanden om dessa veckor komma i vår tidning längre fram. Vi äro tacksamma för hjälp med att sprida underrättelsen om dessa veckor, så att vi kunna få hoppas på god anslutning. Priset är i likhet med de föregående åren *kr. 20:—.*

Låt oss hjälpas åt i bön, att Gud må vinna sin avsikt med dessa våra möten.

Bönemötena i Betesdakyrkan och på expeditionen avslutas för terminen i och med denna månads utgång.

Kinalänkarna samlas på vår exp. torsdagen den 29 april kl. 7 e. m. Varmt välkomna!

PROGRAM

vid

S. M. K:s 50-Årshögtid

den 5—8 maj 1937.

Onsdagen.

Kl. 7 e. m. Möte på *Hörsalen, K. F. U. M.,* Birger Jarlsgatan 35, ing. från Snickarbacken 4.
Inledning: *Dr Karl Fries.*
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Revisionsberättelse.

Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och revisorssuppleanter.
Talare: missionär *August Berg* samt *Ombud från andra missionssällskap.*
Samkväm i *Norrlandssalen.*

Torsdagen, Kristi himmelsfärdsdag.

Kl. 11 f. m. *I Betesdakyrkan,* Floragatan 8.
Talare: *Dr Karl Fries.*
Missionsföreståndare Erik Folke.
Prins O. Bernadotte.

Kl. 3 e. m. Gemensam middag på K. F. U. M. (Hotell Excelsior)
Anmälan om deltagande i middagen måste i förväg göras till S. M. K:s exp. Tel. 10 44 59 eller 10 54 73.

Kl. 6 e. m. *I Betesdakyrkan.*
Talare: missionssekreterare *Martin Lindén* och resesekr. *Emil Samuelsson,* Nye.

Fredagen.

Mötena hållas hela dagen på K. F. U. M.

Kl. 10:30 f. m. Morgonbön, *apotekare K. Nilenius.*

Kl. 11 f. m. Bibelstudium, *kyrkoherde O. Beinhoff.*

Kl. 12 Kaffe.

Kl. 12:30. Möte, varvid *hemmavarande missionärer* medverka.

Kl. 7 e. m. *Ungdomsmöte.* Talare: *kommunister J. Hoff,* ämne: "Nutidsungdom och kristen världskamp". Fröken *Lisa Blom.*

Lördagen.

Kl. 11:30 f. m. Samling vid Missionshemmet, Duvbo. Avresa från Stockholm sker: med *tåg från Centralen* till *Sundbybergs Norra* kl. 11 f. m. eller med *omnibus* (i regel var 20-de minut) eller *spårvagn* från Norra Bantorget. (var 10-de minut)

Kl. 3 e. m. Kommitténs enskilda sammanträde.

Alla varmt välkomna till dessa möten.

Hälsning från Shansi Presbyterium.

Vi, samtliga bröder och systrar tillhörande Shansi Presbyterium, hälsa de i Herren heliga i Sverige, som för oss äro som en älskad moder, alla vördade bröder i Kristus. Frid!

Vi äro djupt tacksamma för den nåden, att vi genom de av moderförsamlingen utsända manliga och kvinnliga missionärerna fått mottaga Herrens nåd och kärlek och tillika med alla de älskade få tillsammans vandra mot den himmelska staden.

Detta är vår himmelske Faders stora kärlek, men den har dock kommit till oss genom moderförsamlingens varma nit. Då vi besinna att moderförsamlingen har älskat oss så, bett för oss, skänkt medel, haft omtanke om oss och sänt missionärer till oss, ja, då vi tänka på moderförsamlingens kärlek till oss, kunna vi ej annat än *tacka* Eder alla och en var. Må Gud välsigna vår moderförsamling och låta ännu mera överflödande nåd rikligen komma henne till del. Amen.

Sistlidne 6—9 nov. var Shansi Presbyterium samlat till allmänt möte. Då var också den av moderförsamlingen särskilt utsände pastor Lindén ibland oss och framförde moderförsamlingens hälsning till oss. Dessutom fingo vi genom honom mottaga dyrbara lärdomar. För detta känna vi djupt behov att ännu mera tacka Eder alla.

Yttre förhållanden gjorde, att det var förenat med många svårigheter att samlas till detta möte, men Gud vare lov, manliga och kvinnliga ombud från de sex församlingarna fingo med glädje samlas i Yuncheng, Gud vare tack och ära för Hans nåd. Varje församling kunde också bära vittnesbörd om hur Gud bevisat nåd och förbarmande under det gångna året. Angående detaljerna härutinnan be vi särskilt pastor Lindén meddela dem för eder.

Med dessa rader vilja vi i korthet betyga eder vår vördnad och tacksamhet.

För Yuncheng församling:
Yang Li-wu, Wei Chung-en, Liu Heng-chih, Chia Chen-ching, Liu Ts'un-ching, Lärarinnan Yang, Fru Wei, Fru Ch'ang.

För Ishih församling:
Hai Fu-t'ing, Chang T'ung-shun, Li Ch'un-fang, Wang Chin-chang, Wang Fu-ts'un, Li Yü-ying, Ch'en Shu-shan, Wang Tao-sheng, Wang Hsi-li, Sun Chen-fu, Liu Yün-sheng.

För Chiehhsien församling:
Li Ti'en-pei, Ma Wen-ching, Kuo Yong-ku, Shao Hsü-ch'eng, Yang Yü-mei.

För Juicheng församling:
Wang Jung-chu, Lo Te-tao, Yang Shu-te.

För Yungtsi församling:
Ts'ao Ching-ho, Wang Chü-ping, Kuo Shih-kuang, Shang Chih-hsiang.

För Yühsiang församling:
Pastor Hsieh, Li Chang-chien.

---

†

Kristina Hultqvist.

Åter har en Missionen särskilt närstående Vän fått ingå i vilan. Missionär Judith Hultqvists åldriga Moder insomnade ljuvligt och stilla den 6 dennes.

I det Hultqvistska hemmet har S. M. K. ända från första början fått det ovärderliga stödet av trogen förbön. Där ha föräldrar och barn med oss delat sorg och prövningar såväl som glädje och uppmuntran under alla dessa år. Och från det kära hemmet skulle vi ock få vår högt värderade Syster Judith, ända från moderlivet helgad åt Gud för missionen, som en personlig kraft i arbetet. Bön och offer har varit den nardus som runnit i rikt mått från dess medlemmar. Men nu är den yttre kretsen bruten, och mänskligt sett kunna vi vara frestade att tala om förlust. Dock i det högre sammanhanget, som Herren visar oss, är det förvisso en salig vinning. Vi gladdes så över att Herren sparade vår Vän så länge att Syster Judith kunde under sin sista hemvistelse få vara hos sin älskade Moder.

En närstående Vän skriver: "Tant Hultqvist var en sällsam personlighet och jag tycker vi förlorat en skatt inom S. M. K. i och med Tants bortgång. Det blir så oändligt tomt efter hjältarna — de som aldrig trott sig vara något — och ändå betytt så mycket för Guds rike. Nu få vi *tacka* vår Fader för allt vi fått genom denna vår älskade vän."

Vi följa med djupaste deltagande de efterlevande i denna kära missionsfamilj med våra böner, att han, Fader över allt vad Fader heter i himmelen och på jorden, måtte fylla dem med sin egen hugsvalelse och tröst och hjälpa dem att kunna vila med sin blick vid det som är innanför förlåten, där hon, deras älskade, nu jublar över hans åskådning som hon under sitt långa liv älskat och efterföljt.

Erik Folke.

Min Kinafärd.

Nyårsdagen 1937 tillbringade jag i Yuncheng. Ännu står man därute inför frågan om nyårshögtid skall firas den 1 jan. eller efter den gamla kinesiska månårskalendern. Enligt gällande förordningar skall det ske den 1 jan. men befolkningen har i allmänhet mera sympatier för den gamla ordningen. En utväg ur den svårigheten har man emellertid funnit genom att vid tiden för gamla kinesiska nyåret införa firandet av en "vårens högtid", vilket sker på samma sätt som nyårsfirandet förr. Nyårsfirandet den 1 jan. sker i allmänhet ej så syn- och hörbart, men på missionsstationen var man förstås laglydig. Man satte upp nyårsinskriptioner, man gjorde nyårsuppvaktningar, och vid gudstjänsten bugade sig männen och kvinnorna mot varandra tre gånger för att önska varandra gott nytt år. Vi hade börjat ett nytt år.

Min första resa på det nya året företogs till *Yungtsi* den 2 jan. Då gästade jag missionärerna Åke Haglund och Selfrid Eriksson under 4 dagar, vilka jag

minnes med stor glädje och tacksamhet. Ungkarlshushållet var utomordentligt välskött, brödragemenskapen innerlig och intrycken från arbetet uppmuntrande. Då mötena på söndagen voro slut, blev jag ombedd att leda bibelstunder två gånger om dagen de återstående två dagarna, och de stunderna minnes jag med stor glädje. Det är något obeskrivligt glädjande att få sitta tillsammans med en skara kristna kineser för att läsa och studera Guds ord.

Så gick färden vidare till *Juicheng*. På vägen dit låg jag över natten på en utstation och fick där såsom överallt annars så kärleksfullt mottagande och omvårdnad av de kristna kineserna. Men jag kan ej hjälpa, att jag från den utstationen har såsom det kanske livligaste minnet hågkomsten av kölden. Rummet saknade eldstad, och det var kallt. På en hylla låg en gammal svensk tidning, som jag tog fram för att läsa, men då jag såg att den hette "Sommarhälsning" lade jag den ifrån mig. Det kändes ändå kallare, då jag läste om sommaren i älskat fosterland. På kvällen var det riktigt motbjudande att gå och lägga sig för att sova, men Gud bevarade för förkylning, och jag nämner om denna erfarenhet, emedan det är en erfarenhet, som våra missionärer ofta få göra på resor under vintertid. Det är alltså något som vi behöva komma ihåg i våra förböner för dem. — I Juicheng var det skönt att få komma in i ett rum med kamin, och jag hoppas, att jag ej slösade alltför mycket med bränslet, fastän man gav mig det betyget, att jag var mycket duktig ifråga om att sköta eldstaden, så att elden alltid brann!

Tillsammans med missionärerna Gerda Carlén och Judith Hultqvist samt de kristna kineserna hade jag det så gott och uppmuntrande på allt sätt. Vi fingo åtnjuta så mycken glädje på möten och i gemenskapen med varandra, och samvaron sista kvällen slutade med en gripande tacksägelse och bönestund.

*

Från Juicheng gick min färd åter till Yuncheng. Tiden för min avresa från S. M. K:s arbetsfält i Kina närmade sig nämligen, och jag skulle nu hämta mina saker samt säga farväl till missionärerna i Yuncheng. Jag kom dit vid 12-tiden på natten och fann till min stora överraskning missionär C. F. Blom mig till mötes vid stationen. Och på missionsstationen välkomnade fru Blom mitt i natten med varm choklad och smörgåsar! — Så följde en dag väl upptagen av bestyr med packning och förberedelser för avresan. Såsom avslutning på denna dag samlades alla svenskarna på kvällen hos Wilh. och Margaret Bergling till supé och samvaro i övrigt med sång, tal och bön.

Vid 6-tiden följande morgon skedde min avresa från Yuncheng, och trots den tidiga timmen voro flera av missionärerna kärleksfullt vid stationen för att vinka farväl och sända hälsningar till Sverige.

*

Hemresan hade alltså nu börjat. Väl återstod av färden i Kina ännu en månad. som skulle användas för besök på ytterligare ett par av S. M. K:s stationer samt andra platser, men färden hemåt började i alla fall i Yuncheng. Och om resan därifrån och till kusten torde vara bäst att återkomma med några intryck i ett kommande nummer av vår tidning.

M. Lindén.

INNEHÅLL:

Jubileum. — Den öppna dörrens hemlighet. — Ethel L. Blom. — Svenska Missionens i Kina Årsberättelse. — Statistiska uppgifter. — Revisionsberättelse. — Förteckning på kommittèrade, missionärer, hemarbetare, ombud. — Från Red. och Exp. — Program. — Hälsning från Skansi Presbyterium. — Kristina Hultquist†. — Min Kinafärd.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 9. ÅRG. 42 10 MAJ 1937 PREN.-PRIS 2: 25

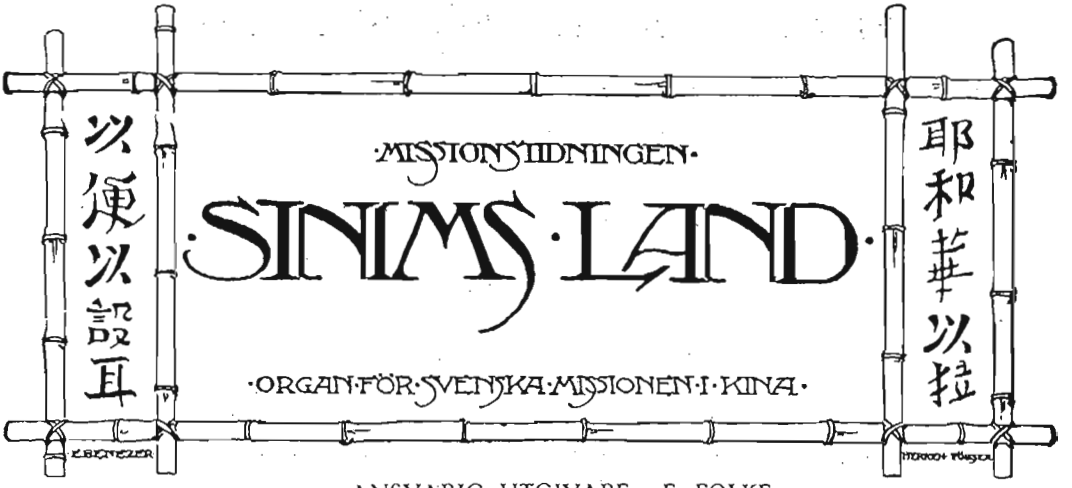

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

JESU HIMMELSFÄRD.

»Allt fullkomnat är, o Jesu, och du far Upp till det ljus, vars sändebud du var. Nu himlars himmel för dig öppen står, Till Majestätets högra hand du går; Dock ser du än med kärlek till den jord, Där du ditt blod har lämnat och ditt ord. Ifrån all världens tron, o mänskors vän, Du ser till oss och oss välsignar än, Då i ditt spår, som över korsets stig Till himlen för, vi blicka upp till dig.

Helig är Herren, Fadern, Skaparen! Helig är Herren, Sonen, Medlaren! Helig är Herren, Anden, Tröstaren!

Så himlen stämme upp sitt fröjdeljud, Och jorden kläde sig i högtidsskrud Och svare:

Helig, Helig, Helig, Gud!»

Sv. Psalmb. 116.

FRÅN S. M. K:s FÖRSTA TID.*

»Ett brev från missionären Erik Folke till fil. kand. Karl Fries, Upsala. benäget oss meddelat.

Si-mi-tsun. Ping-yang-fu den 16 dec. 1887.

Käre Broder Fries!

Sedan jag sist skrev, hava mina omständigheter undergått betydlig förändring. Min hela uppmärksamhet var då upptagen av studier; nu åter har jag blivit förd in i själva arbetet. Mitt blivande arbetsfält har också blivit bestämt, och jag har därför att så fort som möjligt taga det i besittning. Det är beläget rätt långt inuti landet, 1800 li (18 li = 1 mil) från Tientzin. Jag behöver ej säga, att dess utsträckning är stor. Med undantag av ett par enstaka platser i Honan ha vi att gå ända ned till Hupeh och dess stora centrum Hankow, innan vi påträffa något bearbetat fält. I väster finnes en station Hanchong på gränsen av Sichuen och Kansuh påträffas enstaka ljuspunkter. I norr och öster ha vi däremot det blomstrande missionsfältet Shansi med dess stora medelpunkter Tai-yang-fu, Hung-tung och Ping-yang-fu. Där finnas spridda överallt varmhjärtade kristna, vilka jag räknar en stor förmån att lära känna och så försäkra mig om deras förböner. Genom ett reseombud för Britt. & Utl. Bib. Sällskapet som nyligen gjort en tur genom Shansi fick jag mottaga goda nyheter, att folket syntes vara villigt att mottaga främlingar. Det är att hoppas, att den livliga Shansi-missionen, som redan gjort anstalter att missionera i Honan genom infödde, även kommer att utsträcka sin verksamhet till Shensi och sålunda lämna oss en ej obetydlig hjälp vid denna provins öppnande.

Under vintern stannar jag i trakten av Ping-yang-fu, enär vi ej kunna förhyra någon lägenhet i Pu-cheo-fu före våren. För att komma i närmare beröring med folket och lära känna dess språk och seder, har jag slagit mig ned i deras mitt. Ungefär en mil utanför Ping-yang ligger en sträcka av folkrika byar, där några få anammat evangelium. Förföljelser ha rasat där som oftast. Dessa bröder äro mycket litet undervisade i sanningen, och det var med stor glädje de mottogo mig att bo en vecka bland dem. De bemöta mig särdeles kärleksfullt och någon förföljelse från världens sida har ännu ej hörts av. Jag är här inackorderad hos diakonen och lever därför i alla avseenden som en kines. Herren välsignar mig också däri, så att jag ej lidit någon som helst skada därav. Det är glädjande att höra huru ivrigt de bedja för mig, att jag måtte kunna äta deras mat och tala och läsa deras språk. Högst rörande var det att höra deras förvissning om, att om jag blott ätit deras mat nog lång tid, skulle jag med säkerhet fullt känna till språket

* Avskrift ur "Livets väg, ett ord till unga män", utgiven 1887 och 1888 av teckningslärarinnan vid läroverket i Strängnäs, fröken Edla Nortun.

och ännu mer, mitt hår skulle förändras till svart och min hud, näsa och ögon antaga kinesisk form och utseende.

De äro ett så enfaldigt folk och därför är det mycket lättare att arbeta bland dem än bland stadsborna. Jag går ut varje dag till byarna. De mottaga mig så vänligt och lyssna så ivrigt till Ordet. Ju mer jag lär känna detta folk, dess mer drages mitt hjärta av kärlek till dem, och jag kan ej nog tacka Herren för förmånen att få leva och arbeta bland dem såsom en av dem. Huru stor glädje skulle det ej vara att få hälsa flera svenska bröder såsom medarbetare på detta fält.

Vi ha nu vinter och det är rätt kallt; snö har fallit. Den kinesiska dräkten är dock så varm och behaglig och rummen så varma, att vi ej lida av kölden. Luften är här särdeles ren och frisk och dagarna utomordentligt sköna. Naturen är i hög grad storartad, på ena sidan väldiga, skyhöga berg och däremellan leende dalar med sina i lövdungar inbäddade byar.

Om min prästgård på landet ej kan i yttre gestalt tävla med dem därhemma, är den dock en plats av rik välsignelse för mig.

Min hjärtliga hälsning till bröderna.

Din i Herren förbundne

E r i k F o l k e."

Ett vittnesbörd av General Chiang Kai Shek.

Till Metodist-Episkopalkyrkans konferens i Nanking har General Chiang Kai Shek sänt en långfredagshälsning ur vilken vi meddela följande:

"Jag har nu varit en kristen närmare tio år, och jag har under denna tid ständigt läst min Bibel. Men aldrig förr har denna Heliga Bok betytt så mycket för mig som under de två veckor, jag var fånge i Sian. Denna olyckliga händelse kom helt plötsligt, och alldeles oförberedd fann jag mig nu inspärrad och berövad alla mina jordiska tillhörigheter.

Chiang bad att få en Bibel.

Av dem som fängslat mig bad jag blott om en sak: att få en Bibel. I min ensamhet hade jag rika tillfällen till läsning och meditation. Kristi storhet och hans kärlek fyllde mig med ny inspiration och stärkte mig i kampen mot det onda, hjälpte mig att övervinna i frestelserna och att hävda rättfärdighetens krav.

Jag är synnerligen tacksam mot alla mina medkristna som voro i ständig bön för mig, och jag är djupt medveten om värdet av det andliga stöd jag därigenom fått erfara. Till Herrens ära vill jag inför eder bära vittnesbörd om detta. Kristi många dygder kan jag ej tälja, men på denna långfredag vill jag omtala några av de lärdomar jag hämtat av Kristi lidanden. Hans ord på korset äro mina andliga arv. Bedjande för sina fiender ropade han 'Fader förlåt dem. De veta icke vad de göra'. I sanning stor är Kristi kärlek. Under mina meditationer kommo dessa hans ord om och om igen till mig och stärkte i hög grad min ande.

Erfarenheter i Sian.

Som belysande exempel skall jag berätta några av mina erfarenheter i Sian. Innan jag avreste till Shensi för andra gången var jag medveten om att man i därvarande armé tänkte vad förvänt är och sysslade ivrigt med förrädiska planer. Jag hade mottagit rapporter om intrigspel och revolutionära vidlyftigheter som hotade att underminera statens enhet. Mina närmaste ämbetskamrater sökte övertala mig att avstå från resan, men jag svarade dem: Nu då vårt land är enat och en fast grund lagd för statens bestånd

vilar ansvaret på högsta befälhavaren att undervisa och leda vårt folk. Denna min plikt får jag ej svika. Jag har givit min kropp och min kraft i statens tjänst, och det kan således aldrig bli tal om att taga hänsyn till min personliga säkerhet.

I Nya Testamentet heter det, att då Kristus sista gången kom till Jerusalem, visste han om faran som hotade. Dock red han i triumf in i staden utan ångest, utan fruktan. Vilken storhet! Vilket mod! Huru obetydligt är ej mitt liv jämfört med hans. Varför skulle jag då draga mig undan.

Hans tro på Kristus.

Jag har alltid älskat mina trupper såsom bröder, och det var denna kärlek som drev mig rakt in i upproret. Att jag så ringaktade faran, då det gällde min plikt, väckte djupt deltagande hos regeringen, stark oro hos folket och väckte mina kristna vänner till ivrig förbön. Men mitt under allt blev jag allt vissare i mitt sinne, och min kärlek blev allt starkare.

De som togo mig tillfånga uppsatte ständigt nya villkor och kommo med skärpta fordringar låtsande ibland vänskap, men hotade även att bruka våld och tortyr och att ställa mig tillrätta inför folkfrontens tribunal. På alla sidor växte faran, men någon tanke på att ge vika för dem fick aldrig rum hos mig. Min tro på Kristus blev under allt blott starkare. I detta allvarliga läge stod klart för min syn de 40 dagar och nätter Kristus tillbragte i öknen, kämpande mot frestelsen, ävensom hans bönekamp i Getsemane och allt det hån och den fräckhet, som hopades över honom under rättegången. Bönen han bad på korset för sina fiender var alltid i mina tankar. Jag kände mig allt starkare att möta mina vedersakare i det sinnet som Kristus visade under sitt korslidande och jag beslöt mig för att bringa mitt sista offer inför den s. k. folkfrontens domstol. Då jag fattade detta mitt beslut kände jag mig lugnad och förnam inre ro.

Två kardinalprinciper.

Efter uppgörelsen i Sian fylldes rebellerna av fruktan för följderna av sina ovisa och upproriska handlingar. Men jag tänkte på Kristi bud, att vi skola förlåta dem som fela mot oss ända till sjuttio gånger sju, och då de nu visade ånger, kände jag, att jag skulle giva dem ett tillfälle att börja ett nytt liv. På samma gång kände jag mig själv djupt förödmjukad, att min egen tro ej förmått att öva inflytande på mitt folk och hålla dem tillbaka från det onda. Alltsedan jag fick omhand kadetternas utbildning eller då jag företagit något fälttåg, har jag alltid sökt inpränta hos mitt folk dessa två grundsatser:

1) Om de hos mig upptäckte minsta spår av självviskhet eller märkte att jag umgicks med några planer, som stredo emot mitt lands och mitt folks intressen, var var och en fri att anklaga mig och taga mitt liv.

2) Skulle mina ord eller handlingar präglas av osanning eller sakna god ton eller giva vid handen, att jag svikit principerna för författningen, hade vilken som helst av mina underordnande rätt att anse mig som fiende och döda mig.

Jag är övertygad om riktigheten av dessa grundsatser.

Kristi liv är en enda lång historia om lidande och ständiga förföljelser, men hans långmodighet och hans kärlek genomstrålar allt. Och jag har, alltsedan jag blev kristen, ej lärt känna något vara värdefullare än denna kärlek.

Vad jag nu har sagt, menar jag är just vad långfredagen har lärt mig. Vad jag genomgått och upplevat frambär jag som ett vittnesbörd ej för att i minsta mån upphöja mig själv för vad jag anser mig ha uppnått.

Jag vill begagna detta tillfälle att hälsa Metodist Episkopal kyrkans konferens ävensom att tacka de kristna på alla orter för trogen, uthållig förbön för mig."

På besök i Sinans Barnhem.

Vid avresan från Yuncheng, omnämnd i förra numret av denna tidning, var jag säkerligen ej ensam om att känna bävan med tanke på flodövergången och uppehållet i Tungkwan. Flodövergången var svår på grund av isförhållandena, men detta var ändå ej egentliga anledningen till oron. Tungkwan var överfullt av soldater, så att det var svårt att få rum för natten, och alla som passerade över floden såväl som deras resgods måste genomgå noggrann undersökning. Sådant kan medföra ganska mycket obehag och vara mycket tidsödande. På grund av stora militärtransporter gick också endast ett persontåg om dagen från Tungkwan, och det var ofta mycket svårt att komma med på detta mycket överfyllda tåg. I allt detta hjälpte emellertid Herren underbart. Jag kom utan större svårigheter på tåget och fick på vägen till Sinan än en gång träffa Birgit och Martin Bergling och av dem mottaga hälsningar till Sverige. Så kom jag lyckligt och väl fram till Sinan, där jag skulle stanna över söndagen.

På avstånd sågo barnhemsbyggnaderna riktigt ståtliga ut, men då man kom in i dem såg man genast att allt var så enkelt och billigt ordnat som möjligt. Målet, mot vilket man strävade i verksamheten (eller ett av målen), var tydligt och klart angivet i allt vad man såg: Så många som möjligt skulle mättas så billigt som möjligt. Familjen bestod vid mitt besök av 145 personer, detta fastän en av barnhemspojkarna troget satt i porten för att se till att barn ej lades in där. Och denna stora familj skulle mättas. Tillgångarna voro mycket begränsade. All sparsamhet måste iakttagas och iakttogs. I Sverige skulle man ej kunna tänka sig det som en möjlighet att leva så enkelt och billigt, men vi voro i Kina och man levde billigt efter där rådande förhållanden. "Den dagliga gröten" (brödet var för dyrt) bekom emellertid synbarligen barnen väl. De voro feta och rödblommiga samt sågo så friska ut. Och de voro lyckliga. När jag vill ser jag framför mig de små barnhemspojkarna i kapellet. De sutto på små bänkar mitt framför talarstolen, och jag minnes dem särskilt då de sjöngo. Deras runda röda kerubansikten blevo ännu rundare och rödare då de med all kraft stämde in i sången. Det såg ut som om de kunde de flesta sångerna i sångboken utantill. Visserligen hade de boken framför sig, men jag kunde åtminstone ej se att de behövde se efter vad som stod där. Och o, vad de sjöngo! Så sjunger man blott i lyckliga barnaår. — Jag hörde flera berättelser, som utgjorde exempel på att barnen trivdes i barnhemmet. En pojk skulle adopteras i ett gott hem, men han längtade så efter barnhemmet att han måste få komma tillbaka dit, åtminstone för en tid. En flicka skulle giftas bort, och tiden för avflyttningen från barnhemmet var bestämd, då hon råkade ut för en olyckshändelse. Visst gjorde det ont i det skadade benet, men hon var ändå så tacksam och glad. Härigenom fick hon ju vara kvar i barnhemmet litet längre! —

Föreståndarinnan, fröken Maria Pettersson, bor också så enkelt och anspråkslöst, men i hennes rum är det mycket som man får vara med om och som är av stort intresse. En liten flicka är kanske klen och behöver litet mellanmål. Hon kommer in till fröken Pettersson och får litet mjölk. Någon av personalen kommer in och berättar om något som ger anledning till sorg eller glädje. Ett litet barn kommer in och står stilla och tyst innanför dörren tills hon fått en kaka eller karamell o. s. v. Och mellan alla dessa avbrott berättar Maria Pettersson. Hon talar om trångmål, som Gud låtit dem komma in uti, men ock om huru han i underbar trofasthet hulpit genom nöd av olika slag och fyllt de stora behoven. Hon dröjer vid minnet av nu hemförlovade vänner och understödjare, och ibland tränger sig en undran fram: Vem skall träda i deras ställe? Vem kommer i fortsättningen att gå Guds ärenden och hjälpa till att fylla behoven? Och naturligtvis talar hon om fattigdom och nöd, om

lidanden, som de små barnen fått genomgå. — Tiden svinner så fort i Maria Petterssons sällskap, och man tackar Gud för vad han gjort och gör i detta hem. Det är ett kärlekens storverk, som där utföres.

Barnhemsarbetet åtnjuter förtroende hos höga och låga. Går man i sällskap med Maria Pettersson på gatorna i staden, så är det många som hälsa, kärleksfullt och med glädje. Och då en högre ämbetsman (kanske skulle vi kunna kalla honom landshövding) besöker staden, vill han gärna bo på barnhemmet. Ett rum måste då utrymmas där för tillfället och ställas i ordning för hans räkning. Om honom berättas, att då han fick veta huru svårt Maria Pettersson fann det vara att ej alla tåg stannade vid järnvägsstationen i Sinan, så såg han till att tidtabellen ändrades så att alla tåg stanna där.

*

Men vi få ej längre dröja i Sinan. Färden gick vidare till Loyang, den sista av missionsstationerna på vårt fält, som jag hade tillfälle att besöka. Där fick jag tillbringa ett par tre dagar, vara föremål för kärlek och omvårdnad samt mottaga hälsningar till kända och okända vänner i Sverige. Sedan fortsatte jag i riktning mot kusten, men därom mera i ett kommande nummer av vår tidning.

Martin Lindén.

Missionens 50-årsberättelse, Sändebud till Sinims Land. Pris 3:—. Då 5 ex. eller därutöver rekv. lämnas 25 % rab.

Vi anbefalla boken åt våra vänner och äro mycket tacksamma över hjälp med försäljningen. Innehåll: *Missionsväckelsen på 1880-talet* av *dr Karl Fries. Svenska Missionens i Kina begynnelse* av *missionsförest. Erik Folke. Utvecklingen av arbetet på S. M. K:s fält genom tiderna av missionär Carl Blom. Medarbetare i hemlandet av missionssekr. Martin Lindén. Guds Fadersomsorg,* då det gäller personliga krafter och medel för arbetet, av *fröken Lisa Blom. Våra hemgångna* av *missionär Aug. Berg.* Dessutom följer porträtt på kommittéerna, hemarbetare och missionärerna samt bilder från missionsstationerna.

Kinalärarna äro inbjudna till *Missionsförest. och fru Folke, Sigurdsvägen 44, Nockeby,* torsdagen den 20 maj kl. 7 e. m.

Lämpligast är att följa med spårvagn n:r 12 till Olofslunds hållplats.

Varmt välkomna!

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1937.

Som tidigare meddelats kommer under sommaren *två Bibel- och Ungdomsveckor* att anordnas.

Vid den första, som hålles på *Norderön* i Jämtland den *22—28 juni* medverkar: Missionsföreståndare *Erik Folke,* kursledare, missionärerna *Aug. Berg, Johannes Aspberg* och *Hanna Wang* samt missionssekreterare *Martin Lindén,* fröken *Lisa Blom m. fl.*

Bibelstudierna ledas av missionsförest. *Erik Folke.* Ämne: Profeten Elisa. Föredrag komma att hållas över:

Missionsarbete under 50 år.

1) *Arbetets begynnelse. Erik Folke.* 2) *Intryck från arbetets utveckling i Kina. August Berg.* 3) *Arbetets tillväxt i hemlandet. Lisa Blom.*

En resa på 50-årig missionsmark,

blir ämnet som *Martin Lindén* kommer att tala om. Övriga medverkande komma att behandla ännu ej fastställda ämnen.

Norderön, en större ö i Storsjön, ligger omkring en timmas båtfärd från Östersund. Resan från Östersund sker med ångbåten Thomée, som avgår kl. 4 e. m. Deltagare som beräkna att anlända till

Östersund emellan kl. 4—5 e. m. böra meddela detta vid anmälan om deltagande i "Veckan", enär, om så behövs, båtens avgång kan framflyttas något mer än en timma.

Priset blir i likhet med föregående år kr. 20:— för deltagare vilka äro med hela tiden. Filt, sänglinne och handukar böra medtagas. Det blir ej lägerbäddar utan olika hem upplåtas för oss.

Anmälan om deltagande göres till *S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, Stockholm,* eller till *fröken Maria Larsson, Fridhem, Norderön,* tel Norderön 7 eller till *bokhandlare Martin Stéen, Östersund.*

Angående "Veckan" vid *Mauritzberg* 20—26 juli meddelas vidare i följande nummer av vår tidning.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Åter i Shensi.

Guds frid!

"Vanliga vägar trampar icke hans fot".

Es. 41: 3.

Genom Herrens nåd har det blivit möjligt även för mig att återvända till arbetsfältet i Shensi. Den 16 dennes for jag över Gula floden och fick så tillbringa en välsignad dag med de våra i Tungkwan. Den 17 ankom jag efter en hel dag i en svår sandstorm till Tali. Här ämnade jag stanna en tid, men då brev från Pucheng meddelade, att de voro utan medel på stationen för den där pågående verksamheten, måste jag fortsätta till Pucheng.

Med våra kära medarbetare och vänner omkring mig var jag snart införsatt i det viktigaste av händelserna på stationen under de 2 1/2 månad, som vi missionärer tillbragt i Tali och Yuncheng.

Den 2:dre februari hade strid utbrutit mellan de olika militärpartierna i staden och sedan utfördes plundring av de segrande trupperna en tid bortåt, då även flera civila fingo sätta livet till. Det hade varit en fasans tid i staden, då stadsportarna allt emellanåt voro stängda och människorna måste hålla sig undan så gott de kunde, när soldaterna kommo.

Det kändes underligt att komma tillbaka efter denna skickelsedigra tid för Shensi och hela Kina. Ljuvligt har det varit att få ny känning av det band, som förenar oss med våra kinesiska medarbetare och troende vänner. Våra ansvariga män hade haft all möda att hålla ute militären från stationslokalerna. Det är endast Guds stora nåd, att det för det mesta kunnat ske. Vid mina besök hos generalen och stadsmandarinen fick jag nu tillfälle få till stånd ett vänskapsförhållande, som är oss ett stöd, när officerarne komma och be få använda våra lokaler.

Vårt arbetsråd har nu kunnat planera vårmöten ute i distriktet och Ebba Vidén och Maria komma nog snart till dopkurser. Själv får jag i dagarna börja en bibelkurs för ledare i Tali.

Eder i Herren
Lars Hugo Linder.

Pucheng, She. 24/3 1937.

Utdrag ur brev från Judith Hultqvist.

Juicheng den 23/3 1937.

Tänk att Missionen fyller 50 år! Vi bedja och tro att högtiden skall bli till stor välsignelse.

Det var mycket roligt med Carl-Gustav Nordbergs besök här. Det är roligt med det unga friska inslaget i Missionen. Här sätter vi också alldeles särskilt värde på besök, som ni nog förstå. Men trots ensamhet och avskildhet ifrån stora världen ha vi det *så gott* tillsammans, Gerda Carlén och jag. Gott ha vi det också i arbetet. Tiden går bara alldeles för fort och jag hinner inte med vad jag ville och borde.

Jag kan tala om att Herren rikt välsignat oss under de kurser som hållits här.

Att få se hur Herren öppnar hjärtedörrar för sitt ords ljus, att få se hur synden får bli synd och nåden stor och överflödande, ja, det är så underbart att man står där full av tack och tillbedjan. Vi ha haft så många kvinnor samlade till kurser. I går gick de flesta hem men två opiepatienter stannade kvar. De äro båda fria från sitt opiebegär men ha ej mottagit Jesus såsom Frälsare. I går skulle de gå ut något ärende och så blevo de borta hela dagen. I flera dagar har här i staden spelats teater för att beveka gudarna att sända regn. Vi förstodo att de båda fallit för frestelsen att vara med om avgudafesterna. I går kväll sade jag till fru Chu: "Hade ni trevligt på teatern?" "Vi ha inte alls varit och sett på någonting", svarade hon.

Tidigt i morse kom hon och var så olycklig. Hon hade ej kunnat sova på hela natten och nu bad hon mig om förlåtelse för att hon ljugit. Tillsammans fingo vi så bedja Gud förlåta och frälsa henne. Det var en helt ny kvinna, som steg upp ifrån bönen, fri, glad och lycklig. Fram på f. m. kom kamraten, fru Sen, in. Ville jag hjälpa henne och be Gud att hon fick nåd och kraft att lämna synden? Om jag ville —! Tänk att Herren vill och kan förlåta blodröda synder! — — vitare än snö.

Så fick teaterbesöket och lögnen väcka dem till besinning. Ja, nog har Herren många vägar att nå människorna på.

Om ett par dagar skall bibelkvinnan och jag resa ut till en by där vi, som frukt av tältarbetet, ha många sökare. Vi hoppas få vara där litet för att hjälpa dem. Sedan skall vi ha bibelkurser på utstationerna. Tiden går så fort!

Rövade.

Den 23 mars 1937 klockan 7.30 em. råkade Carl-Gustaf Nordberg och jag ut för rövare endast omkring en kilometer från Tungkwan stad i Shensi. Låt mig berätta litet om det.

Vi hade varit på ett mycket uppmuntrande ledaremöte i Hoyang. Under måndagen den 22 foro vi i vagn från Hoyang till Tali. Och nästa dag ville vi på samma sätt fortsätta vår resa till Tungkwan. Men regn på middagen fördröjde vår resa ett par timmar, så att vi ej nådde vårt mål förrän efter mörkrets inbrott. 7 "li" (3 och 1/2 km.) från Tungkwan foro vi genom byn Tiao-ch'iao. En man med mycket obehagligt utseende kom ut från ett värdshus och hindrade oss att gå. Vi sade strängt till honom att inte hindra oss, men han stannade dock ett par minuter och viskade någonting till kusken. Så foro vi. Det började mörkna och vi fröso litet där vi sutto på vagnen. Därför gingo Carl-Gustaf och jag av. Dock sade vi till varandra, att vi skulle hålla oss nära vagnen så att intet extra hände. Ofta vände vi oss om för att se vagnen. Hela tiden hörde vi att hjulen gingo runt. Men så hände det att vi inget hörde, så vi stannade för att lyssna.

"Där borta syns ju vagnen, men varför rör den inte på sig? Det måtte väl inget hänt". — Då hörde vi ett par dunsar, som lät likt väskor, som kastades mot marken. "Det där låter inte rätt!" sade vi. "Låt oss vända om och se!" Så skyndade vi tillbaka. "Vad gör Ni?" ropade Carl-Gustaf. Intet svar. "Vi springer och ser efter", sade vi. När vi närmade oss vagnen ropade den unge kristne, som var med vagnen: "Pastorn, vi ha råkat illa ut!" Då rusade vi fram för att finna att de just kastade upp de sista sakerna på vagnen för att hastigast fortsätta. Vid vårt rop hade rövarna gripit vad de ville och avdunstat.

Den stackars kristne unge mannen hade helt plötsligt blivit tvingad av tre män med två pistoler att stiga av vagnen, som måste stanna. Så undersökte de honom från topp till tå. En liten anteckningsbok, som även fick tjäna som plånbok togo de. Därefter vältrade de ut allt ur vagnen och valde vad de trodde var mest värdefullt. Endast en av rövarna rotade om inne i vagnen, ty vardera av de andra stodo med sina pistoler riktade mot bröstet på antingen kusken eller den unge kristne vi hade i vårt sällskap.

Uppskakade av vad som hänt skyndade vi in till staden, där vi genast anmälde det för militären, som tog anteckningar om alla viktiga detaljer.

Stackars Carl-Gustaf, som förlorade nästan allt han hade med sig: Hans ena skinnväska med svensk och kinesisk Bibel, en ny bonjour, skor, toilettsaker, räkenskapsbok, brev och andra papper av värde samt diverse kläder. De togo även hans lilla väska samt hans filt. Jag förlorade endast min ena kudde och min kashpåse, som ej ens innehöll en dollar i småpengar.

I olyckan var det dock en stor lycka, för vilken vi lova Gud. Våra pass gingo ej förlorade. Jag hade mitt i en av väskorna i vagnen; men de togo ej den väskan. De togo ju båda Carl-Gustafs väskor; men han hade passet på sig. — Rövarnas penningbyte var även skralt. Både Carl-Gustaf och jag hade alla pengarna på oss. Men vår unge kines, som de undersökte, hade omkring 80:— dollar i en smutsig påse inne i vagnen. De hade ju tagit hans anteckningsbok med närmare 2 dollar i, men den smutsiga påsen togo de ej. Så trots allt fingo vi tacka Gud.

Genom det hända ha vi blivit en erfarenhet rikare, — en erfarenhet rikare av Guds nåd och hjälp genom faror. Gud vare lov för att ingen blev skadad till livet. Tacka med oss för det!

Jag påminnes om två Guds ord: "Med alla mina vägar är Du förtrogen." (Ps. 139: 3.) — "I mitt trångmål åkallade jag Herren, och Herren svarade mig och ställde mig på rymlig plats." (Ps. 118: 5.)

Shanhsien, Honan, Kina, den 3 april, 1937.

Martin Berglund.

Hur vi firade 14 mars 1937 i Yuncheng.

"Tacken Herren, åkallen Hans namn —. Tänken på de underbara verk, som Han har gjort." Ps. 105: 1, 5.

Vi voro en liten grupp kamrater samlade att fira minnet av S. M. K:s 50-årsdag, då missionär Linder läste Ps. 105: 1—14, och talade om Missionens första tid och första män: Erik Folke och Josef Holmgren. Den ene fick komma till Kina, sin kallelses land, och där begynna den första svenska missionen; den andre bar Kina och dess nöd på sitt hjärta, kämpade i bön för dess frälsning och frambar med aldrig svikande trohet dess behov även inför människor, och blev därför den förmedlande länken mellan Sverige och Kina. Hur underbart Herren ledde dessa båda, steg för steg, i kontakt med Kina Inland Missionen och in i beredda gärningar på *trons* väg. Och när tron många gånger prövades, gav Herren frimodighet och förtröstan, som ej kom på skam.

Många stormar ha rasat i Kina: boxarupproret 1900, revolutionen 1911 och upproret 1927; många faror ha hotat "den lilla hopen, ringa och främlingar — — — men, *Han* tillstadde ingen att göra dem skada." Ps. 105: 12, 14.

Liksom den förste missionären efterträtts av mer än 100 andra, har ock den förste Kinavännen fått en stor skara efterföljare. Hur vi prisa Herren för alla dessa, som under ett halft sekel offrat sig och sitt, samt av villiga hjärtan framburit sina frivilliga gåvor till Herrens verk! 2 Mos. 35: 29. Ej mindre tacka vi honom för den skara av förebedjare han givit. Om ej dessa stödde våra händer i striden, vunnes inga segrar för Guds rike. *Bön* och *offer* ha alltid varit den dolda kraften till Gudsrikets tillväxt.

Att Herren försett medel för verkets bedrivande hela denna tid så att "intet fattas", är ock ett ständigt under, för vilket vi prisa Honom. Mest av allt tacka vi dock för de många tusen själar, som bärgats under dessa år, och för alla dem, som i dag höra Herren till! Och vår bön är att stora skaror än måtte vinnas medan dagen varar och dörrarna stå vidöppna!

Nu får vi, som förunnats den nåden att följa i föregångarnas spår, "tänka på de underbara verk, som Han har

gjort," och prisa Herren för Hans under samt på nytt viga våra liv till Hans tjänst för dagar som komma.

Vi hade ibland oss de två äldsta i missionärskåren: Frida Prytz och Hugo Linder, som varit med nästan från början, i respektive 47 och 43 år. Andra hade varit ute över 30 år och de yngsta mer än 3 år. Alla instämde vi av fulla hjärtan i sången: "Gud är trofast, forntid, nutid, framtid Lysas upp utav hans trofasthet."

Till sist fingo vi vid Herrens bord utbedja oss ny rening och ny nåd att i kraft av Lammets blod fortsätta verket, och sedan — efter en gemensam tack- och bönestund — likt Israels barn — "draga vidare." 2 Mos. 14: 15.

Enligt uppdrag
Maria Nylin.

Från språkskolan.

Kiangtu, d. 16. 3. 1937.
"Tillkomme Ditt rike!"

För många av Er är språkskolan i Yangchow en gammal bekantskap. Även om staden bytt namn, så står dock C. I. M:s hem kvar på samma plats; och skulle jag berätta om, hur livet här leves, gissar jag, de flesta av Er skulle känna igen det. År efter år ha Ni följt oss under vinterterminen på språkskolan, och årgång efter årgång har fått erfara välsignelserna av Edra trogna förböner. Men även om Ni äro förtrogna med förhållandena här, ville vi ändå få sända Er en liten hälsning för att dela med Er, vad vi fått se av Herrens underbara gärningar ibland oss under denna tid.

Vi är en stor skara på språkskolan i år; inte mindre än femtio unga flickor, som kommit hit från skilda delar av världen. Det är en upplevelse bara att ha fått lära känna alla dessa, som rest ut till Kina på samma höga bud, med samma gudomliga kallelse. Det är en skara helhjärtade och entusiastiska ungdomar. Frimodiga men ödmjuka, glada men allvarliga, sunda men varma; sådana ha vi lärt känna dem, och vi tacka Gud för den hjälp och styrka, vi fått erfara i umgänget med dessa Hans unga vittnen. Varje söndag ha vi en riktig högtidsstund — mötesledaren brukar kalla det *fest* — då två eller tre av oss ha att berätta om Guds ledning med våra liv och då särskilt om vår kallelse till Kina. Hur önskade jag inte, att Ni, kära Missionsvänner, kunde få del av detta. Efter de stunderna känna vi alltid, att vi varit på helig mark. På många underbara och för oss underliga vägar har Gud fört oss till samma mål. Inte två vägar äro lika, och dock så lika.

Såsom avslutning på varje vecka samlas vi om lördagskvällarna till en tacksägelsestund, då vi få tillfälle att delgiva varandra särskilda bönhörelser eller välsignelser, som mött oss under veckan. Underbart har det varit att bevittna, hur Gud på ett påtaligt sätt frälsande och välsignande gått fram bland våra kära därhemma, sedan vi lämnat dem. Men samtidigt som vi åter och åter fått fröjdas över goda nyheter från de många hem, vi representera, kunna vi också prisa Gud för stora ting, dem Han gjort mitt ibland oss här på hemmet. Ty Herrens nåd har verkligen varit stor över oss. Vi tycka riktigt, Han slösat andligt och lekamligt gott på sina barn. Har det varit något sjukdomsfall, ha vi fått se, hur Herren gripit in, och dem som frestats till missmod under språkstudiet eller av andra orsaker, ha kunnat vittna om, hur Gud tröstat och hjälpt och givit seger. Men vad som kanske fröjdar oss mer än något annat är att se, hur Herren arbetar bland de kineser, som gå ut och in ibland oss. Redan vid jultid hörde vi, att två av de nya tjänarna på eget initiativ antecknat sig som "sökare". Dessutom ha ett par av lärarna helt nyligen tagit liknande steg. Mr. Chao, vår skrivlärare, som förut varit ganska svår mot sin hustru, därför att hon är en kristen, har på sista tiden ofta visat sig i kyrkan, och hans elever mena, att han inte är

långt ifrån Guds rike. Just i dag har han under ett möte i en av kyrkorna på f. m. rest sig upp och förklarat sig vilja tro på Gud. Likaså har vår egen lärare, Mr. Hsie, lämnat in sitt namn i episkopalkyrkan här i Kiangtu. Detta skedde för några veckor sedan, och från den dagen

Fyra skandinaver vid språkskolan.

märkte vi, hans elever, en tydlig förändring i hela hans väsen, så att vi talade med varandra därom utan att då ännu veta något om det steg, han tagit. Nu är Mr. Hsie svårt sjuk, och det är ovisst, om han alls kan komma tillbaka till skolan. Vi kunna inte förstå, varför Gud lät det bli så just nu, men det ingår väl i Hans höga plan. Mr. Hsies anhöriga lära inte vilja se honom som kristen, och nu befara vi, att hans ställning i hemmet skall förvärras genom sjukdomen, och hans nyfödda tro sättas på ett alltför hårt prov. Men Herren Gud själv vet ju bäst, hur det ligger till, och vi kunna endast bedja, att varken sjukdom eller förföljelse för Kristi namns skull må komma honom att vika av ifrån den kurs, han tagit, utan att han i stället genom allt må ledas ända fram till Nådastolen.

F. n. pågår en mötesserie här i Kiangtu med flera gudstjänster om dagen. Många människor ha kommit in till staden från kringliggande trakter för att deltaga i mötena. Här på hemmet hade vi besök av en skara lantbor i dag, som kommo för att se, hur de utländska lärarna bo. Det är visst alltid en stor attraktion för dem. De fingo gå riktigt "husesyn" i bägge våningarna. Med stor tvekan stego de på mattorna, och en kvinna synade och klappade stolen, innan hon satte sig. Vilken skillnad på dessa kristna kineser och de människor, man ser ute på gatorna. Dessa riktigt lyste av inre och yttre renhet; det var inte att taga fel på, att dessa voro Guds barn. Deras besök kom oss att än ivrigare längta ut till människorna och i arbetet. Mitt i skaran reste sig en Goliat-gestalt, mer än huvudet högre än de övriga. Han var en f. d. bandit, sades det. "Vem som helst kan bli frälst."

Tisdagens bönemöte är särskilt ägnat åt hela Kina, och om torsdagskvällarna möta vi upp kring all världen. Vanligen bruka då inledningsvis ett par av eleverna berätta något från arbetet för Guds rike i respektive hemtrakter. Dessa utbyten av intryck och erfarenheter ha varit så värdefulla. Därefter avskilja vi en lång stund, då vi liksom vill förena oss med alla Guds barn och slå en bönering runt hela jorden och bedja: "Fader vår — — *tillkomme Ditt rike.*"

Innerligt förbundna med Er alla äro Edra två lyckliga vänner på språkskolan i Kiangtu. Med varmt tack för förbön och hälsningar från oss båda

genom tillgivna

Ella Dahle.

Utdrag ur brev från Lisa Gustafsson.

— — —

Det står ett härligt ord i Ef. 1: 3. "Har välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelser". Och, i Ps. 84: 8, "De gå från kraft till kraft."

Här i Kina ha vi nyårstid nu, och dagligen komma här finklädda gäster för att se och hälsa på. Nu ha alla ledigt och tid att gå omkring och tid att lyssna till evangelium om Jesus. De våra äro dagligen ute i byarna på landet runt om. Må deras vittnesbörd nå beredda hjärtan. Huru ofta tycka vi ej att all denna världens omsorger upptager alla deras tankar och intressen, som lyssna.

Tältverksamheten är dock mycket uppmuntrande. Till jul hade vi en sådan skara nykristna, vilka under hösten hört evangelium och tagit emot ordet. Deras strålande ansikten och glädje över att få fira kristen högtid, Jesu Kristi födelse, var en hjärtefröjd att se.

Under mars månad skola vi ha en bibel-och läskurs för sådana nykristna, och jag gläder mig däråt, gläder mig över att få vara med och dela ut brödet åt dem. Flera av dessa kvinnor ha redan utstått mycket lidande och förföljelse för sin tros skull. Deras män ha förbjudit dem att ha något med evangelium att göra. Men hustrurnas stilla tystnad inför slag och gräl har talat starkare än ord, och nu har en av hustrurna fått sin man med sig och de äro båda sökare. Det blir en sådan fröjd i hjärtat inför sådant och en sådan nåd att få vara med och se huru härligt Guds Ande verkar. Gud blir så stor.

Denna termin kännes det också så gott inom skolan. En sådan enighet och förståelse oss emellan, som står där som Guds medarbetare. Lärarinnan kom en dag så strålande och berättade om 4 st. 11-åringar, som kommit till henne och bett att hon skulle bedja med dem, ty de ville bli vissa om att de voro Guds barn. Dessa små stråla som små solar nu. Ja, det märkes att Guds Ande håller på i det tysta och arbetar och arbetar.

Det är så roligt att ha Dagny Nordgren här, hon har redan fått göra mången kärleksgärning genom sin sjukvård.

En så innerlig hälsning till eder alla. Herren uppehålle och styrke!

Allting.

"Ingenting, ingenting". Så ljödo orden i det stora förmaket, där en del av församlingens ledare sutto och samtalade. *Ingenting,* ja, det var verkligen fallet. I år kunde man icke få någonting till tältverksamheten. Och alla som hade glatt sig så mycket åt att nu skulle tältet slås upp i en by, där man längtat och väntat och hoppats. Och då skulle det ju bli så många, som skulle få höra evangelium, som aldrig förr. Ja, familjen "Grön" hade ju ställt hela sin nybyggda gård till förfogande, en gård, som skulle på allt sätt vara så passande för tältet.

Så hade tältet vid senaste nedtagningen fått en svår reva och stort hål, som, om man skulle laga det, komme att kosta en stor summa.

Män och kvinnor sutto där och funderade och funderade. Hur skulle detta lösas. Som de sutto där, så säger en av dem, att hon skulle taga på sig ansvaret med allt underhåll i matväg, under tiden tältet var uppslaget på den platsen. En annan sade, att de skulle väl då försöka att se till att tältet blev lagat. En tredje började bli varm och erbjöd sig att vara i tältet en vecka, och så blev det riktigt liv och rörelse. Det kom en till och en till och lovade att stå där och ansvara för det hela och predika Guds ord. Och i ett nu så skeno allas ansikten. Se, frågan löste sig ju, och de skulle trots allt ändå kunna sätta upp tältet.

Så böjde de alla sina knän och tackade Gud för att det till synes ändå blev möjligt att få tältet igång i år igen.

Nu har tältet tagits ner efter icke så få månader. Och man är jublande över

att tältet fått vara där. När de själva hade fått göra sin egen insats och själva fått offra något för det, så blev det så mycket kärare.

Kanske var det andra i trakten som icke för mörkret att hålla stånd och att ens vara i närheten. Den ena familjen efter den andra gick hem och kastade ut sina avgudar som de förr trott på. Skaror besökte tältet varje kväll under dessa månader, och Guds Ande var på färde. När tältet togs ner, hade flera familjer, ej bara individer utan familjer med över tio medlemmar, tagit emot Jesus och bjudit Honom komma in och bo i deras hem och hjärtan.

Så är det, Gud ske lov, genom hörandet av evangelium, det glada budskapet om Frälsaren, Förlossaren, som människoliv, hem och allt förändras från hedendomens tjocka mörker till evangelie klara ljus. Och det på grund av att några offrade sig för att låta det bli möjligt. Ty från början var det bara *ingenting, ingenting.*

Men utav *ingenting* kan Gud göra *allting.* Och det gör Han, ty sådan är vår Gud.

Carl Gustaf Nordberg.

Radio i Kina.

I sista numret av Chinese Recorder förekommer några märkliga exempel på radions betydelse i missionen.

En herr Chang från staden Hangchow besökte en dag radiostationen i Shanghai. Han berättade, att han lyssnat på utsändningarna med hygien och kristendom som ämnen och kom nu med många frågor rörande Kristi lära, som han ville ha besvarade. Han bekände sig till buddismen men var angelägen att få veta vad som var sanning. Det falska ville han lämna.

En av de kristna pastorerna i Hangchow, som underrättades om saken, har sedan meddelat att denne man mottagit Jesus som sin Frälsare och är nu en medlem i församlingen. Han visar sig vara en allvarlig kristen.

Ännu ett exempel. En rik köpman hade misslyckats i sin affär, och hans hälsa började på grund därav vackla. Han hade ock hört radioföredraget om hygien. En dag hörde han att bästa vägen att övervinna nervös svaghet vore att vinna fullkomligt sinneslugn. Man sade honom då, att de som ville vinna frid måste gå till Jesus. Någon annan väg fanns ej. Han blev djupt gripen, bad att få en Bibel och blev efter några samtal en Jesu lärjunge.

Vidare berättas det om en man från prov. Kiangsu, som en tid varit aktiv politisk ledare. Han var en bitter motvoro så glada, ty det började bli svårt åhörde radioföredragen, började han förstå kristendomens verkliga innebörd. Han erkände nu sin synd, ångrade den, började bedja och överlämnade sig inom kort åt Jesus.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april 1937.

Allmänna missionsmedel.

535.	H. o. I. J., Gbg.	30:—
536.	"Två Nockebylänkar"	10:—
537.	G. K., Aneby, "i st. för blommor till min avhållne lärare C. Axel Goës, bår"	5:—
538.	G. H., Gbg, "d:o till Axel Goës bår"	25:—
539.	Familjen I. S., A. o. H. B., d:o	16:—
540.	De gamla söndagsskolbarnen	25:—
541.	Länkarna i Gbg, sparbössa	32:35
543.	L. M. F., till Frida Prytz o. Maria Nylins underh.	900:—
546.	A. K. Hbg	10:—
547.	"Påsklilja fr. Dalom"	25:—
548.	N. A., Brunflo, gm B. A.	10:—
549.	D. U. F., i d:o	2:70
550.	Insaml. i Kåge vid H. Wangs besök den 29/3	58:—
551.	L. H. 6:70, Ove —:30, "tionde"	7:—
552.	A. C. Sthlm.	50:—

553. En vän i Tyringe, till Hanna Lundbergs underh., gm A. B., Klippan ..... 10:—
554. I. o. K. A., Sthlm, "i st för krans vid A. Goës bår" ..... 15:—
555. L. o. O., V—ö, med anl. av "50 årshögtiden", Ps. 119: 90. ..... 100:—
556. M. G. Ö., Skelleteå ..... 20:—
557. G. W., Ystad, på "S. M. K:s offerdag" ..... 15:—
558. Kinavän A. C., Vetlanda, gm E. J. ..... 20:—
560. M. A., Vadstena, "tack till Gud och S. M. K." ..... 5:—
562. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underh. ..... 100:—
563. "En länk" ..... 25:—
564. T. L., gm F. P., Björklinge .... 10:—
565. C. D. C., Sävsjö ..... 10:—
566. Missionshemmet, Duvbo, "i st. för blommor på Kristina Hultqvists bår" ..... 5:—
567. Koll. vid syför. i Järna. ..... 8:—
568. "Herren går framför eder och Israels Gud slutar edert tåg." Jes. 52: 12 ..... 1200:—
569. "Herrens egendom" ..... 8000:—
571. "Efter redovisning" ..... 1331:—
572. Missionsvänner i Hejde, gm M. B. ..... 7:—
573. Missionsinkomst fr. F—s, gm A. J., Köping ..... 100:—
574. Offerkuvert fr. Köping, gm d:o 35:—
575. Mo syfören. ..... 45:—
576. A. J. O., Boden ..... 10:—
577. Vännerna på Sättra, "jubeliumsgåva", gm M. W., Adelsö ..... 25:—
578. E. J., o. E. A., "i st. för blommor på fru Kristina Hultqvist, bår" till Judith Hultqvists undh. 100:—
580. I. B., Sävsjö, till "Mors minne 2/4" ..... 10:—
581. L. o. H. B., "En blomma på tant Kristina Hultqvist bår." ..... 5:—
582. Kinakretsen, Alingsås, 7/4 .... 50:—
583. "Minnesgåva 11 april 1830" .... 20:—
585. "Länk-blommor" fr. Gbg, till minnet av Axel Goës 113:75
586. F. o. T. B., "en blomma på Axel Goës grav" ..... 10:—
587. "En missionsvän, tionde" ..... 5:—
588. E. o. E. A., Alingsås, till "vår käre Farbror Axel Goës ljusa minne." ..... 10:—
589. H. A., Ö. Ryd, "tackoffer" .... 10:—
590. Koll. o. kaffepengar, Evertsholm 1/4. ..... 41:51
591. En ficksparbössa 3:71
592. G. o. E. J., Norrköping, "en blomma på Axel Goës grav." .. 10:—
593. Koll. vid Hanna Wangs besök i Hjoggböle 4/4 ..... 22:30
594. Hägerstads Mfg ..... 40:—
595. S. A. H., Malmö ..... 50:—
596. Fören. Missionsvänerna, Norrköpings Norra Friförsaml. .... 75:—
597. H. B., Gbg, "en blomma på Axel Goës grav." ..... 10:—
599. H. J., Uppsala, "en st. för blommor till d:o." ..... 10:—
600. M. K., Mariestad, "Namnsdagsblommor" ..... 40:—
601. A. J., Ålem, i st. för blommor vid Gudrun Boqvist bår ..... 10:—
603. E. Å., Linköping ..... 95:—
604. Sparb. medel från Syören. i Gärdsmark. ..... 31:—
605. Koll. på L. M. F. mötet i Söderås 4:30
606. Överskott på S. L. 2:75
607. Koll. i Gulleråsen 24:80
608. J. D. S., Kvidinge ..... 50:—
609. J. K. Y. F:s missionskrets, efterskörd till Hugo Linders underh. 9:—
610. Möröns flicksyförening., till Selfrid Erikssons d:o ..... 25:—
611. B. H., Antnäs, till d:o 2:75
612. Länk-blommor fr. Gbg, till minnet av Axel Goës. ..... 5:—
615. Visby Femöresförening., till evangelisation i Kina 18:75
616. E. H., Sthlm, "i st. för blommor på Karl Rundbäck, Jkpg, bår." 10:—
617. M. R., Agunnarryd ..... 40:—
618. Koll. vid Hanna Wangs föredrag i Bolidens kapell 15/4 ..... 42:50
619. „Glädjebössan" ..... 116:—
620. Källunge Missionssyören. .... 25:—
621. Insaml. medel till S. M. K., gm M. M., Häggenås ..... 17:—
622. Koll. vid möte i Nockeby 19/4. 37:50
623. "Två bröder", Långviken gm H. W. ..... 17:—
624. Onämnd, Eksjö, till Arvid Hjärtbergs underh., gm A. H. 5:—
625. Vårofret av o. gm Kinesernas Vänner, Jkpg ..... 900:—
626. Vänner i Örviken, gm H. O. .. 22:—
627. Koll. i Storbrännan vid Hanna Wangs besök ..... 17:—
628. E. o. J., "en blomma vid fru Kristina Hultqvists bår" ..... 10:—
629. H. N., Norrtälje, Ef. 3: 20, 21. 10:—
630. Gåvor vid Hanna Wangs besök 11—13 apr., gm E. T., Krångfors ..... 25:—
631. Ur syören. sparb., gm d:o .... 25:—
632. M. L., Värna ..... 15:—
633. D:o, "en blomma till Axel Goës minne" ..... 10:—
634. G. J., Umeå, "missionsoffer" .. 5:—
635. Eksjövänner till "fru Kristina Hultqvists minne", gm A. H. .. 10:—
636. E. S., Rödjenäs, "en blomma på tant Hultqvists grav" ..... 5:—
637. I. H., Smål. Taberg, gm d:o .. 2:—
638. G. o. G. S., Stensjön, "i st. för

blommor till fru Kristina Hultqvists bår" ..... 10:—
641. Gm. I. H., Skelleftehamn, till Martin Markgrens underh. från Kinakretsen i Skelleftehamn .. 240:—
642. Systrarna H., Stensjön, "en blomma på älskade mammas grav". ..... 50:—
643. Några Kinavänner i Luleå, gm G. H. ..... 8:—
644. Koll. på Diakonanstalten, St. Sköndal 22/4 vid Dagny Berglings besök ..... 45:—
645. Missionsvänner i Yngsjö o. Åhus k. gm N. E. E. ..... 25:—
646. K. S., Huskvarna, "jubileumsgåva" ..... 50:—
647. E. A., Råsunda 7:75
649. A. L., Östertälje, i st. för blommor till dokt. Louise Bergs bår." 5:—
650. L. R., Sundbyberg 19:45
652. L. A., Magra, gm M. H. ..... 10:—
653. A. S., Falköping, "i st. för blommor till fru Ebba Håkanssons grav" ..... 10:—
654. Koll. i Grycksbo 15/4 vid Elna Lenells besök 17:50
655. D:o i Bohus-Björkö vid G. A. Österbergs besök 44:65
656. Majblomma fr. Dalom ..... 24:—
657. Koll. i Kusmark 18/4 ..... 35:—
658. Barnsyfören. i Kusmark ..... 35:—
659. Koll. i Immanuelskyrkan, Skövde 27:—
660. M. J., d:o ..... 5:—
661. S. J., d:o ..... 10:—
662. Koll. vid syfören. i Skottek .. 130:—
663. A. J., Rörö ..... 5:—
664. N. o. M. R., d:o ..... 10:—
665. Koll. i Kalvsund 8:25
666. D:o i Brobacka ..... 13:—
667. Syfören. i d:o, ur sparb. ..... 22:—
668. Koll. i Hudene ..... 6:—
669. D:o i Stenstorp 8:75
671. D:o i Häggum ..... 16:—
672. D:o i Kjestad 21:50
673. D:o i Husaby 17:50
674. Mfg i d:o resebidr. ..... 5:—
675. Insaml. medel vid symöte hos fru K. C., Häggenås ..... 6:—
676. Koll. i Obbola vid Hanna Wangs besök 24/4 ..... 35:—
677. Kinakretsen, Gbg, syfören. sparb. till C. G. Nordbergs o. G. Goës underh. 114:40
678. D:o, i st. för blommor till Axel Goës bår, till d:o ..... 28:—
679. D:o, "Offerdag" till d:o 470:45
680. D:o, "årsavgifter" m. m., till d:o 152:15
681. "Herrens nåd är varje morgon ny" ..... 10:—
682. C. J., Stensjön ..... 10:—
683. S. L., Flugeby, "ett tackoffer till Herren" ..... 5:—
684. S. W., Norrköping ..... 5:—
685. E. W., Sthlm ..... 100:—
686. "Gunnar" ..... 10:—
687. E. G., Norrtälje ..... 15:—
689. H. B., Hova, "i st. för blommor vid en väns bår 1/5." ..... 5:—
690. J. F. E., Edane ..... 75:—
691. Kinakretsen, Gbg, efterskörd till Offerdagen", till C. G. Nordberg o. G. Goës underh. ..... 150:—
692. M. R., Uttersjöbäcken ..... 15:—
693. Koll. vid Hanna Wangs besök i d:o 21:50
694. "L" 2:75
696. Uppsvenska distr. av K. F. U. M. till Morris Berglings underh 200:—

Kronor 16.954:27

Diverse ändamål.

542. T. J., Järle, till I. Malm, att anv. efter gottf. till de nödl. gm O. B., Örebro ..... 6:—
544. Jkpg Kristl. Ynglingafören., Missionskrets, till Hugo Linder, att anv. efter gottf. ..... 300:—
545. A. K., Hbg, till Ida Söderberg, att anv. enl. överensk. ..... 25:—
559. En vän, till Judith Hultqvist, d:o 15:—
561. S. T., Nockeby, för bibelkv., i Yungtsi underh. ..... 50:—
579. K. B., Tranås, till evang. Ti Hsi hsien underh. ..... 300:—
584. Daggryningen i K. M. A., till skolorna i Kina ..... 3000:—
598. Vänner i Skellefteå, i st. för blommor vid Alg. Holmgrens bår, till Maja Lundmarks verks., gm A. H., Byske ..... 10:—
602. Insaml. i Skintebo söndagsskola sedan 1/11 36 — 14/4 37, till barnh. i Sinan. 11:16
613. M. D., "Herrens del", till Maria Petterssons barnh. ..... 50:—
614. E. S., till d:o gm M. S., Visby 5:—
639. E. A., Örebro, till I. Malm, för arb. bland kvinnorna, 1 Kor. 3:9 gm O. B. ..... 10:—
640. K. F. U. M., Luleå, sparb. medel till Joh. Aspberg, att anv. efter gottf. 7:43
648. K. S., Huskvarna, till evang. underh. i Hoyang ..... 200:—
651. En vän, till J. Hultqvist, att anv. enl. överensk. ..... 15:—
670. Söndagsskolans sparb. Brobacka, till Barnh. i Sinan ..... 27:—
688. H. L., Sthlm, till d:o ..... 500:—
695. "L", till evang. underh. i Pucheng. ..... 20:—

Kronor 4.551:59

S. M. K:s Pensionsfond.

570. "Herrens egendom" ..... 2000:—

Kronor 2.000:—

Allmänna missionsmedel	***16,954: 27***
Särskilda ändamål	***4,551: 59***
S. M. K:s Pensionsfond	***2,000: —***
S:a under april mån. 1937 Kr.	***23,505: 86***

Med varmt tack till varje givare!

"Herre, — från släkte till släkte varar din trofasthet"; Ps. 119: 89, 90.

Redovisning över influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo.

Januari—mars 1937

In natura.

"Delfinen", Göteborg, medicin.
A. D., Svenska Dagbladet.
Sanningsvittnets Redaktion, "Sanningsvittnet."
Red. av Göteborgs Veckotidning, "Göteborgs Veckotidn."
E. A., Vetlanda, ost.
A. J., Vänfors, Spöland, kakor.
Vänner i Björkeryd, genom K., påskägg.

Kontant.

Ur hemmets sparbössa. 26:05.
D:o 24:50.
T. O., Huskvarna, 10:—.
H. K., Lund, 10:—,
Ur hemmets sparbössa, 24:—.

Med varmt tack till varje givare!

"Gud vare oss nådig och välsigne oss, han låte sitt ansikte lysa och ledsaga oss." Ps. 67:2.

August och *Augusta Berg.*

Lyckligt framme.

Missionärsparet *Elsie* och *Carl Johan Bergquist* ha meddelat, att de den 10 april anlände till Shanghai, och att de haft en god resa samt gott ressällskap.

Familjenytt.

Åt missionärsparet *Margaret och Wilhelm Bergling* föddes den 13 april *en dotter*. Må Guds rika välsignelse vila över såväl den lilla som hennes föräldrar.

Missionstidningen

Sinims Land.

Organ för *Svenska Missionen i Kina,*

börjar år 1937 sin 42 årgång. Ansvarig utgivare: *Erik Folke.*

Tidningen utkommer med 20 nummer om året. Den innehåller uppbyggelseartiklar, brev från missionärerna, berättelser ute från missionsfältet, meddelanden om hemarbetet och missionsnotiser från olika fält.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, tre kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, ett kvartal kr. 0:90.

Till utlandet kostar den kr. 2:75 pr. år.

Prenumeration kan verkställas på posten men ställer det sig fördelaktigare för missionen om den verkställes på vår Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

INNEHÅLL:

Jesu himmelsfärd. — Från S. M. K:s första tid. — Ett vittnesbörd av General Chiang Kai Shek — På besök i Sinans Barnhem. — Från Red. och Exp. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Från missionärerna. — Redovisningar.

Expedition: **Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.**
Telefon: **10 44 59. 10 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.

N:r 10. ÅRG. 42 25 MAJ 1937 PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

S. M. K:s 50-ÅRS JUBILEUM.

"Kommen för Herren med tacksamhet, gamla och unga".

Med denna sång, sjungen av "Kinalänkarnas" kör, öppnades S. M. K:s 50 års jubileum. Detta, tacksamhet, blev också grundtonen på alla våra möten under högtiden. Det var ju också i huvudsak härför vi hade samlats: för att tacka Herren för all undfången nåd under de gångna åren och för den vissheten, att vi skola få erfara samma nåd under tider som komma.

Gemensamt sjöngs sången, "Lova vill jag Herren, Herren", varefter vår ordförande, doktor *Karl Fries,* talade.

"Vi ha i sångens ord framburit tack och lov till Gud, såsom sig bör vid ett jubileum. Vi ha följt den maning som gives i Ps. 95: 1, 'Kommen, låt oss höja glädjerop till Herren, jubel till vår frälsnings klippa. Låtom oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse och höja jubel till honom med lovsånger.'

Redan det är en anledning till glädje och tacksamhet, att Svenska Missionen i Kina kunnat få utan avbrott eller väsentligt hinder i 50 år utföra den gärning, vartill den av Gud kallats, men en särskild anledning till glädje och tacksamhet är, att vi i dag ha ibland oss den man, som Gud brukat som sitt redskap att begynna och fullfölja denna gärning, och att vår käre missionsföreståndare *Erik Folke* än i dag med obrutna kropps- och själskrafter står i ledningen av vår mission. Vi veta väl, att han ingalunda önskar höra berömmande ord från våra läppar — — — människoförgudning är en fara, mot vilken vi alltid måste vara på vakt — — — men det är endast på sin plats, att vi av hjärtat tacka Gud för att Han alla dessa år i Kina och i hemlandet hållit sin hand skyddande, vägledande och välsignande över vår vän. Och vi ha väl också rätt att säga honom själv, hur innerligt vi hålla av honom och värdera honom, och huru tacksamma vi äro för dessa 50 års trogna, självuppoffrande tjänst.

Detta säger jag å deras vägnar, med vilka han närmast samarbetar i den dagliga gärningen, och å deras, som infunnit sig här såsom Missionens medlemmar, ombud och vänner. Och till dem riktar jag på samma gång en varm välkomsthälsning. Men vi ha också bland oss representanter för andra missionsorganisationer. Vi ha följt exemplet av den i

evangeliet omtalade kvinnan, som förlorat en silverpenning och som, när hon funnit den igen, kallade tillhopa sina vänninnor och grannkvinnor och sade till dem: 'Glädjens med mig, ty jag har funnit den penning, som jag tappat bort.' Nu är det väl inte precis en silverpenning, som vi tappat och hittat, men väl är det så, som vår Frälsare i tillämpningen av bilden säger. 'Det blir glädje över en enda syndare som gör bättring.' Gud vare tack att vi fått uppleva att inom och genom vår mission icke blott *en,* utan cirka 10.000 kineser kommit till tro på Kristus och införlivats med hans församling.

Detta, att föra syndare till Kristi kors, är det mål, för vilket ni, kära ombud för olika svenska missionsorganisationer, och vi i S. M. K. samfällt verka, somliga av eder, liksom vi, i Kina, andra på andra fält. Vi ha gemensamt *en* Herre, *en* tro, *ett* dop, *en* Gud, som är allas Fader, som är över alla, genom alla och i alla.

Vi hälsa eder varmt välkomna till vårt jubileum.

Då vi äro här församlade i vårt eget älskade fosterland, gå våra tankar till dem av våra medarbetare, som stå på missionsfältet, och vilkas tankar äro med oss här i kväll. Endast för ett par dagar sedan fick jag ett brev från en av dessa, som säger: 'Vi ha under mars månad haft en mycket god bibelkurs för sökare och troende. Till den hade vi god hjälp av en dotter till en av de allra första kristna här på platsen. Han hette Chang och var Farbror Eriks mycket goda vän. Hans dotter Manao har under många år varit lärarinna här under Agnes Forssbergs tid. Nu är hon 60 år, diakonissa i församlingen och en varm vän till oss alla. Hon har berättat så mycket för mig om hur det var för 50 år sedan, då här var begynnelsens dag för evangelium. Vi talade just här om dagen om vår stora högtid, som vi snart skola fira i Sverige, dit skulle hon vilja komma, ty det landets folk älskar hon. Må Herrens välsignelse vila rikt över högtidsdagarna!'

Men våra tankar gå också till dem, om vilka det i sångens ord heter: 'För dina helgons vila i din famn Pris ske, o Jesu Krist, ditt dyra namn, Hård var dem kampen. Nu de hunnit hamn. Halleluja. Halleluja.' Helga gemenskap, ljuva kärleksband. Vi mitt i kampen stå — de i ljusets land. *En* är dock skaran — enad i din hand. Halleluja. Halleluja.'

Vi tänka härvid dels på dem, som i hemlandet deltagit i ledningen eller burit det dagliga arbetets börda. Men vi tänka också, och icke minst, på dem vilkas liv offrats i tjänsten bland kineserna och vilkas jordiska kvarlevor bäddats ned i Kinas jord intill uppståndelsens dag. Frid över deras minne! Gud vare tack för deras trogna tjänst! De övervunno i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord. De älskade icke sitt vittnesbörds ord. De älskade icke så sitt liv, att de drogo sig undan döden. (Uppb. 12: 11)

Låt oss stå upp och under tystnad tänka på dem som kallats till högre tjänst."

* *

*

Härpå följde årsmötesförhandlingarna. Revisionsberättelsen med dess tablå över inkomster och utgifter upplästes, och kommittén erhöll ansvarsfrihet för det gångna årets förvaltning.

Så kom kvällens huvudtalare, missionär *August Berg,* den grånade missionsveteranen, som yttrade: "För 25 år sedan uttalades från denna plattform en undran, om vi skulle få fira Missionens "guldbröllop". Så har nu skett.

Apostlagärningarna har i vår Bibel 28 kapitel. I verkligheten har den långt flera, ty det är en bok under ständigt utgivande. I det 28:de kap. läsa vi om aposteln Paulus' resa till Rom. Han var fånge. Han fick utstå outsägliga lidanden, skeppsbrott m. m. och det berättas, att somliga av båtens besättning räddade sig på spillror av skeppet. Kanske är det detta aposteln åsyftar, då han i brevet till församlingen i Korint omtalar, att han ett helt dygn drivit omkring på djupa havet. Landade så på ön Malta och

stannade där i tre månader. Därefter fortsattes resan, och det heter, att en dag fingo de sunnanvind och redan på andra dagen kommo de till Puteoli, en hamnstad till Rom.

Vindar från alla håll ha till denna högtid fört till oss kära vänner från vitt skilda delar av vårt land. Från Skellefteå, Luleå, Malmö, Göteborg, Hälsingborg, från Öster- och Västergötland och Närke ha de kommit och — — — från Småland! I vår vän kommendör Larson tycker jag mig se en representant för "hela världen" ibland oss! Då Paulus fick se bröderna, 'tackade han Gud och fick nytt mod.'

Hava vi ej som mission stor orsak att göra detsamma? Först och främst tacka Gud att Han tagit oss i sin tjänst och funnit oss vara förtroendet värda. (1 Tim. 1:12). Att vara missionär är ett stort och heligt uppdrag. 'Missionären är ett Guds julbrev med himmelens röda lack, och arbetet börjar när brevet lämnas fram.'

Vi hava att tacka Gud för framgång i arbetet. För 50 år sedan fanns det ingen kristen på vårt fält, för 25 år sedan fanns det 800 och vid slutet av 1936 beräknas antalet till 6.884, d. v. s. nu, till över 7.000. Vi måste tacka Gud för överståndna faror, ty sådana hava vi haft många att genomgå.

Paulus fick *nytt mod*. Anblicken av alla dessa kära vänner skänker oss i sanning nytt mod. För 25 år sedan reste vi en *minnessten* och på den skrevo vi orden: Icke oss Herre, icke oss, utan åt ditt namn giv äran, för din nåds och för din sannings skull'. — Låtom oss i afton resa en *bautasten* och på den inrista orden: *Ebenezer — Jehova Jireh* (Hitintills har Herren hulpit — Herren förser). Men framförallt, må vi aldrig förgäta grundstenen, *Jesus Kristus*. Ja, låtom oss tacka Gud i livets alla förhållanden.'

Och så ett ord till dem, som så gärna ville vara med i missionsarbetet, men tycka att de kunna göra så litet. Läs orden i 1 Kor. 12: 21. Aposteln talar där om kroppen med de olika lemmarna och säger: 'De kroppens lemmar, som tycks vara svagast, äro som mest nödvändiga.'

Till sist må vi göra oss den frågan: Vad skall resultatet bliva av denna minneshögtid? Kanske den, att någon ung man eller kvinna känner sig manad, att tjäna Herren i Kina! Vi behöva så väl din tjänst. Om en av våra hemgångna missionärer läsa vi i minnesskriften följande: 'Han passade bra för Sverige, men han passade bättre för Kina och bäst där han nu är.' Kanske detsamma kan sägas om några här i afton, bra i Sverige, bättre i Kina. Du passar för verket, men börja här hemma. Det betyder icke litet för Guds stora verk. Gå hem med den föresatsen: Jag vill mera bära fram missionens behov i mina böner, jag vill hålla ut.

* *
*

Nu begynte något, som man skulle kunna kalla ett underbart vittnesbördsmöte. Från nästan alla våra svenska missionssällskap hade sänts representanter, vilka framförde hälsningar och välönskningar. Det yttrades, att "de aderton" voro ibland oss, men som en var representant för tre sällskap var det *endast* 16, som talade. *Prins Bernadotte* började och efter honom professor *K. Westman*, pastor *Nils Dahlberg*, doktor *G. Palmær*, kommendör *Karl Larson*, disponent *J. Blomdahl*, fru *Sigrid Högberg*, fröken *Elsa Ringborg*, fröken *Sigrid Netzel*, pastor *B. Pernow*, missionssekreterare *T. Dahlin*, major *S. Sundqvist*, pastor *E. Marx*, missionsföreståndare *Hj. Danielsson*, pastor *Th. Arvidson* och pastor *I. Arwén*. Genom alla dessa hälsningar ljöd en samstämmig ton av tack till Gud för allt, vad S. M. K. fått nåd att utföra, och en önskan om rik välsignelse över fortsatt verksamhet i tider som komma.

Så följde ett samkväm, då nära 200 deltogo. Den första dagen i den stora högtiden var tillända, och alla kände vi behov att tacka för allt, vad vi redan fått av välsignelse från ovan.

Kristi himmelfärdsdag.

Förmiddagens möte började kl. 11 i Betesdakyrkan. Kören sjöng "Fröjdens I fromme, och jublen Halleluja", varefter vi gemensamt sjöngo "Till härlighetens land igen". Doktor *Karl Fries* talade så över dagens evangelie text, — Mark. 16: 14—20.

"Denna text — liksom ett par andra av dem, som höra till Kristi Himmelsfärdsdag — är en riktig missionstext. Jag förmodar, att detta är anledningen till att Svenska Missionen i Kina allt ifrån sin begynnelse förlagt firandet av sin årshögtid till Kristi Himmelsfärdsdag. Alldeles särskilt passar denna text som inledning till vår årshögtid i dag, då vi ha förmånen att fira vårt jubileum, i det att femtio år förflutit sedan denna mission tog sin början. Jag skall icke nu gå in i enskildheter i fråga om denna början, enär min vän *Erik Folke* strax skall berätta något därom liksom om den väg, på vilken Gud, vår Fader, nådefullt lett vår mission fram till den punkt, där vi nu stå. Jag kan dock icke underlåta att upprepa vad jag vid vårt årsmötes början i går afton sade om den glädje och tacksamhet, som vi känna dels vid tanken på, att Missionen fått verka ostörd under dessa femtio år, dels just det faktum, att vi ha ibland oss den man, som Gud brukat till att grunda denna mission och sedan leda den framåt steg för steg intill denna dag, och att *Erik Folke* med obrutna kropps- och själskrafter alltjämt står i ledningen av arbetet.

Vid en 50-års fest som denna blickar man ju gärna, och med rätta, tillbaka, men vår text riktar också blicken framåt. Dess missionsbefallning: 'Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat' gäller alltjämt. Vad vi fått uträtta är blott en ringa begynnelse. Om vi tänka på det åt vår mission anvisade fältet med dess c:a 7 miljoner innevånare, vad äro de nu levande c:a 7.000 kristna som tillhöra våra församlingar? Det är sant att man på det andliga området icke kan eller bör tillämpa matematiska metoder. Bland dessa 7.000 kunna finnas sådana som äga förutsättningar att påverka mångdubbelt detta antal, och även dessa 7.000 torde i sina städer och byar utöva ett inflytande långt mer vittgående än man skulle förmoda på grund av deras antal. Men ändå! Vi stå blott vid en ringa begynnelse. Missionsbefallningen väntar på att bli åtlydd i långt större omfattning liksom med långt större intensitet än som hittills varit fallet. Tänk, om detta jubileum kunde få bli utgångspunkten för en ny missionsväckelse bland oss och kanske bli den avgörande impulsen för någon ung man eller ung kvinna som är villig att besvara denna vädjan med ett frimodigt, 'Herre, här är jag, sänd mig!'

I vår text heter det, 'Sedan Herren Jesus talat med dem, blev han upptagen i himmelen — — —. Men de gingo ut och predikade allestädes'.

Tänk om Herren fick tala också med oss och med enskilda bland oss så, att resultatet bleve förnyad och fördjupad iver i vårt vittnesbörd."

*

Efter en sång talade vår missionsföreståndare, *Erik Folke*, över orden i 136 ps. "Ty hans nåd varar evinnerligen". "Denna psalm skrevs av psalmisten, då Gud fört Israels barn genom stora svårigheter och lidande. Herren hade i stor trofasthet lett dem ut ur Egypten, genom öknen och in i det förlovade landet. Han fortsatte att strida för dem och besegrade deras fiender, hans nåd var över dem och skulle så vara evinnerligen.

Det är underbart kunna säga att även över oss, över vår mission, är Herrens nåd, och skall vara evinnerligen. Det griper hjärtat, då vi tänka på vad det betyder för oss, och då vi tänka på vad det är han har betrott oss med, fridens budskap, han visste att vi voro svaga stackare, och ändå lämnade han detta uppdrag åt oss, åt stackars fattiga syndare.

Det är tre drag i Guds handlande med

oss som mission under de flydda 50 åren kunna vi säga, eller det är tre läxor Herren därunder velat lära oss i sin skola, som jag denna stund vill erinra om.

Först har han velat inpränta hos oss vårt absoluta beroende av sig själv i allt, stort och smått, ute såväl som hemma. Missionen skulle ej endast vara en gärning vi fått att utföra för Herren, den skulle även för oss bliva ett medel varmed han ville fostra oss för sitt rike. Därför har Herren låtit oss gå den gamla väg han i alla tider fört de sina på. Den vägen fick Abraham gå, då han kallades ut ur sitt fädernesland och ifrån de sina till ett främmande land som han icke kände, för att lära sig tro på sin Gud. På den vägen förde Herren Israel i öknen för att de där skulle nödgas lära sig att bara räkna med Gud och så bli dugliggjorda att bliva ett Guds vittne för folken. Ja, det är i samma skola vi inom S. M. K. blivit satta av vår Fader. Han sände oss till ett okänt land, han ledde oss på obanade stigar, han lät oss där känna främlingsskapets svårigheter och faror, för att han skulle lära oss förstå att hans nåd och trofasthet var tillräckligt skydd och hjälp i vår hjälplöshet. Han gav oss inga förråd på förhand, men hans manna har under hela denna långa tid aldrig upphört att falla. Han har mättat oss med himlabröd. Då vi ej kunde komma till de stolta självmedvetna kineserna med mänsklig visdom eller imponera på dem med mänsklig storhet, behagade det Gud att nu som förr genom den dårskap han lät predika frälsa dem som tro. I allt och under allt har Herren velat lära oss att det första och viktigaste i hans ögon varit att vi skulle lära oss förstå att han vill i allt vara vår Gud och Fader, han allena, för att han på den vägen skulle införa oss i innerlig livsgemenskap med sig själv och vi skulle lära känna honom och vinna evigt liv.

Men vidare har ock Herren velat visa oss, då han kallade oss in i sin tjänst, att han för oss hade beredda gärningar. Här har han handlat på samma sätt med oss som han handlade med vår Frälsare, ty Jesus säger: Fadern älskar Sonen och låter honom se allt vad han själv gör, och större gärningar än dessa äro skall han låta honom se, så att I skolen förundra eder.

Herren älskar att komma med överraskningar till sina tjänare. Och nu då vi se tillbaka på de flydda åren därute i Kina och se vilken förändring som där ägt rum, kunna vi ej annat än förundra oss. Då mötte vi idel misstro, ja fiendskap runt omkring, nu förtroende och vänskap från myndigheter och folk, ja, vi ha t. o. m. fått se gripande bevis på villighet hos icke kristna att för vår skull löpa stora risker såsom under boxarupproret och följande oroligheter. Förr möttes vi av likgiltighet, nu åter av intresse m. m. Vem har verkat allt detta? Är det ej beredda gärningar av vår mäktige Gud.

Och sedan att få vara vittnen till evangeliets frälsande kraft, stora syndare, ja banditer förvandlade, egenrättfärdiga vakna till behov av frälsning, syndanöd och syndabekännelse, sådant möta vi nu, hos de kristna villighet att lida för sin Frälsare, ja, ända in i martyrdöden, nit och offervilja i evangelii tjänst, barnatro och bönekamp som haft till följd stora undergärningar, och sist men icke minst har det beskärts oss att få bevittna mången jublande ingång i härligheten.

Men det givs ännu en gåva, som vår Fader under dessa 50 år så kärleksfullt och trofast kommit till oss med, att få vara vittne till då Herrens vänner bryta sina alabasterflaskor och låta kostbar nardus flöda fram. Då vi tänka på de många som gjort kännbara offer för missionen, — den gamla kappan som fick duga ännu ett år, den omodärna hatten likaså, den extra godbiten försakades, det extra nöjet likaså, ja, t. o. m. fastedagarna för Herrens verk, barn som kommit och givit sina slantar, de som skulle varit till gotter. Det är ej att undra på om vår Frälsare älskar att sitta vid offerkistan och se på då offern nedläggas och se djupt ända in i hjärtana och fröjdas över kärleken han fått tända där.

Och vidare, där kommer en mor, en far och ger sitt barn, till Herrens tjänst, där är det missionärsbarn som få leva skilda från sina föräldrar och föräldrar från sina barn, i allt detta är det alabasterflaskor som brytes.

Då han, vår store överstepräst, som utövar sin ständiga bönetjänst vid det himmelska rökelsealtaret, får se de sina dela tjänsten med honom i oavlåtlig bönekamp, sker stora ting i Guds rike och verkningarna sträcka sig vida. Det heter: Gud ville att hans mångfaldiga visdom nu och igenom församlingen skulle bli kunnig för furstarna och väldigheterna i den himmelska världen."

*

"Trösten mitt folk, säger Eder Gud" sjöng kören varefter *Prins Bernadotte* framträdde och yttrade i huvudsak följande:

Text är ur Jes. 66 kap. "Man skall förnimma, att Herrens hand är med hans tjänare, — några av dem som bliva räddade skall jag sända såsom budbärare till hednafolken, — och jämväl sådana skall jag taga till mina präster, säger Herren."

Det är den första versen som jag skulle vilja stanna för denna stund. Då jag bad Gud om text och ledning, kom jag att stanna för Jesaja, och mina ögon fästes vid den här raden. Man skall förnimma att Herrens hand är med hans tjänare. Jag tycker man skulle kunna skriva det såsom underrubrik till den här boken, "Sändebud till Sinims Land 1887—1937." När jag tittat igenom denna bok, slog det mig, hur man där kan finna att Gud har varit med sina tjänare. Missionär *Folke* talade om den utsträckta fadershanden. I sanning har S. M. K. fått erfara, att Herrens hand är med, denna mäktiga, starka hand, om vilken Jesus säger: "Ingen skall kunna rycka dem ur min hand". Det är vår trygghet, att Jesu starka hand håller oss kvar hos sig. Herren är mäktig. I Jeremia 50 kap. talas om Israels barn och hur förtryckta de voro. Många i Kina ha fått känna förtryck, men också fått stora uppmuntringar. Vad fingo inte våra missionärer uppleva under boxarupproret. Tre kvinnliga missionärer fingo fly ensamma och ligga gömda i ett sädesfält. Det var inte mycket att gömma sig i, men den kärleksfulla handen lät dem vara gömda så att fienden ej fann dem. Vi ha en underbar vän, en Frälsare som är mäktig till att hjälpa, så säger Ordet, och det är tryggt.

En av de underbaraste berättelserna i Gamla testamentet är den om Josef. Var det ej Guds mäktiga hand som hjälpte honom, då han låg i brunnen i öknen. Den förde honom till Egypten, gav styrka i fångenskapen och bevarade honom under alla de år, då han var på kraftens och maktens höjder. Det behövdes mycken nåd att då förbliva ödmjuk inför Gud.

Svenska Missionen i Kina synes mig ha rika erfarenheter av Guds nåd och beredda gärningar. Om vi tänka tillbaka på S. M. K:s 50-åriga historia, så är det många drag som visa, hur Herren varit med och lett. Vi känna till begynnelsen, hur *Erik Folke* for till London, vi kunna läsa om kampen för att få klarhet om vart Guds väg ledde och om hur han sade: "Herre, tag du dig an min sak och led som du vill." Svaret blev tydligt och klart. På tisdagen skulle det vara ett möte. *Erik Folke* blev ombedd att hjälpa en krympling dit, och medan mötet pågick, lästes där upp ett brev av följande lydelse: I dag på morgonen kom Herrens maning till mig att lämna halva min årsinkomst till en ung man o. s. v. Lycklige unge man, tänkte *Erik Folke*. Strax därefter reste sig den som läst brevet och gick fram till *Erik Folke*. "Var det inte ett glädjebudskap?", sade hon. "Jo, för den det gäller", sade *Erik Folke*. "Det är *du* som skall få dessa pengar" sade då damen. Det var i den stunden som Gud öppnade porten för S. M. K. ut till Kina. Har icke Gud varit med från början och välsignat?

Då *Erik Folke* stod på kajen i Shanghai ensam och inte visste, vart han skulle

taga vägen, kom en kinesklädd man fram och frågade, vart han skulle, och så visade det sig, att det var en missionär som för 6 år sedan kommit dit och då var i samma situation som *Erik Folke* nu. Var gång han nu kom till Shanghai, gick han ned till Europaångaren för att se, om där inte var någon missionärskandidat med som behövde hans hjälp. Var det inte Guds hand som ledde honom till Shanghai just då? Var det inte Guds hand som var med, då brevet skrevs? En underbar Gud! Och sedan reskassan tagit slut, hade Gud sina budbärare i Göteborg. Det var inte bara i London, inte bara i Kina, utan även i vårt fosterland som Gud ledde vägen.

Så for *Erik Folke* till det inre av Kina. Där ledde Gud på vägen, och han fick möta troende kineser som voro i nöd och trångmål, som bådo om hjälp och om missionärer för att kunna bliva bestående i tron. Herren sände ock sökare. Boken talar om, hur Gud ledde dem samman så, att Guds rike skulle gå framåt. Så blev det som i Antiokia! Herren hade varit med, och en stor skara kom till tro. Det borde vara en inskrift över varje kristens liv, då han står inför det, som han ej vet hur han skall kunna utföra det: "Hans hand ledde mig fram". Så sände Gud understöd i arbetet, *Henrik Tjäder, August Berg, Axel Hahne, Frida Prytz* m. fl. många som vi känna personligen. Vi ha att tacka Gud för dem och för vad de fått uträtta. De äro sådana, som blivit räddade för att rädda andra. Detta är Guds upgift för varje själ, som han tagit ut från mörkret. Herren var med. Var det någon som vacklade, strax var han där för att stödja och uppmuntra. Frestades någon, lät han honom se de genomstungna händerna.

Jag vet att S. M. K. alltid tydligt och klart predikat korsets evangelium, det är inte genom sociala förbättringar eller intellektuellt arbete som människor frälsas utan endast genom korsets förkunnelse! Det folk som vandrar i mörkret skall se ett stort ljus. Det har S. M. K. fått tala om, tala om för arma människor, att det finns frihet för de fångna, frihet för dem som frukta för gudarna och för döden. De få tala om, att himmelens port öppnas vid korsets fot. Jämväl sådana människor som blivit renade, frälsta kineser, skall Herren göra till präster. Det är ett löftesord för S. M. K., att kineser skola förkunna evangelium och bygga upp Guds rike bland sitt eget folk. S. M. K. har redan fått samla in rika frukter av evangelii förkunnare bland Kinas folk, många ha stått upp, för att föra sina egna landsmän till Jesus Kristus.

Mötet avslutades med att kören sjöng "Saliga äro de som höra Guds ord och gömma det".

*

Vid den gemensamma middagen på K. F. U. M. där omkring 230 st. voro samlade, rådde en innerlig gemenskap. *Doktor Fries* hälsade alla varmt välkomna och riktade sig därefter särskilt till missionsföreståndare *Folke* och överlämnade en textad adress från Kommittén. Omedelbart därefter frambars den jubileumsgåva som insamlats bland Kinalänkarna och den belöpte sig till 2.301:— kr. Ett gripande ögonblick, en kärlekens och tacksamhetens offergärd.

Om "de aderton" voro representerade på onsdagskvällen, så hade vi även nu, fastän andra, "de aderton" bland oss, vilka alla framförde en hälsning, dessutom sjöng kören två sånger. Det var en stund, som sent skall glömmas av dem som voro med.

forts.

Maria Nylin.

Den 11 juni fyller fröken Maria Nylin 60 år. Hon har haft den stora förmånen att få glädja sig åt en lång och välsignelserik verksamhetstid på missionsfältet, där hon ännu får stå i besittning av obrutna kropps- och själskrafter. Efter att ha avlagt lärarinneexamen vid småskoleseminariet i Örebro 1894 och tjänstgjort några år såsom lärarinna i hemlandet, utreste hon till Kina år 1904 och fick även där ägna sig åt ungdomens fostran. Hennes verksamhet har mesta tiden varit knuten till lärarinneseminariet med dess övningsskola i Yuncheng. En god insats har hon även fått göra i kvinnoskolan därstädes samt i missionsarbetet för övrigt. Herren har givit fröken Nylin en god hälsa och hon har därtill ägt en god anpassningsförmåga, vartill kommit den värdefulla erfarenhet, som gives en under en så gott som obruten verksamhetstid.

Fröken Nylin har besökt hemlandet trenne gånger åren 1912, 1923 och 1932. Sedan hennes sista besök har hennes åldrige Fader fått gå in i vilan. Sådana erfarenheter bliva djupt smärtsamma, då man ej får vara nära de älskade, men all hugsvalelses Gud tröstar sina tjänare, som gå in i helig offertjänst.

Vi tillförse oss nåden av vår Gud, att Fröken Nylin med fulla arbetskrafter må kunna få giva ännu många år åt den missionsverksamhet, hon hittills så framgångsrikt bedrivit.

Erik Folke.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka.

Som tidigare meddelats kommer under sommaren *två Bibel- och Ungdomsveckor* att anordnas.

Vid den första, som hålles på *Norderön* i Jämtland den *22—28 juni* medverkar: Missionsföreståndare *Erik Folke*, kursledare, missionärerna *Aug. Berg, Johannes Aspberg* och *Hanna Wang* samt missionssekreterare *Martin Lindén*, fröken *Lisa Blom m. fl.*

Norderön, en större ö i Storsjön, ligger omkring en timmas båtfärd från Östersund. Resan från Östersund sker med ångbåten Thomée, som avgår kl. 4 e. m. Deltagare som beräkna att anlända till Östersund emellan kl. 4—5 e. m. böra meddela detta vid anmälan om deltagande i "Veckan", enär, om så behövs, båtens avgång kan framflyttas något mer än en timma.

Priset blir i likhet med föregående år kr. 20:— för deltagare vilka äro med hela tiden. Filt, sänglinne och handdukar böra medtagas.

Anmälan om deltagande göres till *S. M. K:s exp., Drottninggatan 55, Stockholm*, eller till *fröken Maria Larsson, Fridhem, Norderön*, tel. Norderön 7 eller till *bokhandlare Martin Stéen, Östersund.*

Angående "Veckan" vid *Mauritzberg* 20—26 juli meddelas vidare i följande nummer av vår tidning.

INNEHÅLL:

S. M. K:s 50-års jubileum. — Maria Nylin. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka.

Expedition: **Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.**
Telefon: 10 44 59. 10 54 73. Postgirokonto n:r 502 15.

Stockholm 1937. Boktr. A.-B. P. A. Palmers Eftr.